

RP 157/2025 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om elektronisk delgivning inom Skatteförvaltningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, lagen om skatteuppbörd, lagen om förskottsuppbörd och lagen om överlåtelseskatt ändras.

Enligt förslaget utvidgas den elektroniska delgivningen av beskattningsbeslut och andra handlingar som gäller beskattningen. Målet är att minska mängden papperspost så att förfarandet med elektronisk delgivning ska vara tydligt, enhetligt och rättvist i fråga om alla skatteslag och alla grupper av skattskyldiga.

Skatteförvaltningen kan delge beslut och andra handlingar i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst när den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten, kan beskattningsbeslut och andra handlingar delges i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst när den skattskyldige har använt den elektroniska tjänsten. Uppgift om delgivning ska sändas till den skattskyldige om den skattskyldige har uppgett en elektronisk adress för Skatteförvaltningen eller om den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Enligt förslaget anses en handling som delgetts elektroniskt ha blivit delgiven den tredje dagen från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Den skattskyldige ska kunna meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter behandlingen av meddelandet ska besluten och handlingarna enligt förslaget delges den skattskyldige per post som brev under förutsättning att den skattskyldige inte använder en i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster avsedd meddelandeförmedlingstjänst och att den skattskyldige inte heller på nytt loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Lagarna avses träda i kraft den 12 januari 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	4
1 Bakgrund och beredning.....	4
1.1 Bakgrund.....	4
1.2 Beredning.....	5
2 Nuläge och bedömning av nuläget	5
2.1 Bestämmelser om delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar	5
2.1.1 Allmänt om delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar	5
2.1.2 Bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	5
2.1.3 Bestämmelser i lagen om skatteuppbörd	7
2.1.4 Övriga bestämmelser om delgivning i skatteärenden eller vid Skatteförvaltningen ..	8
2.1.5 Allmän lagstiftning om elektronisk delgivning	8
2.2 Bedömning av nuläget	9
2.2.1 Bedömning av Skatteförvaltningens delgivningsförfaranden	9
2.2.2 De föreslagna ändringarna i den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning och deras konsekvenser för Skatteförvaltningens delgivningsförfarande	11
2.2.3 Bedömning av nuläget i sammandrag	14
3 Målsättning	14
4 Förslagen och deras konsekvenser	15
4.1 De viktigaste förslagen	15
4.1.1 Elektronisk delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar	15
4.1.2 Samordning av specialbestämmelser om beskattningen och allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning	22
4.1.3 Behandling av personuppgifter i det elektroniska delgivningsförfarandet.....	25
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna.....	26
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser.....	26
4.2.2 Konsekvenser för skattskyldiga.....	26
4.2.3 Konsekvenser för informationssamhället och dataskyddet	31
4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	31
5 Alternativa handlingsvägar.....	33
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	33
5.1.1 Alternativet att fortsätta med den nuvarande elektroniska delgivningen	33
5.1.2 Alternativet att låta den elektroniska delgivningen basera sig på den föreslagna allmänna lagstiftningen.....	33
5.1.3 Begränsning av speciallagstiftningen till andra än fysiska personer	34
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet	34
6 Remissvar	34
6.1 Allmänt	34
6.2 Synpunkter i remissvaren	36
6.2.1 Samtycke som grund för elektronisk delgivning.....	36
6.2.2 Förhållandet mellan allmän lagstiftning och speciallagstiftning	36
6.2.3 Hänsyn till behoven bland personer som inte kan utträta ärenden digitalt.....	36
6.2.4 Säkerställande av tillgänglighet och digitalt stöd	37

6.2.5 Språkliga rättigheter.....	38
6.2.6 Elektronisk delgivning i företagets verksamhet.....	38
6.3 Hur remissvaren har beaktats i den fortsatta beredningen.....	39
6.3.1 Propositionens utgångspunkter och förhållande till den allmänna lagstiftningen ...	39
6.3.2 Hur olika personkategoriers funktionsförmåga har beaktats	41
6.3.3 Elektronisk delgivning i företagets verksamhet.....	42
7 Specialmotivering.....	42
7.1 Lagen om beskattningsförfarande.....	42
7.2 Lagen om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	45
7.3 Lagen om ändring av lagen om skatteuppbörd.....	45
7.4 Lagen om förskottsuppbörd.....	47
7.5 Lagen om överlåtelseskatt	47
8 Ikraftträdande	47
9 Förhållande till andra propositioner	47
9.1 Samband med andra propositioner	47
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	48
10.1 Utgångspunkt.....	48
10.2 Jämlikhet.....	49
10.3 Rättsskydd och god förvaltning.....	50
10.4 Bedömning av de ändringar som föreslås i propositionen ur jämlikhetens och rättsskyddets synvinkel.....	51
10.5 Skyddet för privatlivet och personuppgifter	55
10.6 FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning	57
10.7 Språkliga rättigheter.....	58
10.8 Sammanfattning.....	59
LAGFÖRSLAG.....	61
1. Lag om ändring av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.....	61
2. Lag om ändring av 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	63
3. Lag om ändring av 71 § i lagen om skatteuppbörd	65
4. Lag om ändring av 6 a § i lagen om förskottsuppbörd	66
5. Lag om ändring av 56 c § i lagen om överlåtelseskatt	67
BILAGA.....	68
PARALLELLTEXTER.....	68
1. Lag om ändring av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.....	68
2. Lag om ändring av 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ	71
3. Lag om ändring av 71 § i lagen om skatteuppbörd	74
4. Lag om ändring av 6 a § i lagen om förskottsuppbörd	76
5. Lag om ändring av 56 c § i lagen om överlåtelseskatt	77

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Enligt programmet för statsminister Petteri Orpos regering ska Finland stegvis övergå till att prioritera digitala tjänster som kanal för att uträtta ärenden hos myndigheter. Finansministeriet har tillsatt ett program för att prioritera digitala myndighetstjänster för mandatperioden den 27 mars 2024–31 december 2027 (VN/36598/2023). Ett av målen för programmet är lagstiftning om att elektronisk delgivning ska prioriteras för de kunder som har möjlighet till det. Syftet är besparingar för den offentliga förvaltningen genom att delgivningar till förvaltningens kunder i första hand sänds elektroniskt i stället för som pappersbrev per post. Sammanlagt strävar man genom reformen efter att spara sammanlagt cirka 50 miljoner euro per år inom hela den offentliga förvaltningen.

Den 13 maj 2024 tillsatte finansministeriet som en del av programmet för att prioritera digitala myndighetstjänster en lagstiftningsarbetsgrupp (VN/9952/2024) för att bereda de ändringar i lagstiftningen som målen i programmet för att prioritera digitala myndighetstjänster förutsätter. Arbetsgruppens mandatperiod var den 13 maj 2024–31 mars 2025. Lagstiftningsarbetsgruppen hade till uppgift att bedöma regleringen om elektronisk delgivning och meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och se över möjligheterna att betydligt öka användningen av digitala myndighetstjänster i enlighet med programmets mål. Vid bedömningen skulle gruppen beakta möjligheten att sända myndighetspost till privata digitala posttjänster i enlighet med den separata utredning som tas fram inom ramen för programmet. Vidare skulle arbetsgruppen beakta eventuella behov av att ändra speciallagstiftningen. Gruppen hade till uppgift att utifrån bedömningen utarbeta en regeringsproposition med förslag till de lagstiftningsåtgärder som krävs för att nå målen i programmet för att prioritera digitala myndighetstjänster. Vid lagberedningen skulle gruppen beakta att kraven på rättssäkerhet, jämlikhet och god förvaltning ska tillgodoses. De som inte kan använda e-tjänster ska också i fortsättningen ha möjlighet att använda alternativa service- och kommunikationskanaler.

Lagstiftningsarbetsgruppen beredde ett utkast till regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet, som var ute på remiss från den 5 mars till den 16 april 2025.¹ Propositionen lämnades till riksdagen den 25 september 2025.

För att Skatteförvaltningen ska kunna spara måste specialbestämmelserna om beskattningsförfarandet harmoniseras med de bestämmelser som föreslås i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet. Enligt de bestämmelserna krävs inget samtycke av fysiska personer för elektronisk delgivning via Suomi.fi-meddelanden. Under beredningen av den allmänna lagstiftningen fattades beslutet att inleda beredningen av specialbestämmelser om beskattningsförfarandet. Målet är att de bestämmelser som föreslås i den ovannämnda propositionen med förslag till allmän lagstiftning om elektronisk delgivning ska tillämpas i beskattningsförfarandet med hänsyn till förfarandets särdrag. Specialbestämmelser om beskattningsförfarandet behövs också för att de allmänna bestämmelserna om prioritering av

¹ Uppgifter om lagändringsprojektet (Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet, VM085:00/2024) på statsrådets projektsida: <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM085:00/2024>.

elektronisk delgivning endast gäller fysiska personer. Det behövs också bestämmelser om prioritering av elektronisk delgivning i beskattningsförfarandet i fråga om dödsbon, samfund, sammanslutningar och samfällda förmåner.

1.2 Beredning

Propositionen bereddes vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen. Beredningsunderlaget för propositionen inklusive begäranden om utlåtande och de utlåtanden som kom in är tillgängliga i den offentliga tjänsten på adressen valtioneuvosto.fi/sv/projekt med projektkoden VM002:00/2025.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Bestämmelser om delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar

2.1.1 Allmänt om delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar

Bestämmelser om delgivning till den skattskyldige av Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, beslut med anledning av rättelseyrkande och andra handlingar som gäller beskattningen finns i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och i 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Där finns bestämmelser om vanligt, bevisligt och elektroniskt delgivningsförfarande. Bestämmelserna motsvarar varandra innehållsmässigt. I 71 § i lagen om skatteuppbörd (11/2018) föreskrivs det i sin tur om delgivning av beslut och andra handlingar som ges med stöd av den lagen och om förfarandena för delgivning av sammandrag. I andra bestämmelser om beskattningsförfarandet finns hänvisningar till lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det föreskrivs särskilt om delgivning av beslut och andra handlingar som gäller beskattningen med skattetagare och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

De förfaranden som gäller beskattningen avviker från förfarandena inom många andra förvaltningsområden. Även delgivningsförfarandet inom beskattningen avviker från det allmänna förfarandet enligt 9 och 10 kap. i förvaltningslagen (434/2003). Ärenden som gäller beskattning inleds till stor del på myndighetsinitiativ och delgivningen av handlingar är regelmässig. Antalet handlingar som ska delges är också stort. Genom bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd har delgivningsförfarandena tryggats vid massförfaranden inom beskattningen, där stora mängder beslut och andra handlingar som gäller beskattningen regelbundet sänds till skattskyldiga. Typiska handlingar som Skatteförvaltningen ska delge är beslut om förskottsuppbörd, skattekort, förhandsifylld skattedeklaration, beskattningsbeslut, sammandrag, uppmaning att lämna in en skattedeklaration, begäran om utredning och beslut med anledning av begäran om omprövning.

2.1.2 Bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I samband med att förvaltningslagen trädde i kraft fogades 26 c § till lagen om beskattningsförfarande. I paragrafen infördes exakta bestämmelser om delgivningsförfarandet när en skattskyldig är föremål för delgivningen. Dessutom preciserades det förfarande som tillämpas när den skattskyldige har ett ombud som antecknats i Skatteförvaltningens kundregister. Utgångspunkten är att delgivningen ska ske antingen med den skattskyldige eller dennes ombud. I förfarandet tas det också i beaktande att största delen av de beslut som gäller

beskattningen upprättas och sänds maskinellt. I lagen föreskrivs det också om bevislig delgivning med samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar på ett sätt som avviker från förvaltningslagens bestämmelser.

Enligt 26 c § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande kan ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Ett nytt 4 mom. fogades till 26 c § i lagen om beskattningsförfarande år 2018 genom lag 897/2018. Enligt det momentet kan Skatteförvaltningen delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster, om den skattskyldige har gett sitt samtycke till det. Uppgift om delgivningen sänds till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade på den elektroniska adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har uppgett. Handlingen anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att uppgiften om delgivningen sändes till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för mottagning av uppgiften om delfäendet eller för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska tjänster, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Det förfarande för elektronisk delgivning som tillämpas på beskattningsförfarandet innebär att den handling som ska delges, t.ex. ett beskattningsbeslut, blir införd i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst (MinSkatt) och att ett meddelande om den (en notifikation) sänds till den elektroniska adress som den skattskyldige har uppgett. Handlingen finns tillgänglig bara i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Den skattskyldige kan läsa och skriva ut beslutet genom denna tjänst. Utöver den skattskyldige själv är det bara de som den skattskyldige har befullmäktigat att sköta ärenden för sin räkning eller som är den skattskyldiges lagliga företrädare som kommer åt att logga in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Det betyder också att meddelandena sänds till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade.

Fysiska personer ger sitt samtycke till elektronisk delgivning och uppger sina elektroniska kontaktuppgifter i den stödtjänst för e-tjänster som Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata förvaltar på adressen Suomi.fi. En fysisk person kan när som helst återkalla sitt samtycke till elektronisk service i tjänsten Suomi.fi eller genom att kontakta medborgarrådsgivningen per telefon. I tjänsten Suomi.fi kan en person också ge någon annan fullmakt att handla för sin räkning i en elektronisk tjänst.

Även dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar kan ge sitt samtycke till elektronisk delgivning av myndighetsbeslut och andra myndighetshandlingar i tjänsten Suomi.fi. I praktiken har endast få av dem gett samtycke i Suomi.fi. Dessa skattskyldiga har inte elektroniskt delgetts beslut och andra handlingar som gäller beskattningen utifrån samtycke som getts i tjänsten Suomi.fi, utan utifrån samtycke som getts Skatteförvaltningen direkt. Samtycke kan ges i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och återkallas i servicetjänsten eller på något annat sätt.

I praktiken innebär delgivningsförfarandet att den handling som ska delges sparas i Skatteförvaltningens egen elektroniska servicetjänst och ett meddelande om delgivningen sänds till fysiska personer via Suomi.fi eller till samfund, sammanslutningar och samfällda förmåner till den elektroniska adress som de har uppgett för Skatteförvaltningen. Delgivningen anses ha skett den tredje dagen från det att meddelandet sändes. Fysiska personer får också per e-post från tjänsten Suomi.fi till den e-postadress som de har uppgett i Suomi.fi en notifikation om detta meddelande som Skatteförvaltningen har sänt. Notifikationen sänds också till

mobilapplikationen Suomi.fi, om personen använder applikationen, är inloggad i den och har tillåtit aviseringar från den i sin telefon. Skatteförvaltningen sänder meddelandena till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar direkt till den e-postadress de har uppgett.

Enligt 26 c § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att meddelandet om delgivningen sändes till den skattskyldige. De beslut och andra handlingar som gäller en skattskyldig finns i Skatteförvaltningens servicetjänst. De anses vara delgivna även om den skattskyldige inte tar del av dem där inom utsatt tid. Också de kunder som inte har börjat använda det elektroniska delgivningsförfarandet har tillgång till besluten och handlingarna i den elektroniska servicetjänsten.

För rättssäkerhetens skull har ett undantag fogats till bestämmelsen om delgivningstidpunkten. Om det har funnits ett tekniskt hinder för mottagning av uppgiften om delfäendet eller för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska tjänster, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes. En sådan situation kan uppkomma t.ex. om det förekommer tekniska problem i de elektroniska myndighetstjänsterna. Vid andra tekniska problem har en skattskyldig möjlighet att påvisa att denne av tekniska orsaker inte har kunnat få en notifikation eller logga in i Skatteförvaltningens webbtjänst. I praktiken är dessa situationer sällsynta och förutsätter en trovärdig utredning av den skattskyldige. Den skattskyldige har också en av delgivningen oberoende rätt att på begäran med stöd av lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och bestämmelserna om skydd för personuppgifter få handlingar och uppgifter i pappersform på det sätt den skattskyldige begär.

I 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om delgivning av beslut och andra handlingar som berör skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna motsvarar huvudsakligen det som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Beslut om förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ antecknas dock i det sammandrag som avses i 70 § i lagen om skatteuppbörd och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

2.1.3 Bestämmelser i lagen om skatteuppbörd

Enligt 71 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd ska beslut och andra handlingar som ges med stöd av den lagen delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § i lagen om skatteuppbörd ska delgivningen ske till denne.

Enligt 71 § 2 mom. i lagen om skatteuppbörd tillämpas 26 c § i lagen om beskattningsförfarande på delgivning med en skattskyldig. I 71 § 3–7 mom. i lagen om skatteuppbörd finns dock också särskilda bestämmelser om delgivning av sammandrag och av beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd. De bestämmelserna avviker från lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

För den skattskyldige sammanställs för en period av en kalendermånad ett sammandrag av betalningssituationen för skatter. I sammandraget antecknas uppgifter om användningen av inbetalningar och återbäringar för betalning av skatter, uppgifter om obetalda skatter, betalningsuppmaningar samt beslut om förseningsavgift för skatter som betalas på eget initiativ och avlyftande av beskattning enligt uppskattning. Av särskilda skäl, om inga eller få uppgifter antecknas i sammandraget, kan man avstå från att skapa ett sammandrag. Händelserna visas alltid i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Uppgifterna i sammandraget delges den skattskyldige elektroniskt i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. I samband med skattebetalningsreformen (RP 39/2025 rd) ändras 71 § i lagen om skatteuppbörd så att möjligheten att på begäran sända sammandraget per post till skattskyldiga som omfattas av elektronisk delgivning slopas. Lagändringen träder i kraft den 15 november 2025.

Sammandrag ska dock delges som sådan vanlig delgivning som avses i 59 § i förvaltningslagen till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), och inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen (1501/1993) eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk. Även i dessa fall delges sammandraget dock elektroniskt, om inga andra uppgifter som avses i 70 § 1 mom. i lagen om skatteuppbörd antecknas i sammandraget än uppgifter om obetalda skatter eller uppgifter om användning av inbetalningar eller återbärningar under 10 euro för betalning av skatter.

Om sammandraget inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan motsvarande teknisk störning, delges det per post som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. Sammandraget sänds per post om en skattskyldig inte till Finland ska betala någon annan skatt än mervärdesskatt, som omfattas av den särskilda ordning som det föreskrivs om i 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Delgivningssättet för sammandrag, som beskrivs ovan, gäller också beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd. Till följd av den ovannämnda lagändringen tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande på separata beslut som meddelats med stöd av lagen om skatteuppbörd liksom på andra beskattningsbeslut. Ändringen träder i kraft den 15 november 2025.

2.1.4 Övriga bestämmelser om delgivning i skatteärenden eller vid Skatteförvaltningen

Mervärdesskattelagen innehåller vissa specialbestämmelser om delgivning i samband med internationell handel. I 12 a kap. i mervärdesskattelagen finns särskilda bestämmelser om elektronisk delgivning i ärenden som gäller registrering i de särskilda ordningar som avses i kapitlet. I mervärdesskattelagen finns dessutom specialbestämmelser om delgivning i ärenden som gäller återbärning av skatt till en skattskyldig som är etablerad i en annan stat. I denna proposition föreslås inga ändringar i dessa specialbestämmelser.

Förfarandebestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd tillämpas endast på beslut och andra handlingar som gäller beskattning. T.ex. handlingar från inkomstdatasystemet och det positiva kreditupplysningsregistret samt beslut enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet om att en handling lämnas ut delges därmed i enlighet med den allmänna lagstiftningen om delgivning i förvaltningsärenden.

2.1.5 Allmän lagstiftning om elektronisk delgivning

Allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), nedan *lagen om elektronisk kommunikation*. Enligt lagens 2 § tillämpas den bl.a. när delgivning av beslut i förvaltningsärenden sker på elektronisk väg, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i lag. Bestämmelser om förfarandena vid bevislig elektronisk delgivning finns i lagens 18 §. Enligt den paragrafens 1 mom. får en handling som enligt lag ska sändas med post mot mottagningsbevis eller delges bevisligen på

annat sätt med partens samtycke delges också som ett elektroniskt meddelande, dock inte per telefax eller på därmed jämförbart sätt. Myndigheten ska då meddela att parten eller dennes företrädare kan hämta handlingen från en av myndigheten anvisad server, databas eller någon annan fil. Enligt 2 mom. ska parten eller dennes företrädare identifiera sig när handlingen hämtas. Vid identifieringen ska då användas en identifieringsteknik som är datatekniskt tillförlitlig och bevislig. Enligt 3 mom. anses en handling ha delgivits när den har hämtats från den länk som myndigheten anvisat enligt 1 mom. Om handlingen inte har hämtats inom sju dagar från myndighetens meddelande, iaktas vid delgivningen vad som annanstans i lag föreskrivs om delgivning.

I den nämnda lagens 19 § föreskrivs det att andra handlingar än de som avses i 18 § med samtycke av den som saken gäller får delges som ett elektroniskt meddelande. Om det emellertid krävs för att tillgodose skyddet för den personliga integriteten eller av ett särskilt behov av skydd eller säkerhet hos den som saken gäller, eller för att trygga dennes rättigheter, ska vid delgivning av handlingar iaktas vad som i 18 § eller annars föreskrivs om delgivning. En handling anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter att meddelandet sändes, om inte något annat visas.

Vid finansministeriet har beretts regeringens proposition med förslag till allmän lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet (VM085:00/2024). Avsikten är att 18 och 19 § i lagen om elektronisk kommunikation ska ändras i det sammanhanget så att partens samtycke inte längre är ett villkor för elektronisk delgivning. Den propositionen (RP 124/2025 rd) lämnades till riksdagen i september 2025.

2.2 Bedömning av nuläget

2.2.1 Bedömning av Skatteförvaltningens delgivningsförfaranden

Skatteförvaltningen sänder årligen miljoner handlingar till skattskyldiga. Det handlar huvudsakligen om regelbundna delgivningar som ska sändas till alla skattskyldiga. T.ex. sänds skattekort, förhandsifyllda skattedeklarationer och beslut om förskottsuppbörd till alla fysiska personer som är skattskyldiga. Skattekort sänds till alla som fyllt 15 år.

År 2024 var cirka fem miljoner fysiska personer skattskyldiga. I slutet av 2024 tillämpades det elektroniska delgivningsförfarandet enligt gällande lagstiftning för cirka 1,5 miljoner skattskyldiga fysiska personer. Därmed omfattades cirka 30 procent av de fysiska personerna vid den tidpunkten av elektronisk delgivning i ärenden som gäller beskattningen.

År 2024 loggade nästan 3,5 miljoner fysiska personer in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Det innebär att cirka 60 procent av de cirka fem miljoner skattskyldiga fysiska personerna använde Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst 2024. I slutet av 2024 hade cirka 1,5 miljoner personer gett sitt samtycke till elektronisk delgivning. I de övriga grupperna av skattskyldiga är andelen elektronisk delgivning lägre. Exempelvis loggade cirka 280 000 aktiebolag in i MinSkatt 2024, men under 10 procent av dem använder elektronisk delgivning. En skattskyldig som är förmögen att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst kan sannolikt också ta emot delgivningar som förs in i tjänsten.

Skatteförvaltningen delger beslut och andra handlingar elektroniskt genom att spara dem i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Med Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst avses MinSkatt, som infördes 2016, där personer, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar kan utträta sina skatteärenden och med Suomi.fi-fullmakt andra personers, samfunds, samfällda förmånens eller sammanslutningars skatteärenden. I regel kan man inte i nuläget utträta ärenden t.ex. för ett dödsbo, eftersom den som företräder ett dödsbo

har mycket begränsade möjligheter att logga in i tjänsten i den rollen. Ett dödsbo kan dock använda MinSkatt om det fortsätter utöva näringsverksamhet, skogsbruk eller jordbruk och har ett företags- och organisationsnummer. Ett ytterligare villkor är att alla delägare i dödsboet i tjänsten Suomi.fi har gett fullmakt att utträta ärenden för ett dödsbo. Möjligheten att låta dödsbon utträta fler ärenden elektroniskt utreds i ett program som finansministeriet tillsatt för att det ska bli lättare att utträta avlidna anhörigas ärenden (VM013:00/2024). Utländska personer kan använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst om de har en finländsk personbeteckning och en metod för stark autentisering kopplad till personbeteckningen.

Nästan alla beslut om beskattningen av kunderna och andra handlingar som Skatteförvaltningen sänder, t.ex. förhandsifyllda skattedeclarationer, uppmaningsbrev och begäranden om utredningar, finns sparade i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och motsvarar handlingar i pappersform. I regel förs beslut och andra handlingar in i tjänsten MinSkatt när beslutet har fattats eller handlingen annars har upprättats. Handlingarna lagras i MinSkatt under den lagringstid som angetts för beskattningshandlingar, dvs. 12 år efter utgången av det aktuella skatteåret. Om en beskattningshandling undantagsvis inte förs in i MinSkatt delges den per post. En handling förs inte in i MinSkatt om den t.ex. innehåller särskilt skyddade uppgifter, såsom insiderinformation eller i vissa fall skattegranskningsberättelser.

Beslut som gäller beskattningen och andra handlingar som ska delges sparas i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och de skattskyldiga kan se dem där oavsett om de samtyckt till elektronisk delgivning eller inte. I praktiken innebär detta att de skattskyldiga kan utträta sina skatteärenden elektroniskt och trots det ta emot besluten på papper. Exempelvis är många samfundskunder enligt lag skyldiga att lämna sina skattedeclarationer elektroniskt, men tar trots det fortfarande emot delgivningarna i pappersform.

Det krävs ett verktyg för stark autentisering för att logga in i tjänsten MinSkatt. Verktyg för stark autentisering är i nuläget bankernas nätbankskoder, teleföretagens mobilcertifikat, Myndigheten för digitalisering och befolkningsdatas medborgarcertifikat och vissa andra autentiseringscertifikat samt tjänster för identifieringsförmedling som registrerats i olika organisationskort. Personen eller samfundet måste själv ta initiativet att skaffa ett autentiseringsverktyg. Informationssäkerheten i tjänsten MinSkatt har säkerställts i enlighet med vad som föreskrivs i 4 kap. i lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019).

Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst är en säker plats för handlingar när det kommer till såväl dataskyddet som informationssäkerheten. Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst finns i en skyddad miljö och handlingar som delges där sänds inte utanför systemet. Den skattskyldige informeras om beslut och andra handlingar med ett elektroniskt meddelande. Det meddelande som sänds till den skattskyldige innehåller endast en informativ rubrik om att beslutet eller handlingen finns tillgänglig i Skatteförvaltningens servicetjänst. Meddelandet innehåller ingen information om ärendet i sig. Den skattskyldige ska logga in i den elektroniska servicetjänsten med stark autentisering för att få tillgång till en handling som gäller beskattningen.

På annan delgivning än elektronisk delgivning tillämpas 26 c § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande och 56 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Enligt de bestämmelserna ska beskattningsbeslut, beslut med anledning av rättelseyrkande och andra handlingar delges den skattskyldige. På delgivningen tillämpas förfarandet enligt 59 § i förvaltningslagen, enligt vilket vanlig delgivning sker per post genom brev till mottagaren. Mottagaren anses ha fått del av ärendet den sjunde dagen efter det att brevet avsändes, om inte något annat visas. Brevet sänds till den adress som

Skatteförvaltningen känner till. Eftersom beskattningen gäller så många personer har det inte föreskrivits om någon skyldighet för Skatteförvaltningen att bevaka och säkerställa att brevet faktiskt når den skattskyldige.

Brev som sänds till skattskyldiga lämnas till posten för transport. Enligt 21 § i postlagen (415/2011) ska den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster se till att det delgivningsförfarande per post som föreskrivs i lag kan användas och på behörigt sätt genomföras i hela landet. Enligt 2 mom. kan en myndighet avtala om genomförande av delgivningsförfarandet också med ett annat postföretag än den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, och det företaget ska ha förutsättningar att sköta delgivningsuppgiften. På dem som utför uppgiften tillämpas straffrättsligt tjänsteansvar på det sätt som föreskrivs i 3 mom.

I praktiken har reformen av posttjänsterna lett till att Skatteförvaltningen har avtal om delgivningsförfarandet med flera postföretag. Delgivningarna når inte alltid mottagaren, vilket kan bero på att den skattskyldiges adress inte har uppdaterats eller på postföretagets egna förfaranden. Över 100 000 brev returnerades till Skatteförvaltningen 2024. Enligt dataskyddsbestämmelserna är postföretaget personuppgiftsbiträde när det transporterar delgivningarna på uppdrag av Skatteförvaltningen. I praktiken har Skatteförvaltningen dock ingen möjlighet att faktiskt ingripa i postföretagets förfaranden för att transportera delgivningarna. Postlagen gäller endast postförsändelser som transporteras i Finland. Post till utlandet omfattas i EU av posttjänstdirektivet, men utanför EU baseras transport och utdelning av post på mottagarortens lagstiftning. I praktiken kan den skattskyldige inte själv påverka hur det bolag som transporterar posten behandlar en delgivning som adresserats till den skattskyldige.

En delgivning per post kostade 2024 i genomsnitt cirka 1,22 euro. Detta pris inkluderar alla kostnader för postförsändelsen och täcker utskrift, kuvertering, leverans och behandling av en eventuell returnerad försändelse. Skatteförvaltningens utgifter för delgivningarna per post var sammanlagt cirka 17,2 miljoner euro 2024.

Konsekvenserna av det elektroniska delgivningsförfarandet kan bäst bedömas för delgivningarna som gäller alla skattskyldiga fysiska personer. Exempelvis de förhandsifyllda skattedeklarationerna delgavs cirka fem miljoner personer och antalet elektroniska delgivningarna var cirka 1,2 miljoner. Delgivningarna i pappersformat kostade cirka 5 miljoner euro. Motsvarande kostnader uppkommer också för skattekorten och besluten om förskottsuppbörd, som delges i slutet av året. Brevpost har blivit dyrare under de senaste åren, och prisökningen bedöms fortsätta. När den digitala myndighetsposten ökar minskar delgivningarna per post betydligt, vilket i framtiden kan höja postförsändelsens andel av priset.

Delgivning med skattskyldiga per post är förknippat med betydligt fler dataskydds- och informationssäkerhetsrisker än elektronisk delgivning. Med tanke på dataskyddet och informationssäkerheten är det alltså motiverat att främja användningen av den elektroniska servicetjänsten bland skattskyldiga som också annars använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster.

2.2.2 De föreslagna ändringarna i den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning och deras konsekvenser för Skatteförvaltningens delgivningsförfarande

Inom ramen för programmet för att prioritera digitala myndighetstjänster har finansministeriet berett allmän lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning (RP 124/2025 rd). Avsikten är att de allmänna bestämmelserna ska träda i kraft samtidigt med de specialbestämmelser som föreslås i denna proposition, dvs. den 12 januari 2026.

I propositionen om de allmänna bestämmelserna föreslås det att 18 och 19 § i lagen om elektronisk kommunikation ändras så att elektronisk delgivning är möjlig utan mottagarens särskilda samtycke. I 19 § i den lagen föreslås bestämmelser om vanlig elektronisk delgivning. I 1 mom. föreskrivs att en handling som enligt lag lämnas på något annat sätt än bevisligen av en myndighet får delges som elektroniskt meddelande antingen till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016), nedan *lagen om stödtjänster*, eller till myndighetens elektroniska tjänst. Vanlig elektronisk delgivning ska också kunna sändas till en annan än ovan avsedd elektronisk adress som mottagaren av delgivningen har uppgett som sin kontaktuppgift.

I lagen om elektronisk kommunikation föreslås också nya 19 a och 19 b § med bestämmelser om den notifikation som sänds om en delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten eller i en elektronisk tjänst. Enligt den föreslagna 19 a § ska myndigheterna underrätta en mottagare om en handling som delges och som har sänts till meddelandeförmedlingstjänsten, om mottagaren har meddelat meddelandeförmedlingstjänsten en elektronisk adress för sändning av notifikationer. Enligt den föreslagna 19 b § ska myndigheterna underrätta en mottagare om en handling som delges och som har sänts till en elektronisk tjänst. En notifikation sänds till meddelandeförmedlingstjänsten. Om meddelandeförmedlingstjänsten inte används av mottagaren eller myndigheten, sänds notifikationen till någon annan elektronisk adress som mottagaren har uppgett för myndigheten för sändning av notifikationer. Bestämmelserna skiljer sig från varandra i det avseendet att ingen notifikation behöver sändas om en handling som delges i meddelandeförmedlingstjänsten om mottagaren inte har meddelat meddelandeförmedlingstjänsten någon elektronisk adress för sändning av notifikationer. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska en notifikation alltid sändas om delgivning i en elektronisk tjänst.

I den ovannämnda propositionen främjas prioriteringen av elektronisk delgivning genom att man till lagen om stödtjänster fogar bestämmelser om att myndigheterna öppnar konton i meddelandeförmedlingstjänsten åt fysiska personer som använder Suomi.fi-identifiering. Enligt de föreslagna allmänna bestämmelserna delges personen då elektroniskt myndigheternas beslut och andra handlingar. Ett konto öppnas dock inte på myndighetens initiativ åt en minderårig eller en person som enligt en uppgift som finns antecknad i det register över förmyndarskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) har förordnats en intressebevakare eller en intressebevakningsfullmäktig. Personer som myndigheterna på eget initiativ inte öppnar konton åt kan dock begära att få ett konto öppnat.

En person kan när som helst begära att få sina delgivningar per post, och då stängs kontot i meddelandeförmedlingstjänsten. På personer som använder Suomi.fi-identifiering inom sex månader efter detta kommer elektronisk delgivning att tillämpas igen. Därefter kan personen på nytt begära att kontot i meddelandeförmedlingstjänsten stängs, dvs. begära att få delgivningarna per post. I det sammanhanget föreslås också en revidering av förfarandet med notifikationer om delgivningar. En person kan också välja att inte längre ta emot notifikationer om delgivningar i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi.

De föreslagna allmänna bestämmelserna om delgivning uppfyller inte till alla delar målen för utvidgningen av elektronisk delgivning i skatteärenden. För det första gäller de allmänna bestämmelserna om när myndigheten öppnar ett konto för någon i meddelandeförmedlingstjänsten endast fysiska personer. För det andra har fysiska personer fortfarande möjlighet att välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet för sex månader även om de fortsätter använda elektronisk identifiering och myndighetens elektroniska tjänst. En betydande risk med bestämmelserna om meddelandeförmedlingstjänsten kan anses vara att

många personer som har förmåga att uträtta ärenden elektroniskt, som använder Skatteförvaltningens servicetjänst och som tar emot delgivning elektroniskt i den faller utanför det elektroniska delgivningsförfarandet om elektronisk delgivning endast baseras på att man använder meddelandeförmedlingstjänsten.

Om elektronisk delgivning endast är möjlig när personen använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi kommer de föreslagna allmänna bestämmelserna sannolikt inte att uppfylla målen för minskad brevpост och den elektroniska delgivningens omfattning i skatteärenden, när man beaktar hur många kunder som redan i nuläget använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Utan specialbestämmelser som kompletterar den föreslagna allmänna lagstiftningen finns en risk att många personer som har förmåga att använda digitala tjänster utövar sin rätt att stänga sitt meddelandeförmedlingskonto, och därmed hamnar utanför det elektroniska delgivningsförfarandet för en längre tid, trots att de klarar av att använda och i praktiken också använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om t.ex. en stor del av de fysiska personerna väljer bort det elektroniska delgivningsförfarandet vid årsskiftet eller i början av året, då Skatteförvaltningen sänder skattekort, förhandsifyllda skattedeclarationer och fastighetsbeskattningsbeslut till dem, kan det bli ett betydande hinder för att målen för digitaliseringen ska kunna uppnås.

Bestämmelserna om öppnande av meddelandeförmedlingstjänsten på myndighetens initiativ gäller endast fysiska personer. Enligt de allmänna bestämmelserna omfattas dödsbon, samfund, sammanslutningar och samfälliga förmåner därmed inte av elektronisk delgivning. I dessa grupper av skattskyldiga uppnås inte målen för den elektroniska delgivningens omfattning om regleringen endast baserar sig på allmänna bestämmelser. Därmed behövs specialbestämmelser om Skatteförvaltningen för att också dessa grupper ska omfattas av elektronisk delgivning.

De bestämmelser som föreslås i lagen om elektronisk kommunikation möjliggör elektronisk delgivning i myndighetens elektroniska tjänst också när en person inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Med tanke på de skattskyldigas rättsskydd behöver dock de allmänna bestämmelserna i det fallet kompletteras med närmare bestämmelser som gäller Skatteförvaltningen och under vilka förutsättningar Skatteförvaltningen kan delge beslut elektroniskt.

Enligt den föreslagna 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation ska myndigheten sända en notifikation om en handling som delgetts i en elektronisk tjänst till en annan elektronisk adress som personen har uppgett, om personen inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Då kan handlingen inte delges elektroniskt om personen inte har uppgett någon ovan avsedd elektronisk adress, t.ex. en e-postadress eller ett telefonnummer. I det avseendet avviker förfarandet från delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten, där ingen notifikation behöver sändas om personen inte har uppgett någon elektronisk adress. I Skatteförvaltningens fall blir den föreslagna 19 b § tillämplig till den delen, eftersom elektronisk delgivning sker i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, MinSkatt.

Förslaget till allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning och meddelandeförmedlingstjänsten innebär att en skattskyldig som uträttar ärenden elektroniskt i MinSkatt kan välja att inte ta emot elektroniska delgivningar av Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar, genom att begära att få sitt konto i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi stängt och inte uppge någon e-postadress eller något telefonnummer för att Skatteförvaltningen ska kunna sända notifikationer. Det är inte förenligt med propositionens och regeringsprogrammets mål om prioritering av digitala myndighetstjänster att dessa digitalt kompetenta personer inte omfattas av elektronisk delgivning.

2.2.3 Bedömning av nuläget i sammandrag

Skatteförvaltningens iakttagelser visar att största delen av de skattskyldiga har en hög förmåga att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster, men att endast en del av dem som använder servicetjänsten har valt elektronisk delgivning. En starkare prioritering av digitala tjänster och elektronisk delgivning bör eftersträvas bland alla som visat att de har förmåga och kompetens att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Beskattningsförfarandet och det relaterade beslutsfattandet avviker från många andra myndigheters förfaranden. Största delen av beskattningsbesluten och beskattningshandlingarna upprättas och sänds till de skattskyldiga i årligen återkommande förfaranden vid regelbundna tidpunkter. Cirka fem miljoner privatpersoner får i slutet av varje år ett skattekort och ett beslut om förskottsuppbörd för det kommande året, och varje vår en förhandsifylld skattedeclaration som gäller det föregående årets beskattning och ett beskattningsbeslut uträknat enligt den deklarationen. Dessa förfaranden, deras tidsscheman och Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst är etablerade och välbekanta för de skattskyldiga. Därför kan de skattskyldiga generellt bedömas ha goda förutsättningar att elektroniskt bevaka och få del av beslut och handlingar som gäller deras beskattning, jämfört med myndighetsförfaranden som de endast använder sporadiskt.

Utöver regelbundna förfaranden finns det också ärenden som en skattskyldig kan komma i kontakt med endast sporadiskt, t.ex. beskattningen av ett arv eller en gåva eller överlåtelsebeskattningen i samband med en bostads- eller fastighetsaffär. När sådana händelser är betydande och kända för den skattskyldige kan man rimligen förutsätta att en skattskyldig som har förmåga att uträtta ärenden elektroniskt håller uppsikt över beslut och handlingar som gäller beskattningen av dessa händelser också i den elektroniska servicetjänsten. Dessutom är långa omprövningstider typiska för beskattningsförfarandet. I regel kan ändring sökas i ett beskattningsbeslut inom tre år från det aktuella skatteårets utgång. En skattskyldig som inte läser ett delgivet beslut genast när det anländer förlorar därmed inte sin rätt att söka ändring.

I beskattningsförfarandet förekommer samtidigt också beslut och åtgärder som den skattskyldige ska reagera på snabbare. Ett sådant är beslut med anledning av rättelseyrkande, som ska överklagas inom 60 dagar från delfäendet av beslutet, och Skatteförvaltningens uppmaningar och begäranden om utredning, som ska besvaras inom de tidsfrister som anges i dem. Den notifikation som sänds till den skattskyldige säkerställer att den skattskyldige också i de fallen underrättas i tid om beslutet eller handlingen.

Förfarandet för elektronisk delgivning av beslut och andra handlingar som gäller beskattningen har tillämpats sedan 2018. Det har inte framkommit några betydande problem med delfäendet eller tillgodoseendet av rättsskyddet bland de skattskyldiga som har omfattats av det elektroniska delgivningsförfarandet. Därmed kan det anses finnas goda förutsättningar för att utvidga det elektroniska delgivningsförfarandet i beskattningsärenden.

3 Målsättning

Propositionens mål är att i enlighet med regeringsprogrammet för statsminister Petteri Orpos regering främja prioriteringen av digital myndighetskommunikation för de förvaltningskunder som har möjlighet till det. Genom propositionen strävar man efter att säkerställa att alla skattskyldiga som är förmögna att uträtta ärenden elektroniskt kan delges beslut och handlingar elektroniskt i ärenden som gäller beskattningen, och på det sättet utnyttja Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst effektivt.

Ett mål är också att främja genomförandet av statsförvaltningens produktivhetsprogram och sparåtgärder inom Skatteförvaltningen. Att ersätta papperspost med elektroniska handlingar är ett sätt att minska Skatteförvaltningens omkostnader. Ett annat mål är att stärka Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst som primär delgivningskanal för handlingar som gäller beskattningen och att trygga skyddet för sekretessbelagda beskattningsuppgifter och personuppgifter som de innehåller.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Elektronisk delgivning av Skatteförvaltningens beslut och handlingar

Propositionens mål främjas med lagstiftningsåtgärder så att de föreslagna allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning kompletteras med ett enkelt och heltäckande elektroniskt delgivningsförfarande i skatteärenden. Specialbestämmelserna om beskattning överlappar inte med de allmänna bestämmelserna, utan kompletterar dem och avviker från dem genom vissa detaljer som tar hänsyn till särdragen i beskattningsförfarandet. De skattskyldiga som använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i den allmänna lagstiftningen eller som har visat sin förmåga att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst genom att logga in i just den tjänsten omfattas av specialbestämmelserna. Dessa skattskyldiga ska elektroniskt delges beslut och andra handlingar som gäller beskattningen. Skattskyldiga som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten och som inte heller kan använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster för att ta emot delgivningar erbjuds andra service- och kommunikationskanaler som alternativ till elektronisk service. I lagändringarna tas hänsyn till de skattskyldigas rättsskydd och likabehandling samt tillgodoseendet av kraven på god förvaltning.

I propositionen föreslås ändringar i bestämmelserna om delgivning i lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd. Beslut och andra handlingar som gäller beskattningen ska enligt förslaget kunna delges i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst när den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om stödtjänster. Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten ska beskattningsbeslut och andra handlingar i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst kunna delges en fysisk person som fyllt 18 år och för vilken det inte har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig enligt uppgift i det register över förmynderskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet, om personen efter att lagstiftningen trädde i kraft har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst genom att logga in i den.

Beslut och handlingar som gäller beskattningen ska på motsvarande sätt kunna delges också dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar i den elektroniska servicetjänsten, om deras lagliga företrädare eller befullmäktigade efter att lagstiftningen trädde i kraft har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst för deras räkning genom att logga in i den. Elektronisk delgivning förutsätter inte längre den skattskyldiges samtycke.

De föreslagna bestämmelserna gäller delgivningar med fysiska personer, dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar oavsett om det beslut eller den handling som delges gäller dem i egenskap av skattskyldiga, delgivningsskyldiga, annars anmälningsskyldiga, återbäringssökande eller ansvariga för skatten. Detta motsvarar gällande praxis. Det som anförs

om delgivning med skattskyldiga i denna proposition gäller på motsvarande sätt beslut och handlingar som är förknippade med de ovannämnda övriga rollerna.

Den skattskyldige kan när som helst meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Därefter sänds beslut och andra handlingar till den skattskyldige per post som brev, om inte den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. Om en skattskyldig som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten efter sitt meddelande ändå använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst börjar det elektroniska delgivningsförfarandet tillämpas på nytt på beslut och handlingar som gäller beskattningen. En elektronisk delgivning anses ha skett den tredje dagen från det att beslutet eller handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Det föreslås att delgivningsförfarandet för de sammandrag som avses i lagen om skatteuppbörd ändras så att det motsvarar delgivningen av Skatteförvaltningens andra beslut och handlingar när sammandraget delges fysiska personer, dödsbon och andra skattskyldiga som inte direkt med stöd av lagen om skatteuppbörd omfattas av elektronisk delgivning av sammandrag. På delgivning av sammandrag till dessa skattskyldiga tillämpas de bestämmelser som föreslås i lagen om beskattningsförfarande, enligt vilka elektronisk delgivning förutsätter att den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster eller att den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Motsvarande förfarande tillämpas också på utländska skattskyldiga, inklusive de skattskyldiga som endast betalar mervärdesskatt till Finland som omfattas av den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen. Skattskyldiga ska även i fortsättningen delges sammandrag elektroniskt om elektronisk delgivning av sammandrag är obligatorisk för dem enligt gällande lagstiftning. Till denna del föreslås inga ändringar i innehållet genom denna proposition.

Tidsfristen för elektronisk delgivning av sammandrag enligt lagen om skatteuppbörd ändras så att den motsvarar den allmänna tidsfristen på tre dagar för elektronisk delgivning. Om sammandraget t.ex. på grund av ett tekniskt hinder inte kan delges elektroniskt, anses sammandraget ha blivit delgivet elektroniskt den tredje dagen efter att hindret undanröjdes, och sammandraget sänds inte per post som i nuläget.

Det föreslagna delgivningsförfarandet för beslut och handlingar som gäller beskattning motsvarar den ändring som föreslås i propositionen med förslag till allmän lagstiftning om elektronisk delgivning i det avseendet att partens samtycke inte längre är en förutsättning för elektronisk delgivning. Liksom i den föreslagna allmänna lagstiftningen är utgångspunkten att delgivningen är elektronisk i situationer där parten har visat sin faktiska förmåga att uträtta ärenden elektroniskt. Om en skattskyldig använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst anses det i regel visa att den skattskyldige också kan ta emot Skatteförvaltningens elektroniska delgivningar i den tjänsten.

Denna proposition kompletterar den föreslagna allmänna lagstiftningen om prioritering av elektronisk delgivning i myndigheternas verksamhet, som beskrivs närmare i avsnitt 2.2.2. De allmänna målen och förslagen om prioritering av elektronisk delgivning samt deras konsekvenser beskrivs i detalj i regeringens proposition med förslag till lagstiftning om

prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet (RP 124/2025 rd).² Den allmänna lagstiftningen om prioritering av elektronisk delgivning gäller myndigheternas delgivning generellt. Bestämmelserna om förfarandet inom beskattningen kompletterar den allmänna lagen så att alla som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst får delgivning elektroniskt även om de inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. I överensstämmelse med den avgränsning som ingår i de allmänna bestämmelserna omfattas dock inte minderåriga och personer som har en intressebevakare eller intressebevakningsfullmäktig av elektronisk delgivning för att de använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Till skillnad från det som föreslås i propositionen med förslag till allmän lagstiftning om elektronisk delgivning gäller det elektroniska delgivningsförfarandet för beskattningshandlingar, som är oberoende av partens samtycke, förutom fysiska personer även dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar. Målet är att det elektroniska delgivningsförfarandet ska genomföras på samma sätt för alla delgivning som gäller beskattning. De föreslagna bestämmelserna gäller delgivning om beskattning som sänds i enlighet med lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, lagen om skatteuppbörd och andra bestämmelser om beskattningsförfarandet samt förfarandet i samband med delgivningarna. Den elektroniska delgivningen av sammandrag enligt lagen om skatteuppbörd, som är mer omfattande än för Skatteförvaltningens andra beslut och handlingar, ska inte ändras. De föreslagna bestämmelserna gäller inte heller delgivning av Skatteförvaltningens andra beslut och handlingar, t.ex. i allmänna administrativa ärenden. Exempel på sådana ärenden är begäranden om information, klagomål och skadeståndsärenden. För dessa ärenden har Skatteförvaltningen ingen uttrycklig elektronisk servicetjänst.

I det föreslagna förfarandet utreder Skatteförvaltningen före delgivningen med hjälp av informationssystemets inloggningsuppgifter om den skattskyldige använder meddelandeförmedlingstjänsten och om den skattskyldige har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Skatteförvaltningen har entydiga uppgifter om vilka personer och samfund som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

För fysiska personer kontrollerar Skatteförvaltningen om de använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och själva har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst i ett eget ärende. Utöver inloggningen är det inte relevant vilka åtgärder personen har vidtagit i tjänsten MinSkatt, t.ex. om personen har lämnat in skattedeklarationer eller enbart läst beskattningsbeslut.

För dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar kontrollerar Skatteförvaltningen om den skattskyldige använder meddelandeförmedlingstjänsten och om den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade som har en giltig allmän fullmakt beviljad i tjänsten Suomi.fi att utträta den skattskyldiges skatteärenden har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst i ett ärende som gäller den skattskyldige. Liksom för fysiska personer är endast inloggningen relevant, men inte vilka åtgärder den som använder servicetjänsten har vidtagit i tjänsten MinSkatt.

Åtkomsten till företagskonto i MinSkatt och till en handling som delgivits där förutsätter att registeruppgifterna om företags lagliga företrädare samt deras fullmakter är uppdaterade.

² Uppgifter om lagändringsprojektet (Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet, VM085:00/2024) på statsrådets projektsida: <https://vm.fi/sv/projekt?tunnus=VM085:00/2024>.

Exempelvis när ett aktiebolag raderas ur handelsregistret kan bolagets lagliga företrädare inte längre logga in i MinSkatt för att uträtta bolagets ärenden. Möjligheten bör vid behov säkerställas med hjälp av fullmakter som beviljas särskilt. I samband med dessa och andra förändringar ansvarar den skattskyldige för att se till att företagets registeruppgifter och fullmakter stämmer.

Fysiska personer, dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar får anlita ombud eller biträden i förvaltningsärenden i enlighet med 12 § i förvaltningslagen. Enligt 26 c § i lagen om beskattningsförfarande och 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska delgivningen ske med ombudet, om ett ombud har anmälts som den skattskyldiges företrädare till Skatteförvaltningens kundregister. Inga ändringar föreslås i detta delgivningsförfarande. Detta innebär i praktiken att handlingar som gäller den skattskyldiges beskattning delges till ombudets adress när ett ombud har registrerats som företrädare för den skattskyldige i Skatteförvaltningens kundregister. Dessutom kan en skattskyldig i ett enskilt ärende, som t.ex. kan gälla en begäran om omprövning, uppge en processadress för det ärendet, så att delgivningen i ärendet sänds till den adressen. Om kunden har uppgett en processadress för ett enskilt ärende sänds delgivningen enligt förslaget till den adressen.

I enlighet med 14 och 15 § i förvaltningslagen för intressebevakaren, vårdnadshavaren eller någon annan laglig företrädare en minderårig eller annars omyndig persons talan. En omyndig har dock rätt att ensam föra sin talan i ärenden som gäller sådan inkomst eller förmögenhet som han eller hon råder över. Enligt 14 § 3 mom. i förvaltningslagen har en minderårig som har fyllt femton år och hans eller hennes vårdnadshavare eller någon annan laglig företrädare rätt att var för sig föra talan i ett ärende som gäller den minderårigas person eller personliga fördel eller rätt.

I det förfarande som föreslås i denna proposition inleds inte det elektroniska delgivningsförfarandet om tjänsten MinSkatt används av en minderårig eller en person för vilken det vid tidpunkten för inloggningen i tjänsten enligt uppgift i registret över förmyndarskapsärenden har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig. En minderårig eller en person med en förordnad intressebevakare eller fastställd intressebevakningsfullmäktig kan dock delta i det elektroniska delgivningsförfarandet om personen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. Det elektroniska delgivningsförfarandet för dessa skattskyldiga genomförs därmed i enlighet med den allmänna lagstiftningens enhetliga förfaranden, och delgivningsförfarandet för beskattningshandlingar innehåller inga undantag för dem. Det elektroniska delgivningsförfarandet genomförs med stöd av den allmänna lagstiftningen om vårdnad om barn och förmyndarskapsärenden så att ett meddelandeförmedlingskonto på Suomi.fi öppnas på begäran för en minderårig eller en person för vilken förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig. Då sänds också delgivningar som gäller beskattningen elektroniskt. Detta är dock inte relevant när en företrädare, t.ex. en intressebevakare eller en befullmäktigad, har antecknats som ombud för den skattskyldige i Skatteförvaltningens kundregister. I de fallen sänds delgivningar som gäller den skattskyldige till ombudet per post som brev liksom i nuläget.

Enligt de föreslagna bestämmelserna skickar Skatteförvaltningen den skattskyldige eller dennes befullmäktigade ett meddelande om delgivning till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster eller till ett telefonnummer eller någon annan elektronisk adress som den skattskyldige eller en av den skattskyldige befullmäktigad aktör har meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Den skattskyldiges möjlighet att uppge ett mobiltelefonnummer som kontaktuppgift för notifikationer i skatteärenden kompletteras

delgivningsförfarandet enligt den allmänna lagstiftningen. Någon annan elektronisk adress kan vara vilken som helst informationssäker plats dit Skatteförvaltningen kan skicka ett meddelande och där den skattskyldige nås. Ett meddelande skickas dock inte om Skatteförvaltningen inte har den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

Om den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster skickas meddelandet alltid åtminstone till meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Den skattskyldige kan för Skatteförvaltningen uppge ett telefonnummer, en e-postadress eller någon annan elektronisk adress dit meddelandet om delgivningen ska skickas. Den skattskyldige kan ha flera adresser för meddelanden, och meddelandet kan förutom till den skattskyldige också skickas till den aktör som den skattskyldige har befullmäktigat att utträta ärenden som gäller beskattningen. Av kostnadsskäl används textmeddelanden i första hand för att skicka meddelanden om delgivningar som gäller fysiska personer.

Till skillnad från de gällande bestämmelserna förutsätter inte en rättsligt giltig elektronisk delgivning att ett meddelande om delgivningen skickas. De föreslagna specialbestämmelserna avviker från den föreslagna 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation, enligt vilken myndigheterna ska underrätta en mottagare om en handling som delges och som har sänts till en elektronisk tjänst. Delgivningen sker när Skatteförvaltningen för in ett beslut eller en annan handling i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om man ställer som rättsligt villkor för en elektronisk delgivning att ett meddelande skickas förutsätter det att Skatteförvaltningen känner till en uttrycklig elektronisk delgivningsadress dit meddelandet kan skickas. Det är dock inte möjligt att föreskriva att en elektronisk delgivningsadress måste anges, vilket skulle leda till att elektronisk delgivning inom beskattningen i praktiken fortfarande skulle bygga på samtycke om ett rättsligt villkor för elektronisk delgivning skulle vara att ett meddelande skickas. Ett krav på en elektronisk adress för meddelanden är inte heller förenligt med den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning, om delgivningen sker i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Sändande av ett meddelande påverkar dock delgivningstiden om det har funnits ett tekniskt hinder för sändandet. Om en skattskyldig för Skatteförvaltningen har uppgett en elektronisk adress dit meddelandet kan sändas börjar delgivningstiden löpa först när det tekniska hindret har undanröjts och meddelandet om delgivningen kan sändas. Skatteförvaltningen kommer alltid att veta när delgivningen har skett, och den exakta uppgiften kan användas i omprövnings- och besvärärenden.

I propositionen föreslås också bestämmelser om delgivningstidpunkten. En delgivning anses ha skett den tredje dagen från det att beslutet eller handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Delgivningstidpunkten avviker från 19 § i lagen om elektronisk kommunikation, där det föreskrivs att en handling anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter att meddelandet sändes, om inte något annat visas. Att avvika från den allmänna lagstiftningen är motiverat för det första eftersom beslut och handlingar som gäller beskattningen inte sänds till skattskyldiga som meddelanden i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi eller någon annanstans, utan finns tillgängliga för den skattskyldige i tjänsten MinSkatt. En annan orsak till att delgivningstidpunkten inte allmänt kan kopplas till att ett meddelande sänds är att den skattskyldige inte nödvändigtvis använder meddelandeförmedlingstjänsten, eller kan ha valt att inte för Skatteförvaltningen uppge någon elektronisk kontaktuppgift för att ta emot meddelanden. Enligt förslaget har Skatteförvaltningen utfört sina uppgifter i samband med elektronisk delgivning när ett beslut eller någon annan handling har förts in i tjänsten MinSkatt, där den skattskyldige kommer åt den. Om en skattskyldig som omfattas av elektronisk delgivning bestämmer sig för att inte uppge någon elektronisk kontaktuppgift ska den skattskyldige regelbundet kontrollera om det kommit delgivningar till tjänsten MinSkatt. Detta motsvarar en situation enligt den allmänna lagstiftningen där en person använder meddelandeförmedlingstjänsten men inte vill uppge sin elektroniska adress för notifikationer.

Skattskyldiga som upplever att det är besvärligt att hålla uppsikt över MinSkatt kan när som helst uppge sina elektroniska kontaktuppgifter och börja få notifikationer om beslut och andra handlingar som förts in i MinSkatt.

Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller för sändande av ett meddelande enligt 26 c § 5 mom. i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Den skattskyldiges förmåga att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst kan förändras. Dessutom kan det förekomma situationer där en person har loggat in i Skatteförvaltningens servicetjänst med hjälp av någon annan, men själv inte i praktiken klarar av att ta emot elektroniska delgivningar. I propositionen föreslås det att den skattskyldige ska kunna meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Ett sådant meddelande ska kunna ges i servicetjänsten redan när den skattskyldige loggar in i MinSkatt på ett sätt som inleder det elektroniska delgivningsförfarandet, eller senare. Meddelandet behöver inte motiveras och beaktas utan någon utredning om t.ex. att den skattskyldige också i praktiken har nedsatt förmåga att använda den elektroniska servicetjänsten. Alla skattskyldiga kan alltså använda sig av möjligheten att meddela att de inte använder MinSkatt.

För dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar kan en person som företräder dem meddela Skatteförvaltningen om detta. Meddelandet innebär att beslut och andra handlingar sänds till den skattskyldige per post som brev efter att meddelandet har behandlats, under förutsättning att den skattskyldige inte använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. En skattskyldig som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten och på nytt efter meddelandet loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst börjar omedelbart omfattas av elektronisk delgivning igen. Därefter kan den skattskyldige dock på nytt meddela att denne inte använder den elektroniska servicetjänsten.

På skattskyldiga som meddelar Skatteförvaltningen att de inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst tillämpas alltså elektronisk delgivning endast om de använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. I praktiken gäller detta närmast fysiska personer, eftersom andra skattskyldiga sällan använder meddelandeförmedlingstjänsten.

Det elektroniska delgivningsförfarandet för beskattningshandlingar inbegriper också prövning. De föreslagna bestämmelserna är formulerade så att Skatteförvaltningen elektroniskt kan delge beskattningshandlingar på det ovan beskrivna sättet. I det avseendet motsvarar bestämmelserna 19 § i lagen om elektronisk kommunikation. Enligt den paragrafen har myndigheten prövningsrätt när den avgör om delgivningen ska ske elektroniskt eller om en handling ska delges per post som brev. Skatteförvaltningen tillämpar prövning t.ex. när den bedömer om den handling som ska delges är av sådan natur att ett särskilt skydd som behövs kan äventyras om handlingen förs in i MinSkatt. Exempelvis beskattningshandlingar som innehåller insiderinformation och endast kan delges en person som hör till företagets inre krets kan behöva skyddas på det sättet. Skatteförvaltningen kan också överväga delgivningssättet när myndigheten får veta att en person i praktiken inte kommer åt delgivningar i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst t.ex. för att tjänsten inte uppfyller tillgänglighetskraven till den delen. Då kan Skatteförvaltningen tillämpa prövning och göra en anteckning i informationssystemet om att delgivningen i sådana fall ska sändas i pappersform, och att elektronisk delgivning inte behöver tillämpas på nytt för Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar om personen sporadiskt använder MinSkatt eller

meddelandeförmedlingstjänsten. En sådan prövning inleds i praktiken när någon kontaktar Skatteförvaltningen. I en sådan situation tillämpar Skatteförvaltningen prövning enligt hur ärendet har utretts för Skatteförvaltningen. Huvudregeln är dock att den skattskyldige meddelar att denne inte använder MinSkatt och lämnar meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 12 januari 2026 samtidigt med ändringarna i den allmänna lagstiftningen i lagen om elektronisk kommunikation och lagen om stödtjänster. Detta innebär att beslut och andra handlingar som gäller beskattningen delges elektroniskt från och med den tidpunkt då den skattskyldige efter lagens ikraftträdande har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Fysiska personer ska få elektroniska delgivningar också i det fallet att de med stöd av den allmänna lagstiftning som föreslås träda i kraft den 12 januari 2026 omfattas av elektronisk delgivning efter att ha använt den tjänst för identifiering som avses i lagen om stödtjänster. Dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar ska kunna få delgivningar elektroniskt också när de använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster, men detta tillämpas först från och med den 1 januari 2027. Dessutom ska delgivningar kunna ske elektroniskt från och med den 12 januari 2026 också i de fall där den skattskyldige före den 12 januari 2026 har gett Skatteförvaltningen samtycke till elektronisk delgivning och samtycket fortfarande är giltigt när lagen träder i kraft.

Exempelfall

Exempel 1. En person använder inte meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi, och kontrollerar i MinSkatt våren 2026 om personen får skatteåterbäring. Personen loggar in i tjänsten MinSkatt med hjälp av tjänsten Suomi.fi-identifikation. Personen informeras vid identifieringen om att denne kommer att antecknas som användare av meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och ombeds uppge en e-postadress för notifikationer om meddelanden som kommer till meddelandeförmedlingstjänsten. Personen informeras om att denne i fortsättningen kommer att få delgivningar elektroniskt. I samband med samma identifieringshändelse informeras personen dessutom om förfarandet för att sluta använda meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi.

Personen fortsätter till tjänsten MinSkatt, och vid inloggningen registreras hos Skatteförvaltningen uppgiften om att personen har använt MinSkatt. Vid inloggningen i MinSkatt informeras personen om att denne från och med den tidpunkten får delgivningar som gäller beskattningen elektroniskt. Samtidigt ombeds personen uppge en elektronisk adress för meddelanden om delgivningar. Personen informeras om att delgivningar som gäller beskattningen finns i MinSkatt och att ett meddelande om delgivningen skickas till meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och det telefonnummer eller den e-postadress som Skatteförvaltningen känner till. Personen får också information om möjligheten att till Skatteförvaltningen meddela att personen inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Exempel 2. Ett ombud som företräder en fysisk person loggar 2026 in i MinSkatt för den personens räkning för att kontrollera skattedeklarationen. Denna inloggning leder inte till att den fysiska personen börjar få delgivningar elektroniskt, eftersom en fysisk person i så fall måste logga in personligen.

Exempel 3. Ett samfund använder inte meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. En befullmäktigad som i tjänsten Suomi.fi har getts en allmän fullmakt att utträta samfundets skatteärenden eller en laglig företrädare för samfundet loggar 2026 in i MinSkatt för att läsa beskattningsbeslut som gäller samfundet. Hos Skatteförvaltningen registreras uppgiften att samfundet använder MinSkatt, och från det ögonblicket omfattas samfundet av elektronisk delgivning av beskattningsärenden. I samband med inloggningen informeras den

befullmäktigade eller företrädaren om att samfundet från det ögonblicket omfattas av elektronisk delgivning av beskattningsärenden, och ombeds uppge en elektronisk adress för meddelanden om delgivning. Denna inloggning leder inte till att den befullmäktigade eller företrädaren börjar få delgivning elektroniskt om sin egen personliga beskattning.

Exempel 4. En fysisk person eller ett samfund loggar in en gång i MinSkatt, men tänker inte använda MinSkatt regelbundet i fortsättningen. Den fysiska personen eller samfundets företrädare kan i MinSkatt meddela Skatteförvaltningen att denne inte använder MinSkatt. Meddelandet om att man inte använder MinSkatt kan också sändas per post. Meddelandet anländer den 1 maj 2026 och efter att ärendet har behandlats sänds delgivningarna per post. Den fysiska personen eller samfundets företrädare loggar dock in i MinSkatt den 1 juli 2026. Då informeras personen eller samfundet om att de på nytt omfattas av elektronisk delgivning av beskattningshandlingar.

Exempel 5. En fysisk person kan bedriva affärsverksamhet eller jordbruk eller utöva ett yrke som enskild näringsidkare. I det förnyade förfarandet påverkas delgivningsförfarandet endast om personen själv loggar in i MinSkatt. Om en näringsidkare har gett sin bokförare fullmakt att utträta dennes skatteärenden i MinSkatt börjar inte näringsidkaren omfattas av elektronisk delgivning enbart för att bokföraren loggar in i MinSkatt. Om näringsidkaren däremot själv loggar in i MinSkatt innebär det att både personliga skatteärenden och skatteärenden som gäller affärsverksamheten börjar delges elektroniskt. Skatteförvaltningen kan erbjuda den skattskyldige och bokföraren en möjlighet att i MinSkatt uppge elektroniska adresser för meddelanden om delgivning så att bokföraren får meddelandena om delgivning som gäller näringsverksamheten.

4.1.2 Samordning av specialbestämmelser om beskattningen och allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning

Det förfarande som i denna proposition föreslås för elektronisk delgivning av Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar utgår från de allmänna bestämmelser som föreslås i lagen om elektronisk kommunikation. Enligt den föreslagna 19 § i lagen om elektronisk kommunikation får en handling delges som elektroniskt meddelande till en elektronisk tjänst som en myndighet ansvarar för. När det handlar om Skatteförvaltningen sker delgivningen i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, MinSkatt.

I den föreslagna 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation föreskrivs det om sändning av notifikation om delgivning i en elektronisk tjänst. Enligt den paragrafen ska myndigheterna underrätta en mottagare om en handling som delges och som har sänts till en elektronisk tjänst. En notifikation sänds antingen till meddelandeförmedlingstjänsten, eller om meddelandeförmedlingstjänsten inte används av mottagaren, till någon annan elektronisk adress som mottagaren har uppgett för myndigheten för sändning av notifikationer. Enligt de allmänna bestämmelserna är elektronisk delgivning i en myndighets elektroniska tjänst alltså i princip möjlig såväl för dem som använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi som för personer som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten.

Bestämmelserna i den allmänna lagen möjliggör i princip den grundläggande lösning som föreslås i denna proposition om att elektronisk delgivning också ska utsträckas till att gälla MinSkatt-användare som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi, men det är ändå i viss mån nödvändigt att i de föreslagna specialbestämmelserna avvika från de allmänna bestämmelserna. Till skillnad från elektronisk delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi förutsätter 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation att en notifikation om delgivning i en myndighets elektroniska tjänst alltid ska sändas till delgivningens mottagare.

Vid delgivningar i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi måste en notifikation sändas endast i det fallet att mottagaren har meddelat meddelandeförmedlingstjänsten en elektronisk adress för sändning av notifikationer.

Propositionen innehåller specialbestämmelser om en notifikation som ska sändas till den skattskyldige med anledning av en elektronisk delgivning. Notifikationen kan i enlighet med 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation sändas till meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi eller till någon annan elektronisk adress, t.ex. per e-post till en e-postadress som den skattskyldige uppgett eller som textmeddelande till ett telefonnummer som den skattskyldige uppgett. Denna proposition avviker från de allmänna bestämmelserna eftersom det föreslås att inget meddelande ska skickas om Skatteförvaltningen saknar den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

Bestämmelsen behövs för att det ska gå att uppnå propositionens mål att säkerställa att alla skattskyldiga som förmår uträtta ärenden digitalt ska kunna delges beslut och handlingar elektroniskt i ärenden som gäller beskattningen. Det är omöjligt att föreskriva att det ska vara obligatoriskt att uppge elektroniska kontaktuppgifter i ärenden som gäller beskattning. Om elektronisk delgivning av Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar skulle förutsätta att man uppger en elektronisk kontaktuppgift för meddelanden skulle skattskyldiga som regelbundet använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst medvetet kunna avstå från elektronisk delgivning genom att inte uppge någon e-postadress eller något telefonnummer. Då skulle det vara fråga om delgivning som i praktiken grundar sig på samtycke. I denna proposition är avsikten att sådan delgivning ska frångås.

Den föreslagna lösningen där det föreskrivs att ett meddelande skickas om den skattskyldige har meddelat Skatteförvaltningen en elektronisk adress motsvarar bestämmelsen i 19 a § i lagen om elektronisk kommunikation om sändning av en notifikation om delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Enligt den paragrafen sänds ingen notifikation från meddelandeförmedlingstjänsten om delgivningens mottagare inte har meddelat någon elektronisk kontaktuppgift för sändning av notifikationer. Då är en elektronisk delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten giltig även om ingen särskild notifikation sänds om delgivningen. En möjlighet till elektronisk delgivning i Skatteförvaltningens tjänst MinSkatt under motsvarande förutsättningar kan inte betraktas som en större risk för mottagarens rättsskydd än elektronisk delgivning i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi utan att en notifikation sänds till mottagaren, när man tar hänsyn till hur många som använder MinSkatt och hur allmänt känd tjänsten är. Dessutom kan notifikationer från Skatteförvaltningens tjänst MinSkatt sändas också som textmeddelande, vilket betydligt förbättrar delgivningsmottagarens möjligheter att effektivt underrättas om delgivningen. Notifikationer i form av textmeddelanden kan vara till nytta exempelvis om den skattskyldige inte har någon e-postadress som är lämplig för att ta emot sådana meddelanden. I propositionen beaktas också rättsskyddsaspekterna i förslaget om notifikationer t.ex. för olika befolkningsgrupper och livssituationer. Med stöd av vad som beskrivs ovan bör det anses finnas vägande skäl att avvika från 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation i de specialbestämmelser som nu föreslås om det meddelande som ska skickas om en delgivning.

På motsvarande grunder föreslås det i propositionen att delgivningen anses ha skett den tredje dagen efter det att Skatteförvaltningen för in ett beslut eller en annan handling i sin elektroniska servicetjänst. Till skillnad från de gällande bestämmelserna förutsätter en rättsligt giltig elektronisk delgivning därmed inte att ett meddelande om delgivningen skickas. I den allmänna lagstiftningen anses en handling i sin tur i enlighet med 19 § 3 mom. i lagen om elektronisk kommunikation ha blivit delgiven den tredje dagen efter att meddelandet sändes till meddelandeförmedlingstjänsten eller den elektroniska tjänsten, om inte något annat visas.

Skatteförvaltningens kunder börjar i fortsättningen omfattas av elektronisk delgivning på två grunder. Skattskyldiga kan börja omfattas av elektronisk delgivning dels om de använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster, dels om de loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I både meddelandeförmedlingstjänsten och Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst finns en möjlighet att vägra elektronisk delgivning, men grunderna, konsekvenserna och de åtgärder som leder till att elektronisk delgivning återinförs är olika.

De allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning och specialbestämmelserna om Skatteförvaltningen har olika utgångspunkter. I den allmänna lagstiftningen är delgivningen i grund och botten baserad på frivillighet, eftersom personen kan välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet genom att stänga sitt meddelandeförmedlingskonto. Den som loggar in i en myndighetstjänst med Suomi.fi-identifiering efter att sex månader gått blir på myndighetens initiativ på nytt användare av Suomi.fi-meddelanden, men detta ändrar inte situationen. Då har personen alltid möjlighet att på nytt meddela att användningen av meddelandeförmedlingskontot avslutas.

Enligt förslaget börjar en person omfattas av elektronisk delgivning av beskattningshandlingar också genom att använda tjänsten MinSkatt. En person som t.ex. med stöd av den allmänna lagstiftningen har valt bort elektronisk delgivning genom att sluta använda Suomi.fi-meddelanden och meddela om det, men har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst efter lagens ikraftträdande, omfattas ändå av elektronisk delgivning i beskattningsärenden. En person som inte använder MinSkatt och meddelar Skatteförvaltningen om det, får däremot Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar per post under förutsättning att personen inte använder meddelandeförmedlingstjänsten. En person som använder tjänsten Suomi.fi-identifiering kommer dock att omfattas av elektronisk delgivning på den grunden att personen använder meddelandeförmedlingstjänsten och att också handlingar som gäller beskattningen delges den personen elektroniskt. Också i det fallet har personen möjlighet att vägra elektronisk delgivning i enlighet med den allmänna lagstiftningen.

En person som för första gången loggar in i en myndighets elektroniska tjänst med hjälp av tjänsten Suomi.fi-identifiering underrättas i enlighet med den föreslagna allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning om att myndighetsdelgivning i fortsättningen sänds elektroniskt och att meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi tas i användning för personens räkning. Personen informeras också om möjligheten att välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet och om att delgivningssättet för personens handlingar i det fallet inte påverkas om Suomi.fi-inloggning används under de följande sex månaderna. Om personen använder Suomi.fi-inloggning för att identifiera sig i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst informeras personen dock om att alla delgivningar som gäller beskattning delges elektroniskt om personen använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, oavsett om personen använder Suomi.fi-meddelanden eller inte.

Om en fysisk person t.ex. har meddelat i Suomi.fi att personen inte tar emot elektroniska delgivningar kommer det elektroniska delgivningsförfarandet enligt den allmänna lagstiftningen inte att återinföras även om personen loggar in i tjänsten Suomi.fi-identifiering under de följande sex månaderna. Men om personen loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst innan sex månader har gått, delges handlingar som gäller beskattningen efter detta elektroniskt, även om personen inte omfattas av allmän elektronisk delgivning som användare av meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. När personen loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst informerar Skatteförvaltningen om hur inloggningen påverkar delgivningssättet. Skatteförvaltningen informerar om att personen i fortsättningen kommer att få delgivningar som gäller beskattningen elektroniskt, även om

personen inte använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. Personen får också information om möjligheten att meddela Skatteförvaltningen att personen inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, och efter att meddelandet behandlats få delgivningar från Skatteförvaltningen per post om personen inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Ett meddelande till Skatteförvaltningen om att en skattskyldig inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst är giltigt tills den skattskyldige på nytt loggar in för att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

I den ovan beskrivna situationen måste den information som Skatteförvaltningen och Suomi.fi-tjänsterna producerar vara tydlig och begriplig, så att den skattskyldige förstår vilka konsekvenser användningen av elektroniska tjänster har för dennes delgivningar.

4.1.3 Behandling av personuppgifter i det elektroniska delgivningsförfarandet

I det föreslagna elektroniska delgivningsförfarandet behandlar Skatteförvaltningen uppgifter om huruvida en fysisk person använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och uppgifter om huruvida en person har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt. Skatteförvaltningen behandlar också kontaktuppgifter för meddelanden om delgivningar. Kontaktuppgifterna är telefonnummer, e-postadresser eller andra säkra elektroniska adresser. Skatteförvaltningen ska kunna skicka ett textmeddelande till telefonen när en handling som ska delges har förts in i tjänsten MinSkatt. En person ska också kunna uppge flera e-postadresser för samma meddelande. Det föreslås inte att Skatteförvaltningen särskilt ska kontrollera om telefonnummer eller e-postadresser stämmer. När en e-postadress uppges för Skatteförvaltningen ska det dock förutsättas ett tekniskt bekräftelseförfarande. Det ska vara frivilligt att uppge en adress för meddelanden. En person ska kunna välja att inte uppge en elektronisk adress för meddelanden. Det är alltid en fysisk person, antingen en laglig företrädare eller en befullmäktigad som är inloggad i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, som uträttar ärenden för ett dödsbo, ett samfund, en samfällid förman eller en sammanslutning. Dödsbon, samfund, samfällida förmaner och sammanslutningar ska också kunna uppge elektroniska kontaktuppgifter till en fysisk person för meddelanden om delgivningar.

Skatteförvaltningen får uppgifter från Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata om huruvida en fysisk person använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Denna uppgift är nödvändig för att elektronisk delgivning ska kunna genomföras. Skatteförvaltningen behandlar också uppgifter om huruvida en fysisk person har använt tjänsten MinSkatt eller använt tjänsten för ett dödsbos, ett samfunds, en samfällid förmans eller en sammanslutnings räkning. Också detta är nödvändigt för att delgivningar ska kunna genomföras.

Det meddelande som Skatteförvaltningen skickar om en delgivning innehåller uppgiften att det i tjänsten MinSkatt finns en handling som ska delges. Meddelandet innehåller inga detaljer om handlingens innehåll, utan det krävs inloggning i MinSkatt för att få reda på vad handlingen innehåller.

Den föreslagna behandlingen av personuppgifter i Skatteförvaltningens elektroniska delgivningsförfarande grundar sig på lag och artikel 6.1 c i den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679. Enligt förslaget kommer det att finnas bestämmelser i lag om delgivning av handlingar som gäller beskattningen, och delgivningsförfarandet ska förutsätta att man kontrollerar om personen använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi eller har använt tjänsten MinSkatt. Dessutom föreslås bestämmelser om att ett meddelande ska skickas till en adress som personen uppgett. I förfarandet för delgivning av beskattningshandlingar behandlas inga uppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter.

En person som vill avstå från det elektroniska delgivningsförfarandet ska meddela att denne inte längre använder MinSkatt. Meddelandet innehåller ingen orsak till att personen inte använder MinSkatt.

Delgivningsuppgifter som gäller beskattning lagras så länge det behövs i beskattningen. Den allmänna lagringstiden för beskattningsuppgifter är tio år från utgången av det skatteår som uppgiften gäller. Uppgifter om delgivning och delgivningssätt är rättsligt relevanta och lagringstiden motsvarar lagringstiden för andra beskattningsuppgifter. Logguppgifter om delgivningshändelser lagras i fem år. Lagringstiden för logguppgifter motsvarar lagringstiden för andra likartade uppgifter.

Skatteförvaltningen lagrar uppgifter om det elektroniska delgivningsförfarandet i en informationssäker miljö. Riskerna i samband med skyddet för personuppgifter bedöms alltid när förändringar sker.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

De föreslagna ändringarna i delgivningen av beskattningsbeslut och andra handlingar har inga konsekvenser för skatteintäkterna.

Genom propositionen eftersträvas minskade postningskostnader och därigenom kostnadsbesparingar för Skatteförvaltningen. Som en del av statsförvaltningens produktivitetsprogram har Skatteförvaltningens omkostnadsanslag minskats från och med 2025 på basis av regeringsprogrammet samt de beslut som regeringen fattade vid ramförhandlingarna 2024 och vid halvtidsöversynen 2025. Anslagsminskningarna har gjorts som en del av de beslut som fattats om statsbudgeten och planen för de offentliga finanserna. Förslagen i denna proposition gör det möjligt för Skatteförvaltningen att vid sidan av övriga sparåtgärder uppnå omkostnadsbesparingar. Till följd av denna proposition görs inga ändringar i Skatteförvaltningens omkostnadsanslag.

Propositionens konsekvenser för Skatteförvaltningens postningskostnader och tillhörande kostnadsbesparingar beskrivs närmare i avsnitt 4.2.4.

4.2.2 Konsekvenser för skattskyldiga

Konsekvenser för de grundläggande och mänskliga rättigheterna samt rättsskyddskonsekvenser

I propositionen föreskrivs det om prioritering av elektronisk delgivning av beslut och andra handlingar som gäller beskattningen när den skattskyldige använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att den skattskyldige har loggat in skickar Skatteförvaltningen inte längre någon papperspost, utan delgivningar om beskattningen sker endast i elektronisk form. Eftersom detta förfarande ökar andelen personer som tar emot Skatteförvaltningens delgivningar i elektronisk form i stället för per brev, kan propositionen bedömas ha konsekvenser för jämlikheten i synnerhet när det gäller fysiska personer.

Konsekvenserna för jämlikheten inriktas på de skattskyldiga som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och som i enlighet med förslaget får delgivningar om beskattningen i elektronisk form istället för per brev. Propositionen har inga

betydande konsekvenser för de skattskyldiga som redan hittills utifrån samtycke har mottagit delgivning om beskattningen i elektronisk form. Det förfarande för meddelande om delgivning som föreslås i propositionen har dock positiva konsekvenser också för de skattskyldiga som redan i nuläget använder elektronisk delgivning. Dessa skattskyldiga kan i fortsättningen, om de så önskar, också få meddelandet om delgivning i form av ett textmeddelande till sin telefon.

Utvidgningen av det elektroniska delgivningsförfarandet har inga direkta konsekvenser för de skattskyldiga som varken i nuläget eller i framtiden över huvud taget använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, eftersom det i speciallagstiftningen föreskrivs att delgivningen sänds i elektronisk form endast i det fall att den skattskyldige använder nämnda tjänst. De som inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst får fortfarande sina delgivningar per brev. Eftersom både speciallagstiftning och allmänna bestämmelser enligt förslaget ska tillämpas på elektronisk delgivning av beskattningshandlingar kan dock även dessa kunder omfattas av elektronisk delgivning av handlingar som gäller beskattning med stöd av de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning.

Inloggning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst kräver användning av verktyg för stark autentisering. Detta innebär att den elektroniska delgivningen endast omfattar kunder som har tillgång till ett verktyg för autentisering som lämpar sig för Suomi.fi-identifiering. Användning av en metod för stark autentisering i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst säkerställer att handlingar och uppgifter som gäller beskattning är skyddade mot missbruk. Kravet på stark autentisering innebär dock att en person inte kan använda tjänsten eller elektronisk delgivning om personen inte har tillgång till ett verktyg för stark autentisering. Detta kan ha konsekvenser för jämlikheten mellan personer.

Propositionen kan bedömas ha positiva konsekvenser för jämlikheten för de personer och samfund för vilka delgivning per brev i nuläget lämpar sig dåligt och vilka har förmågan att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Det elektroniska delgivningsförfarandet minskar också konsekvenserna av fel som sker vid leverans av brevöversändelser. Förfarandet med meddelande om delgivning stärker för sin del rättsskyddet för personer och samfund. Det elektroniska delgivningsförfarandet kan också underlätta tillgången till delgivningar som gäller beskattning för personer i utsatt ställning. Handlingar som gäller beskattning är alltid också tillgängliga i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, varvid de kan nå oberoende av plats. Sändning av ett meddelande om delgivning säkerställer att den skattskyldige får kännedom om beslut och andra handlingar, och stärker på så sätt de skattskyldigas rättsskydd.

De risker för jämlikheten som ingår i propositionen anknyter till den faktiska möjligheten för de skattskyldiga som loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst att motta delgivningar endast i elektronisk form och på så sätt ta del av de beskattningsbeslut och andra handlingar som gäller deras rättigheter och skyldigheter. Att koppla elektronisk delgivning till användningen av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst utestänger en stor del av de skattskyldiga som saknar digitala färdigheter från systemet med elektronisk delgivning, eftersom dessa skattskyldiga sannolikt inte loggar in i dessa tjänster. Det är dock möjligt att också personer med svagare digitala färdigheter övergår till elektronisk delgivning i fråga om skatteärenden. I beskattningen sker en stor del av delgivningarna regelbundet och det informeras allmänt om beskattningens tidsfrister, varvid en person med svagare digitala färdigheter kan reagera och kontakta Skatteförvaltningen för att välja bort elektronisk delgivning eller begära handlingar på annat sätt än i elektronisk form.

I fråga om rättsskyddet medför elektronisk delgivning en risk för att personen inte förstår betydelsen av övergången till elektroniska delgivningar. Också det faktum att en person i fråga om beskattningsärenden kan omfattas av det elektroniska delgivningsförfarandet både på basis av användningen av meddelandeförmedlingstjänsten och på basis av användningen av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst kan medföra oklarheter för Skatteförvaltningens personkunder. Med tanke på den skattskyldiges rättsskydd är det viktigt att den skattskyldige är medveten om vilket delgivningsförfarande som tillämpas. Med avseende på tryggandet av rättsskyddet är det viktigt att informationen ges effektivt och att informationen faktiskt når den skattskyldige.

Rättsskyddet och god förvaltning främjas av den skattskyldiges rätt att få ett elektroniskt meddelande om delgivning, t.ex. som textmeddelande till sitt mobilnummer eller på ett annat elektroniskt sätt. Enligt förslaget skickar Skatteförvaltningen en notifikation om delgivningen till den skattskyldige via meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi, ett textmeddelande till ett telefonnummer eller ett meddelande till en annan elektronisk adress som den skattskyldige meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Meddelandet skickas om den skattskyldige har uppgett en sådan adress för Skatteförvaltningen. Enligt förslaget är sändning av meddelande inte en rättslig förutsättning för delgivning och delgivningstiden räknas från den tidpunkt då handlingen som ska delges sparas i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Tidpunkten för delgivning påverkas dock av en situation där meddelandet av tekniska skäl inte kan skickas. Den skattskyldige uppmanas alltid att uppge elektroniska kontaktuppgifter, eftersom detta effektiviserar delgivningsförfarandet. I praktiken kan meddelandet om delgivning också skickas till flera elektroniska adresser, såsom t.ex. en e-postadress, om den skattskyldige så önskar. Den skattskyldige har också möjlighet att lämna skatteslagsspecifika adresser, vilket är av betydelse för i synnerhet samfund. Av kostnadsskäl skickas dock ett textmeddelande till en fysisk person endast till ett telefonnummer.

I propositionen tas det också hänsyn till att förmågan att använda elektroniska tjänster kan förändras till följd av t.ex. sjukdom, skada eller andra skäl, vilket kan leda till att en person inte längre har möjlighet att använda elektroniska tjänster eller ta emot elektroniska delgivningar. Den skattskyldige har i detta fall möjlighet att välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet och meddela Skatteförvaltningen att han eller hon inte längre använder Skatteförvaltningens elektroniska tjänster. Den skattskyldige kan lämna detta meddelande elektroniskt eller på annat sätt. Skatteförvaltningen kan också tillämpa prövning vid elektronisk delgivning i fall där Skatteförvaltningen är medveten om att kunden har ett bestående hinder för användning av elektronisk delgivning. I dessa fall kan kunden tills vidare omfattas av delgivning per brev.

Skatteförvaltningens information förbättrar personers möjligheter att bli medvetna om ändringen och förbereda sig på att delgivning om beslut och handlingar som gäller beskattningen i fortsättningen inte sker per post. Det är speciellt viktigt att informera de skattskyldiga i det skede då de loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst i en sådan roll som medför en övergång till ett elektroniskt delgivningsförfarande. Skatteförvaltningen kan också beakta övergången till elektronisk delgivning på en allmän nivå vid information om t.ex. kontroll av den förhandsifyllda skattedeklarationen och förfallodagarna för fastighetsskatt.

Tidsfristen för sökande av ändring i beskattningen är lång och en person går inte miste om sina rättigheter även om han eller hon inte reagerar på sin beskattning t.ex. inom tidsfristen för inlämnande av den förhandsifyllda skattedeklarationen. Det är dock möjligt att brevet om hörande i vissa ärenden kräver att man reagerar inom en kort tidsperiod. Det är också möjligt att den skattskyldige åläggs påföljder, som t.ex. skattehöjning, beskattning enligt uppskattning eller dröjsmålspåföljd, som den skattskyldige kunde ha undvikit genom att reagera på

delgivningarna. Skatteförvaltningen ska dock genom kommunikation och information till kunden påminna om att en skattskyldig som utträtt sina ärenden elektroniskt ska uppge en aktuell elektronisk adress för meddelanden och logga in i servicetjänsten för att läsa delgivningarna. Med tanke på rättsskyddet är det också av betydelse att Skatteförvaltningens servicetjänst innehåller alla handlingar som gäller de skattskyldigas beskattning oberoende av om de omfattas av elektronisk delgivning eller inte. Handlingarna lagras i tjänsten även om den skattskyldige väljer bort den elektroniska delgivningen. Handlingarna är således tillgängliga i elektronisk form om den skattskyldige på nytt börjar använda de elektroniska servicetjänsterna. Då återgår den skattskyldige också till elektronisk delgivning och får information om detta, men den skattskyldige har fortfarande möjlighet att på nytt meddela att den skattskyldige inte använder de elektroniska tjänsterna.

Elektronisk delgivning av ärenden som gäller beskattning sker i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Skatteförvaltningen är skyldig att följa de bestämmelser om tillgänglighetskrav för digitala tjänster som anges i lagen om tillhandahållande av digitala tjänster (306/2019). För tillfället uppfylls kraven delvis i MinSkatt. Bristerna i tillgänglighet framgår av det tillgänglighetsutlåtande som finns på Skatteförvaltningens webbplats.

Konsekvenser för de språkliga rättigheterna

Jämfört med brevpост har utöver språket i de elektroniska delgivningarna även användningsspråket i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt en stor betydelse både för tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna och för hur effektiva de elektroniska delgivningarna är. För närvarande är det möjligt att använda tjänsten MinSkatt på finska, svenska och engelska. På Skatteförvaltningen tillämpas språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003), vilka förutsätter att myndigheternas tjänster tillhandahålls på nationalspråken och på samiska språk. I propositionen föreslås inga ändringar i tillämpningsområdet för språklagen eller samiska språklagen och inte heller bestämmelser om inskränkning av medborgarnas språkliga rättigheter. Således försämrar ändringarna enligt propositionen inte formellt medborgarnas språkliga rättigheter. Om utbudet i tjänsten MinSkatt ändå är bristfälligt på olika språk kan detta faktiskt försämra tillgodoseendet av de språkliga rättigheterna, när kretsen av användare som tar emot beslut och handlingar i tjänsten MinSkatt ökar avsevärt i och med denna proposition och de föreslagna allmänna bestämmelserna. Till exempel om informationen till användarna om de ändringar som propositionen medför är bristfällig på samiska språk, kan detta försämra rätten för de personer som talar samiska språk som modersmål och omfattas av elektronisk delgivning att utträta sina ärenden hos myndigheterna på sitt eget språk. Det kan eventuellt försämra också tillgodoseendet av dessa personers rättsskydd om en person inte heller har tillräckliga kunskaper i finska för att förstå betydelsen av ändringarna.

För närvarande finns användargränssnittet för tjänsten MinSkatt inte på samiska språk. Skatteförvaltningen tillhandahåller ändå service på, översättning och tolkning till samiska för alla samer som meddelar att de önskar använda samiska när de sköter ärenden hos Skatteförvaltningen. Dessutom har bl.a. anvisningar på samiska om de viktigaste funktionerna i tjänsten MinSkatt publicerats på Skatteförvaltningens webbplats. Inför ikraftträdandet av lagstiftningen om utvidgning av elektronisk delgivning tillgängliggörs information och användaranvisningar på samiska språk om tjänsten och dess användning för samiskspråkiga användare. Samiskspråkiga användare kommer att informeras om de ändringar som denna proposition och förslaget om allmänna bestämmelser medför.

Konsekvenser för minderåriga

Enligt förslaget omfattas endast myndiga personer som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst av elektronisk delgivning. Skatteförvaltningen skickar elektroniska delgivningar till minderåriga endast i de fall där dessa använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Det elektroniska delgivningsförfarandet överensstämmer således med de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning när det gäller minderåriga.

Enligt 6 § 3 mom. i grundlagen ska barn bemötas som jämlika individer och ha rätt till medinflytande enligt sin utvecklingsnivå i frågor som gäller dem själva. Enligt 14 § i förvaltningslagen har en omyndig rätt att ensam föra sin talan i ärenden som gäller sådan inkomst eller förmögenhet som han eller hon råder över. Minderåriga barn har möjlighet att på begäran omfattas av elektronisk delgivning i tjänsten Suomi.fi och då också få del av handlingar som gäller deras beskattning elektroniskt.

Konsekvenser för personer med intressebevakare eller intressebevakningsfullmäktig

Enligt förslaget innebär användning av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst inte överföring till elektronisk delgivning för en person som enligt uppgift i registret över förmynderskapsärenden har en förordnad intressebevakare eller en fastställd intressebevakningsfullmäktig. Orsaken till förordnande av intressebevakare eller fastställande av intressebevakningsfullmäktig är ofta en försämring av funktionsförmågan som också påverkar förmågan att använda digitala tjänster. Den föreslagna avgränsningen syftar till att trygga rättsskyddet för i synnerhet dessa huvudmän och fullmaktsgivare, som kanske kan uträtta vissa ärenden elektroniskt antingen på egen hand eller med stöd, men inte klarar av att hantera den elektroniska kommunikationen som helhet. Avgränsningen överensstämmer med de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning när det gäller dessa personer.

Konsekvenser för dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar

Vid sidan av fysiska personer gäller den föreslagna elektroniska delgivningen dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar. Den elektroniska delgivningen skickas till dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar om de loggats in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar har i allmänhet en god beredskap att uträtta sina ärenden elektroniskt i Skatteförvaltningens elektroniska tjänster. Samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar har också ålagts en skyldighet till elektronisk deklaration. Mottagandet av papperspost beror sannolikt inte på att den elektroniska delgivningen inte når den skattskyldige, utan på att handläggningen av delgivning till pappers är etablerad praxis och handläggning av elektronisk delgivning skulle kräva nya slags förfaranden. Skatteförvaltningen har utvecklat förfarandena för elektronisk delgivning så att meddelanden om delgivning kan skickas per skatteslag till olika elektroniska adresser. På så sätt är det enklare för den skattskyldige att hantera delgivningar som gäller beskattning.

Propositionens konsekvenser begränsas till de dödsbon som har ett företags- och organisationsnummer och vars delägare dessutom har gett en fullmakt att agera på dödsboets vägnar i tjänsten Suomi.fi. I praktiken gäller detta dödsbon som fortsätter att idka en avliden persons näringsverksamhet, skogsbruk eller jordbruk, dvs. företagsverksamhet eller därmed jämförbar verksamhet. Användning av Suomi.fi-fullmakter kan i sig anses påvisa dessa dödsbons förmåga att ta emot elektroniska delgivningar. Dödsbons möjligheter till utvidgad elektronisk ärendehantering utreds närmare i programmet för underlättande av smidig skötsel av en avliden anhörigs angelägenheter som tillsatts av finansministeriet (VM013:00/2024).

Andra konsekvenser för företagen

Propositionen har också konsekvenser för de företag som tillhandahåller posttjänster. Allt eftersom de elektroniska delgivningarna ökar, minskar pappersbrev som gäller beskattning avsevärt. Propositionen har konsekvenser också för de företag som producerar tjänster inom utskrivning och kuvertering av handlingar för Skatteförvaltningen i enlighet med 2 b § i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010). De ökade elektroniska delgivningarna minskar avsevärt utskrivnings- och kuverteringsbehoven.

4.2.3 Konsekvenser för informationssamhället och dataskyddet

Det föreslagna delgivningsförfarandet ändrar inte den elektroniska behandlingen av handlingar som gäller beskattning. Beskattningsbeslut och andra handlingar som gäller beskattningen är fortfarande tillgängliga för kunderna i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Förfarandet accentuerar betydelsen av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst som den primära kanalen för ärenden och handlingar som gäller beskattning. Till följd av det föreslagna förfarandet skickar Skatteförvaltningen färre handlingar per brev. Detta har betydelse med tanke på skyddet av personuppgifter, eftersom eventuella fel vid hanteringen av pappershandlingar minimeras.

Propositionens konsekvenser för dataskyddet behandlas närmare i avsnitt 4.1.3, som gäller behandlingen av personuppgifter i det elektroniska delgivningsförfarandet. De personuppgifter som enligt avsnittet i fråga behandlas är nödvändiga för att genomföra delgivning av handlingar som gäller beskattning.

4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

För Skatteförvaltningen uppstår direkta ekonomiska besparingar då en betydande del av delgivningen per brev i fortsättningen ersätts med elektronisk delgivning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Det elektroniska delgivningsförfarandet sparar in cirka 1,22 euro per brev (enligt 2024 års prisnivå). Förutom direkta besparingar bidrar propositionen till att dämpa ökningen av kostnaderna för brevpostning inom den offentliga förvaltningen. De stigande kostnaderna för brevpostning är en följd av att postavgifterna höjts, och avgifterna kan antas fortsätta stiga med cirka 10–20 procent även under kommande år.

De faktiska direkta ekonomiska besparingarna beror i första hand på hur många skattskyldiga som kommer att använda den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. I andra hand beror de faktiska besparingarna på hur många av alla de kunder som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst som kommer att meddela att de inte använder den elektroniska tjänsten och faktiskt slutar använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Tjänstens utnyttjandegrad är dock för närvarande hög och användningen är etablerad. Prognostisering är till denna del svår, men det antas att de kunder som i huvudsak använder tjänsten i fortsättningen tar emot delgivning elektroniskt och också fortsätter med elektronisk delgivning så länge de har förmågan att använda elektroniska tjänster.

De besparingar som den ökade elektroniska delgivningen av beskattningshandlingar medför minskas i någon mån av de kostnader som uppstår vid sändning av meddelande om delgivning per textmeddelande. Kostnaderna per textmeddelande är för närvarande 0,04 euro. Kostnaderna beror på hur många av de skattskyldiga som omfattas av elektronisk delgivning som väljer notifikation per textmeddelande.

Utgångspunkten för lagberedningen har varit att genom en utvidgad elektronisk delgivning sträva efter besparingar på cirka 10 miljoner euro årligen i Skatteförvaltningens omkostnader. Bedömningen av kostnadsbesparingarna utgör en helhet som omfattar hur både de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning och den speciallagstiftning som föreslås i denna proposition ökar den elektroniska delgivningen. I bedömningen ingår elektronisk delgivning med såväl fysiska personer som samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar. Det är inte möjligt att separat definiera denna propositions och den allmänna lagstiftningens andelar av de totala besparingarna. Det är svårt att bedöma antalet personer som utnyttjar möjligheten att välja bort elektronisk delgivning enligt de allmänna bestämmelserna, men använder MinSkatt och på så sätt omfattas av elektronisk delgivning i skatteärenden. Det kan dock antas att det finns ett betydande antal personer som är vana vid att använda MinSkatt och önskar få skattehandlingar elektroniskt, men som inte önskar få all myndighetspost i elektronisk form.

Under 2024 använde t.ex. omkring 3,5 miljoner personer Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Den nuvarande elektroniska delgivningen omfattade cirka 1,5 miljoner personer 2024. Om alla användare av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst skulle omfattas av elektronisk delgivning enligt förfarandet i denna proposition, skulle delgivningen per brev minska för omkring 2 miljoner skattskyldigas del. En minskning på t.ex. 2 miljoner delgivningar per brev skulle spara omkring 2,4 miljoner euro i postningskostnader för förhandsifyllda skattedeclarationer och de skattekort som delges i slutet av året till alla skattskyldiga fysiska personer.

En ökad elektronisk delgivning av skattekort och förhandsifyllda skattedeclarationer skulle täcka cirka hälften av det ovannämnda sparmålet. Den återstående delen av sparmålet kan uppnås om också övriga delgivningar sker elektroniskt till minst 65 procent av de skattskyldiga. Om de nuvarande användarna av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst omfattades av elektronisk delgivning, skulle det motsvara cirka 65 procent av alla skattskyldiga fysiska personer. Målet är att med hjälp av information öka användningen av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Beslut och andra handlingar som gäller beskattning delges i ett elektroniskt förfarande enligt de specialbestämmelser som föreslås i denna proposition och de allmänna bestämmelser som föreslagits om elektronisk delgivning. De ovan nämnda totala besparingarna bedöms uppstå som en sammantagen effekt av dessa förfaranden.

Hur stora de direkta besparingarna till följd av lagändringen blir beror på hur många personer som använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi när lagen träder i kraft. Under beredningen av denna proposition har antalet användare av Suomi.fi-meddelanden ökat, till stor del till följd av den marknadsföringskampanj som genomförts av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata. I slutet av augusti 2025 hade antalet användare ökat med omkring en halv miljon och i samband med beredningen av den allmänna lagstiftningen har det bedömts att antalet användare kan uppgå till minst 2,0 miljoner och högst 2,5 miljoner vid lagens ikraftträdande. Också Skatteförvaltningen kan i detta fall uppnå en del av sitt sparmål oberoende av lagändringen, och de besparingar som beror direkt på lagändringen kan bli mindre än den ovannämnda summan på 10 miljoner euro. Till följd av det ökade antalet användare av Suomi.fi-meddelanden kan en del besparingar också realiseras redan under 2025, då en större del av grundskattekortet 2026 än uppskattat kan skickas elektroniskt till användarna. Det är ändå fortfarande mycket svårt att tillförlitligt bedöma de permanenta besparingarna för Skatteförvaltningen, eftersom man inte vet hur många skattskyldiga som i fortsättningen kommer att välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet.

Skatteförvaltningen kan i framtiden allt oftare utnyttja elektronisk delgivning i stället för delgivning per post, vilket förväntas effektivisera verksamheten. Den mängd brevpост som returneras till Skatteförvaltningen till följd av felaktiga adressuppgifter är t.ex. betydande och

detta har medfört mycket utredningsarbete. I fråga om elektronisk delgivning bedöms mängden motsvarande utredningsarbete vara mindre. Att elektronisk delgivning utnyttjas i stället för brev i pappersform bedöms också minska de kundkontakter som gäller dröjsmål. Samtidigt kan också elektroniska delgivningar vara förknippade med utmaningar när det gäller att nå kunder inom förvaltningen, och de kan leda till utredningsarbete för Skatteförvaltningen.

Också myndigheternas administrativa börda vid elektroniskt delgivningsförfarande bedöms minska när utnyttjandet av elektronisk delgivning i fortsättningen inte längre i de flesta fall förutsätter att samtycke inhämtas av den berörda parten.

Genomförandet av de ändringar i de elektroniska delgivningsförfarandena som föreslås i denna proposition och i propositionen om allmänna bestämmelser i Skatteförvaltningens informationssystem och i den elektroniska servicetjänsten uppskattas medföra investeringsutgifter och årliga underhållskostnader, vilka bedöms vara små. Ändringarna i det elektroniska delgivningsförfarandet bedöms öka Skatteförvaltningens kundservice- och rådgivningsarbete, vilket medför små kostnader i synnerhet i övergångsskedet. Arbetsmängden bedöms öka mest vid införandet av det nya förfarandet i början av 2026. Ändringarna förutsätter också anvisningar för Skatteförvaltningen och utbildning av personalen.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

5.1.1 Alternativet att fortsätta med den nuvarande elektroniska delgivningen

Att fortsättningsvis låta regleringen av elektronisk delgivning basera sig på den nuvarande speciallagstiftningen om beskattning skulle innebära att användningen av elektronisk delgivning i skatteärenden även i fortsättningen skulle bygga på den skattskyldiges samtycke. Då kan man inte uppnå de mål som satts upp för utvidgningen av elektroniska tjänster. I propositionen om allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning föreslås det dessutom att det nuvarande förfarandet, där fysiska personer ger sitt samtycke till elektronisk delgivning i stödtjänsterna för e-tjänster (Suomi.fi), slopas. Då skulle de samtycken som fysiska personer ger för skatteärenden behöva administreras på ett nytt sätt. Detta kan inte anses vara ändamålsenligt.

5.1.2 Alternativet att låta den elektroniska delgivningen basera sig på den föreslagna allmänna lagstiftningen

Under beredningen har man bedömt en modell där de nuvarande specialbestämmelserna om elektronisk delgivning vid beskattningen upphävs och man även i skatteärenden direkt tillämpar de bestämmelser som föreslås i propositionen om allmänna bestämmelser om elektronisk delgivning. Den föreslagna 19 § i lagen om elektronisk kommunikation ger möjlighet till elektronisk delgivning av beslut och andra handlingar som gäller beskattning i tjänsten MinSkatt, både med användare av meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och med de skattskyldiga som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten. I praktiken skulle dock en utvidgning av den elektroniska delgivningen till att omfatta andra än användare av meddelandeförmedlingstjänsten kräva specialbestämmelser som preciserar den allmänna regleringen. Om enbart de allmänna bestämmelserna tillämpas skulle den elektroniska delgivningen de facto begränsa sig till endast de skattskyldiga som använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi.

Samma slutresultat ger också den modell där specialbestämmelserna om beskattning ändras så att kravet på samtycke slopas och det föreskrivs att delgivningarna sänds elektroniskt till de skattskyldiga som använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Det elektroniska delgivningsförfarandet skulle då omfatta endast fysiska personer och en liten mängd företag, medan största delen av samfunden, de samfällda förmånerna, sammanslutningarna och dödsbona skulle uteslutas. Detta alternativ kan inte anses motiverat, eftersom det inte bidrar till att uppnå de uppsatta målen för utvidgade elektroniska tjänster. Utanför det elektroniska delgivningsförfarandet ställs grupper av skattskyldiga som antas ha goda förutsättningar att ta emot delgivningar i elektronisk form.

5.1.3 Begränsning av speciallagstiftningen till andra än fysiska personer

Under beredningen av propositionen bedömdes också en modell där delgivningsförfarandet som tillämpas på fysiska personer fortsättningsvis bygger på allmänna bestämmelser och specialbestämmelserna för beskattning endast gäller delgivningar med andra grupper av skattskyldiga. Denna lösning skulle innebära att delgivningsförfarandena inom beskattning varierar avsevärt mellan olika grupper av skattskyldiga, trots att beslut och andra handlingar behandlas i tjänsten MinSkatt på samma sätt. En sådan bristande enhetlighet kan inte anses vara ändamålsenlig, utan målet bör vara så enkla och enhetliga förfaranden som möjligt i skatteärenden. Med detta alternativ skulle man inte heller uppnå de sparmål som satts upp för utvidgningen av elektronisk delgivning. Eftersom de allmänna bestämmelserna i praktiken låter personer själva avgöra om de vill ta emot elektroniska delgivningar, skulle det elektroniska delgivningsförfarandet sannolikt väljas bort av ett stort antal fysiska personer som har beslutat att sluta använda meddelandeförmedlingskontot Suomi.fi, men som genom att använda tjänsten MinSkatt har påvisat sin förmåga att också ta emot delgivningar om beskattning i elektronisk form.

5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet

Under beredningen har delgivningsförfarandena för beskattningsbeslut i andra länder inte utretts separat. I propositionen med förslag till allmän lagstiftning om elektronisk delgivning (RP 124/2025 rd) har elektronisk delgivning av handlingar som sänts av myndigheter granskats i Sverige, Norge, Danmark och Estland. Vanligtvis är omfattande elektronisk delgivning möjlig i olika förvaltningsärenden. Elektronisk delgivning kan vara möjlig antingen genom den berörda partens samtycke (Sverige och Norge) eller utan den berörda partens samtycke (Danmark).

6 Remissvar

6.1 Allmänt

Justitieministeriet, Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata, riksdagens biträdande justitieombudsman, Folkpensionsanstalten, Kyrkostyrelsen, justitiekanslern i statsrådet, Skatteförvaltningen, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Pensionärsförbundens intresseorganisation PIO rf, Keskuskauppakamari ry, Finska Hörsselförbundet rf, barnombudsmannen, Mikro- och ensamföretagare rf, Synskadades förbund rf, Posti Group Abp, Sametinget, SOSTE Finlands social och hälsa rf, Föreningen Finlands Dövblinda rf, Företagarna i Finland rf, Svenska Finlands Folkting, äldreombudsmannen, Handikappforum rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf och diskrimineringsombudsmannen yttrade sig om utkastet till proposition. Dessutom meddelade Ålands landskapsregering att den inte har något att yttra i ärendet. Ett sammandrag av yttrandena har sammanställts och finns på statsrådets projektwebbplats på adressen valtioneuvosto.fi/projekt med projektkoden VM002:00/2025.

I flera yttranden påpekades förhållandet mellan de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning och de specialbestämmelser som nu föreslås. Enligt yttrandena var det svårt att få en uppfattning av förhållandet mellan allmänna bestämmelser och specialbestämmelser. Den allmänna lagstiftningens och speciallagstiftningens olika lösningar för att på nytt aktivera elektronisk delgivning betraktades som problematiska. Vissa remissinstanser ansåg att myndigheters elektroniska delgivning också i fortsättningen bör grunda sig på samtycke. En del remissinstanser ansåg också att propositionen i vissa avseenden var problematisk med tanke på rättsskyddet. Elektronisk delgivning ansågs vara problematisk t.ex. i situationer där en person som tidigare klarat av att utträta ärenden elektroniskt har förlorat sin funktionsförmåga. I yttrandena förutsattes det också att tillgängligheten säkerställs och att tillräckligt med digitalt stöd erbjuds. Remissvaren om dessa aspekter beskrivs i större detalj längre fram.

Justitieministeriet tog i sitt yttrande upp den föreslagna bestämmelsen enligt vilken det relevanta för att en elektronisk delgivning ska vara giltig är att handlingen sparas i MinSkatt. Enligt justitieministeriet behandlas det inte i motiveringen till propositionen hur man i det fallet kan säkerställa att delgivningen effektivt når en person, när ingen notifikation behöver sändas för att delgivningen ska vara giltig. Justitieministeriet ansåg att det är utmanande att speciallagstiftningen utvecklas så att delgivningsmottagare bör följa flera olika myndighetstjänster för att inte missa elektroniska delgivningar som sänds till dem, utan att några meddelanden om inkomna elektroniska delgivningar sänds från tjänsterna. Även riksdagens biträdande justitieombudsman uppmärksammade sättet att få del av elektroniska delgivningar. Biträdande justitieombudsmannen ansåg att det är osäkert om det föreslagna sättet att reglera elektroniska delgivningars giltighet uppfyller de krav på rättsskydd och effektiv delgivning som grundlagsutskottet tagit upp i sin praxis, om sändande av en notifikation inte längre är en rättslig förutsättning för delgivningens giltighet. Enligt yttrandet bör sändandet av meddelanden ha lika rättsverkningar för en förvaltningskund oberoende av vilken myndighet som sänder ett sådant meddelande. I flera yttranden välkomnades dock möjligheten att få notifikationer som textmeddelande.

Barnombudsmannen ansåg i sitt yttrande att barnkonsekvensbedömningen bör kompletteras i propositionen. Enligt barnombudsmannen bör man i bedömningen av konsekvenserna för barn bedöma t.ex. hur förslagen påverkar minderårigas förmåga och möjligheter att utträta skatteärenden själva, hur många minderåriga som skulle omfattas av det föreslagna förfarandet, eventuellt avstå från elektronisk delgivning eller inte alls vilja använda sig av möjligheten. Artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter, där det finns bestämmelser om att barnets åsikter ska utredas och beaktas utifrån barnets ålder och mognad, utgår från att åldern i sig inte avgör betydelsen av barnets åsikter.

Justitieministeriet tog i sitt yttrande upp behovet av att komplettera propositionens motiveringar som gäller dataskyddet. I flera yttranden hänvisade man också till utlåtandet av rådet för bedömning av lagstiftningen om utkastet till proposition om den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning, och de iakttagelser som rådet framförde där.

Skatteförvaltningen konstaterade i sitt yttrande att de föreslagna specialbestämmelserna är nödvändiga för att främja digitaliseringen och uppnå sparmålen för Skatteförvaltningens omkostnader. Dessutom föreslog Skatteförvaltningen att de föreslagna bestämmelserna preciseras i fråga om dödsbon.

6.2 Synpunkter i remissvaren

6.2.1 Samtycke som grund för elektronisk delgivning

Riksdagens biträdande justitieombudsman, Skattebetalarnas Centralförbund rf och vissa andra ansåg i sina yttranden att elektronisk delgivning med fysiska personer även i fortsättningen bör grunda sig på samtycke. I en del yttranden framfördes det också att samtycke bör vara grunden för återgång till elektronisk delgivning efter att en skattskyldig har meddelat att denne inte använder MinSkatt. Företagarna i Finland rf föreslog i sitt yttrande att elektronisk delgivning i ett första skede ska avgränsas till att endast gälla vissa handlingar som delges i massförfaranden, såsom beslut om förskottsutskott, skattekort eller förhandsifyllda skattedeclarationer.

6.2.2 Förhållandet mellan allmän lagstiftning och speciallagstiftning

Förhållandet mellan den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning och den speciallagstiftning om Skatteförvaltningen som nu föreslås betraktades i flera yttranden som en svåruppfattad helhet ur förvaltningskundens perspektiv. Exempelvis ansåg justitiekanslern i sitt utlåtande att den samlade regleringen blir komplicerad eftersom Skatteförvaltningens kunder i fortsättningen kan börja omfattas av elektronisk delgivning på två olika sätt. Det upplevdes också som svårt att få en bild av skillnaderna mellan bestämmelserna om att vägra respektive återgå till elektronisk delgivning. Skattebetalarnas Centralförbund föreslog att utkastet till proposition ändras så att det ska behövas endast ett meddelande i en myndighetskanal för att vägra elektronisk delgivning.

Riksdagens biträdande justitieombudsman ansåg att de skilda grundläggande lösningarna i den allmänna lagstiftningen och speciallagstiftningen är ägnade att äventyra tillgodoseendet av den skattskyldiges rättigheter eftersom situationen är svårtydd. Enligt biträdande justitieombudsmannen framgår det inte heller av de föreslagna bestämmelserna om avsikten är att de bestämmelser som bereds i lagen om elektronisk kommunikation ska uteslutas helt eller tillämpas till vissa delar.

Biträdande justitiekanslern konstaterade också i sitt yttrande att det ska finnas särskilda, vägande grunder för speciallagstiftning som avviker från den allmänna lagstiftningen, och att förvaltningens effektivitet inte är en godtagbar motivering om det uppstår problem med de grundläggande fri- och rättigheterna och rättsskyddet. Justitieministeriet bedömer att den föreslagna speciallagstiftningen delvis överlappar med den föreslagna allmänna lagstiftningen.

6.2.3 Hänsyn till behoven bland personer som inte kan uträtta ärenden digitalt

I flera yttranden uttrycktes oro över hur olika människors faktiska möjligheter att använda tjänster och ta emot delgivningar tas i beaktande i de föreslagna bestämmelserna, och hur det säkerställs att principerna om likabehandling och god förvaltning tillgodoses. Äldreombudsmannen ansåg att det är nödvändigt att se till att det finns alternativa service- och kommunikationskanaler för dem som inte använder digitala tjänster eller som inte självständigt kan uträtta ärenden digitalt.

Flera remissinstanser hänvisade också till det utlåtande som rådet för bedömning av lagstiftningen gett om propositionen med förslag till allmän lagstiftning om elektronisk

delgivning³. I det utlåtandet ansåg rådet bl.a. att man i propositionen ska beskriva vilka konsekvenserna är t.ex. med avseende på rättsskyddet, om en person som smidigt använder e-tjänster blir sjuk eller invalidiseras så att personen framöver inte klarar av att använda stark autentisering och e-tjänster. Enligt rådet bör propositionens likabehandlingskonsekvenser preciseras med beaktande av konsekvenserna i fråga om tillgänglighet. Enligt utlåtandet bör man också bedöma vilka riskerna med förslaget är för olika människor, om det t.ex. inte går att återkalla elektronisk delgivning eller en person inte förstår de mer omfattande konsekvenserna av ett Suomi.fi-identifikationstillfälle. I remissvaren om denna proposition efterlystes en granskning av rådets synpunkter också i denna proposition.

I flera yttranden påpekades det att ärenden kan uträttas digitalt t.ex. tillsammans med en anhörig eller ett biträde, antingen en gång eller kontinuerligt. Assisterad inloggning säger dock inget om den skattskyldiges egen förmåga att uträtta ärenden. Pensionärsförbundens intresseorganisation PIO rf och Skattebetalarnas Centralförbund påpekade att de skattskyldigas funktionsförmåga också kan förändras. Därför bör Skatteförvaltningens system kunna reagera om en person trots ett uppenbart behov inte på länge har loggat in i MinSkatt. Företagarna i Finland rf konstaterade i sitt yttrande att utkastet inte behandlar vilka risker som kan vara förknippade med att en person med begränsade digitala färdigheter blir tvungen att be om hjälp med att uträtta ärenden elektroniskt.

Riksdagens biträdande justitieombudsman ansåg en god förvaltning förutsätter att regleringen utgår från skattemyndighetens skyldighet att delge en handling. En skattskyldig kan inte förpliktas att av Skatteförvaltningen begära beslut och andra handlingar som eventuellt gäller denne och som den skattskyldige kanske inte alls är medveten om.

6.2.4 Säkerställande av tillgänglighet och digitalt stöd

Flera remissinstanser (t.ex. diskrimineringsombudsmannen, Handikappforum rf och Synskadades förbund rf) ansåg att det är positivt att elektroniska tjänster används i högre grad, och att det stärker likabehandlingen, om tillgängligheten beaktas tillräckligt och verkligen tillgodoses i olika skeden av användningen. Men t.ex. diskrimineringsombudsmannen konstaterade också att digitala tjänster och applikationer inte är tillgängliga för alla. Även om tjänsterna kan utformas så att användarnas olika behov tas i beaktande måste man samtidigt ta hänsyn till att alla inte heller i framtiden kommer att kunna använda digitala applikationer eller uträtta ärenden elektroniskt.

I flera yttranden framhövs vikten av att säkerställa att handlingar som ska delges verkligen är tillgängliga för alla användare, också för dem som använder hjälpmedel. Enligt Handikappforum och Synskadades förbund förutsätter detta en systematisk kvalitetskontroll, tillgänglighetskontroller och att tillgängligheten beaktas i Skatteförvaltningens kvalitetskriterier för kommunikationen. Synskadades förbund konstaterade också i sitt yttrande att en handling som ska läsas digitalt kan vara ett tillgängligare alternativ än papperspost för vissa. Om tillgängligheten inte tas i beaktande kan en elektronisk delgivning ändå utgöra ett hinder för tillgodoseendet av rättigheterna för personer med funktionsnedsättning. Dessutom ansåg justitiekanslern och vissa andra remissinstanser att motiveringen i propositionen bör

³ [Utlåtande av rådet för bedömning av lagstiftningen till finansministeriet om utkastet till regeringens proposition med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet \(1.7.2025, VN/13867/2025-VNK-3\).](#)

kompletteras med en bedömning av överensstämmelsen med kraven i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

I flera yttranden ägnades uppmärksamhet åt behovet av att satsa på information och rådgivning. Man ansåg att propositionen innehåller ändringar som är svåra för allmänheten att skapa sig en bild av, och därför bör särskild vikt fästas vid att informera om dem och resurser avsätts för detta. Digitalt stöd bör också erbjudas och tilldelas tillräckliga resurser. SOSTE Finlands social och hälsa rf konstaterade i sitt yttrande bl.a. att man, om inget samtycke längre krävs, måste säkerställa att begriplig information om frågan verkligen når olika befolkningsgrupper.

Enligt äldreombudsmannens yttrande kan man med hjälp av digitalisering väsentligt främja också äldre människors likabehandling t.ex. genom att producera tjänster som är oberoende av var personen bor. Digitala färdigheter förbättrar möjligheterna att delta och påverka. Enligt äldreombudsmannen är det viktigt att garantera stöd för att alla som behöver det ska kunna lära sig och upprätthålla digitala färdigheter så länge de lever.

6.2.5 Språkliga rättigheter

Sametinget ansåg att det bör framgå av propositionen att skyldigheterna enligt samiska språklagen tillämpas på elektronisk delgivning. Enligt Sametinget har Skatteförvaltningen inte fullgjort sina skyldigheter enligt språklagen. Sametinget har upprepade gånger påpekat bristen på elektroniska tjänster hos olika myndigheter som omfattas av tillämpningsområdet för samiska språklagen. I yttrandet konstateras att det, eftersom skyldigheterna enligt samiska språklagen förefaller vara oklara för myndigheterna, är särskilt viktigt att dessa skyldigheter uttrycks tydligt i lagberedningstexterna och att det anges tydligare i propositionstexten att Skatteförvaltningen bör tillhandahålla tjänsten MinSkatt på samiska för att samernas rättigheter enligt grundlagen och samiska språklagen ska bli tillgodosedda. Även diskrimineringsombudsmannen ansåg i sitt yttrande att man i den fortsatta beredningen bör sträva efter att avgöra hur och när tjänsten MinSkatt kommer att kunna användas på lika villkor av dem som använder samiska som kontaktspråk.

6.2.6 Elektronisk delgivning i företagens verksamhet

Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata ansåg att lagstiftning som främjar möjligheterna för juridiska personer att utträta ärenden elektroniskt är välkommen också i kontexten av revideringen av den allmänna lagstiftningen om myndigheters elektroniska delgivningar med fysiska personer. Dessutom konstaterade justitieministeriet i sitt yttrande att t.ex. juridiska personer kan få ett Suomi.fi-meddelandekonto på begäran, även om sådana konton enligt de föreslagna ändringarna i den allmänna lagstiftningen ska skapas på myndighetsinitiativ endast för fysiska personer som använder elektronisk Suomi.fi-identifiering.

Företagarna i Finland ansåg i sitt yttrande att man i den fortsatta beredningen av propositionen bör beakta att uppdragsavtal mellan ett samfund och en befullmäktigad kan ha varierande omfattning. I den fortsatta beredningen bör man ägna uppmärksamhet åt särskilda situationer i företagsverksamheten, t.ex. att ett bolags lagliga företrädare eller den som ett bolag gett fullmakt kan bytas ut.

Mikro- och ensamföretagare rf ansåg i sitt yttrande att det elektroniska delgivningsförfarandet inom beskattningen för alla företagsformer bör förutsätta att den skattskyldige eller dennes lagliga företrädare loggar in i MinSkatt eller har uttrycklig fullmakt att ta emot delgivningar som gäller beskattningen. Mikro- och ensamföretagare rf ansåg att man i den fortsatta

beredningen av propositionen bör överväga hur förändringar i företagsverksamheten och särdragen i småskalig företagsverksamhet påverkar tillämpningen av det elektroniska delgivningsförfarandet.

Justitieministeriet och Företagarna i Finland uppmärksammade i sina yttranden delgivningen av sammandrag enligt 70 § i lagen om skatteuppbörd. Enligt yttrandena kan 71 § i lagen om skatteuppbörd, som gäller delgivning av sammandrag, i kombination med de föreslagna ändringarna i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande leda till att mottagaren inte i praktiken får del av handlingen om den skattskyldige inte utträtt ärenden i MinSkatt och inte har uppgett någon elektronisk adress.

Finlands näringsliv rf ansåg att Skatteförvaltningen även framöver bör utöva sin rätt att beroende på situationen delge elektroniskt på något annat sätt än genom att delge en handling i en elektronisk tjänst. Detta är lämpligt t.ex. i skattetvister och skattegranskningar där skatteintresset är mycket stort. I sådana fall anlitar kundföretaget också ofta ett ombud och uppger en separat processadress för Skatteförvaltningen. Ett särskilt förfarande behövs också i börsbolags skatteärenden som är förknippade med insiderinformation.

6.3 Hur remissvaren har beaktats i den fortsatta beredningen

6.3.1 Propositionens utgångspunkter och förhållande till den allmänna lagstiftningen

Propositionens centrala mål är att säkerställa att alla skattskyldiga som förmår utträta ärenden digitalt ska kunna delges beslut och handlingar elektroniskt i ärenden som gäller beskattningen. De bestämmelser som nu föreslås omfattar de skattskyldiga som har visat att de kan använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, MinSkatt, genom att logga in i just den tjänsten. Den föreslagna lagstiftningen kompletterar och preciserar den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning. När skattskyldiga med stöd av den allmänna lagstiftningen omfattas av myndigheternas elektroniska delgivning eftersom de har använt Suomi.fi-identifiering delges också Skatteförvaltningens handlingar alltid elektroniskt.

Propositionens syften kan dock inte uppnås om den elektroniska delgivningen är begränsad till enbart dem som använder meddelandeförmedlingstjänsten. Den 19 § i lagen om elektronisk kommunikation som föreslås i propositionen med förslag till allmän lagstiftning gör det möjligt för myndigheter att delge handlingar elektroniskt också med andra än meddelandeförmedlingstjänstens användare. Elektronisk delgivning av Skatteförvaltningens beslut och andra handlingar med andra skattskyldiga än sådana som använder meddelandeförmedlingstjänsten är därmed i princip förenlig med den allmänna lagstiftningen. Vid sidan av den allmänna lagstiftningen behövs dock preciserande och kompletterande speciallagstiftning om hur och med vem beslut och handlingar som gäller beskattningen kan delges elektroniskt. Speciallagstiftning behövs också för att trygga den skattskyldiges rättsskydd.

Specialbestämmelserna som gäller beskattningen ska för det första i praktiken gälla de fysiska personer som använder MinSkatt, men som har använt sig av möjligheten enligt lagen om stödtjänster att stänga ett meddelandeförmedlingskonto i Suomi.fi, dvs. att allmänt välja bort myndigheternas elektroniska delgivning. Enligt de specialbestämmelser som föreslås i denna proposition sker dock delgivningen av Skatteförvaltningens handlingar även i det fallet elektroniskt, trots att andra myndigheters delgivningar sker per post.

Elektronisk delgivning enligt de allmänna bestämmelserna, som grundar sig på att meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi används, gäller delgivningar från alla de myndigheter

som över huvud taget delger handlingar elektroniskt. En person kan ha förmåga eller vilja att ta emot delgivning från Skatteförvaltningen elektroniskt, även om personen inte kan eller vill ta emot delgivning elektroniskt från alla myndigheter. Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt är en bekant tjänst för många, och tröskeln till att utträta skatteärenden elektroniskt kan vara lägre än i myndighetstjänster som endast används sporadiskt eller inte alls. För det andra ska specialbestämmelserna gälla samfund, sammanslutningar och samfälliga förmåner. Enligt den allmänna lagstiftningen öppnas inte ett konto i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi för dem på myndighetens initiativ, och därmed börjar de inte omfattas av elektronisk delgivning på det sättet.

De allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning och specialbestämmelserna om Skatteförvaltningen har olika utgångspunkter. I den allmänna lagstiftningen är delgivningen i grund och botten baserad på frivillighet, eftersom personen kan välja bort det elektroniska delgivningsförfarandet genom att stänga sitt meddelandeförmedlingskonto och på det sättet sluta använda Suomi.fi-meddelanden. Den som loggar in i en myndighetstjänst med Suomi.fi-identifiering efter att sex månader gått blir på myndighetens initiativ på nytt användare av Suomi.fi-meddelanden, men detta ändrar inte situationen. Då har personen alltid möjlighet att på nytt meddela att användningen av Suomi.fi-meddelanden avslutas.

Speciallagstiftningen utgår däremot från att skattskyldiga som använder MinSkatt omfattas av elektronisk delgivning utan att ha någon valfrihet. För att rättsskyddet ska kunna tryggas kan skattskyldiga dock meddela att de inte kommer att använda MinSkatt i fortsättningen, och då sänds delgivningarna per post om den skattskyldige inte använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om stödtjänster. Om en skattskyldig som inte använder meddelandeförmedlingstjänsten efter sitt meddelande ändå loggar in på nytt i MinSkatt kommer denne omedelbart att omfattas av elektronisk delgivning igen. Därmed handlar detta meddelande inte om att den skattskyldige kan välja att få delgivning i pappersform men ändå fortsätta använda MinSkatt. I detta avseende avviker den föreslagna speciallagstiftningen väsentligt från den föreslagna allmänna lagstiftningen om meddelandeförmedlingstjänsten.

Möjligheten att meddela att man inte använder MinSkatt är i princip avsedd för situationer där en skattskyldig som vanligen inte använder MinSkatt loggar in en enda gång eller sporadiskt. Denna möjlighet behövs t.ex. i situationer där en person som inte kan använda elektroniska tjänster använder MinSkatt med hjälp av någon annan, eller förlorar sin förmåga att utträta ärenden i MinSkatt. Möjligheten att meddela att man inte använder MinSkatt är dock inte begränsad till de ovannämnda situationerna, utan kan utnyttjas av alla skattskyldiga.

I remissvaren framfördes synpunkter om att elektronisk delgivning med fysiska personer även framöver bör basera sig på samtycke. Dessutom framfördes synpunkten att skattskyldiga efter ett meddelande om att de inte använder MinSkatt bör börja omfattas av elektronisk delgivning på nytt på samma sätt enligt speciallagstiftningen som enligt den allmänna lagstiftningen om meddelandeförmedlingstjänsten.

En modell baserad på samtycke eller en mekanism för återgång till elektronisk delgivning enligt 8 e § i lagen om stödtjänster skulle göra det möjligt för personer som kan använda digitala tjänster att välja bort elektronisk delgivning. Detta skulle stå i strid med propositionens mål och leda till att det elektroniska delgivningsförfarandet inte används i den målsatta omfattningen. Besparingarna för Skatteförvaltningen blir då också mindre än vad som eftersträvas genom propositionen. I praktiken behövs då inga specialbestämmelser som innebär att delgivningarna åtminstone med fysiska personer blir elektroniska om den skattskyldige använder

Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. På de grunder som anförts ovan föranleder remissvaren till den delen inga ändringar i de föreslagna bestämmelserna.

I remissvaren föreslogs det också att elektronisk delgivning avgränsas till att gälla endast vissa av Skatteförvaltningens vanligaste handlingar. Det är inte ändamålsenligt att avgränsa den elektroniska delgivningen till enbart en del av Skatteförvaltningens handlingar. En avgränsning skulle göra lagstiftningen onödigt komplicerad och öka osäkerheten kring den elektroniska delgivningens omfattning, när man dessutom beaktar den allmänna lagstiftningen om elektronisk delgivning. Förslaget är inte heller förenligt med propositionens mål.

I den fortsatta beredningen av propositionen försökte man dock förtydliga de föreslagna bestämmelserna med anledning av remissvaren, så att elektronisk delgivning primärt grundar sig på att den skattskyldige använder meddelandeförmedlingstjänsten och kompletterande på att den skattskyldige använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I motiveringen till propositionen beskrivs dessutom förhållandet mellan den allmänna lagstiftningen och speciallagstiftningen mer exakt, liksom det att de föreslagna bestämmelserna omfattar det elektroniska delgivningsförfarandet för beskattningshandlingar i sin helhet. Motiveringen till att specialbestämmelser behövs kompletterades. Motiveringen i propositionen kompletterades också till den del som avvikelser från de allmänna bestämmelserna föreslås.

6.3.2 Hur olika personkategoriers funktionsförmåga har beaktats

Utifrån remissvaren kompletterades lagförslaget så att elektronisk delgivning som grundar sig på att Skatteförvaltningens servicetjänst används inte gäller personer som är minderåriga eller för vilka det har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig enligt uppgift i det register över förmynderskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet. Genom denna avgränsning tas hänsyn till att dessa grupper av skattskyldiga sannolikt inkluderar personer som trots att de använder MinSkatt inte har tillräcklig beredskap att övergå till ett elektroniskt delgivningsförfarande på myndighetsinitiativ. Genom avgränsningen säkerställs deras rättsskydd. Avgränsningen motsvarar tillämpningsområdet för ibruktagande av meddelandeförmedlingstjänsten på myndighetsinitiativ, och gör också de elektroniska delgivningsförfarandena enhetligare. Av motiveringen framgår det också att beslut och andra handlingar delges intressebevakaren per post som brev om en person har ett ombud, t.ex. en förordnad intressebevakare, som antecknats i Skatteförvaltningens kundregister.

Med anledning av iakttagelserna om personers digitala förmåga, förändringar i den samt elektroniska handlingars tillgänglighet kompletterades motiveringen i propositionen genom att det betonas att Skatteförvaltningen i stället för elektronisk delgivning kan delge beslut och andra handlingar per post som brev inom ramen för sin prövningsrätt i fråga om delgivningssättet. Detta kan gälla enskilda delgivningar, men Skatteförvaltningen kan också mer varaktigt börja sända brevpost till en person efter att ha blivit underrättad om personens sjukdom eller andra omständigheter som förhindrar eller gör det svårare att ta emot elektroniska delgivningar i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

I motiveringen framhävs myndighetens skyldighet att tydligt informera skattskyldiga om det elektroniska delgivningsförfarandet, vad det innebär och hur det kan väljas bort i samband med en servicehändelse och allmänt. I motiveringen förtydligas att en skattskyldig som har nedsatt förmåga att uträtta ärenden elektroniskt eller som endast kan göra det med assistans kan frångå elektronisk delgivning redan i samband med samma ärende genom att meddela att denne inte använder MinSkatt. Den skattskyldige kan också meddela detta på något annat sätt än elektroniskt.

Med anledning av remissvaren bedömdes också Skatteförvaltningens möjlighet att kontrollera hur en person använder MinSkatt och reagera om personen inte på länge har loggat in i MinSkatt som ett sätt att minska riskerna i anslutning till rättsskyddet. Detta ansågs dock vara problematiskt eftersom mekanismen inte tillförlitligt kan avgränsas till att gälla enbart en kundgrupp med nedsatt digital funktionsförmåga. Dessutom står mekanismen i strid med den delfäandepresumtion som vid vanlig delgivning tillämpas på beskattningshandlingar, varvid det delgivningssättet i praktiken förlorar betydelse. Om Skatteförvaltningen måste försäkra sig om att en skattskyldig verkligen har fått en delgivning måste Skatteförvaltningen övergå till bevislig delgivning, vilket inte i praktiken är möjligt i ett sådant massförfarande som beskattningen är. Ett kontrollförfarande skulle orsaka en betydande administrativ börda och därmed extra kostnader för Skatteförvaltningen. På grund av dessa orsaker föreslås ingen kontrollmekanism i samband med användningen av tjänsten. Det är dock möjligt att senare, utifrån erfarenheterna av det nya delgivningsförfarandet, bedöma om kunder som omfattas av elektronisk delgivning men som inte under en längre tid har loggat in i MinSkatt bör få t.ex. en påminnelse.

Dessutom kompletterades propositionen med ett avsnitt där man granskar om rättigheterna och tillgänglighetskraven enligt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning tillgodoses i det föreslagna delgivningsförfarandet. Motiveringen kompletterades också i fråga om dataskyddet.

6.3.3 Elektronisk delgivning i företagets verksamhet

Med anledning av remissvaren beaktas i lagförslaget och motiveringen att även samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar kan välja att börja använda meddelandeförmedlingstjänsten och på den grunden få elektroniska delgivningar.

I motiveringen preciserades att ett samfund börjar omfattas av elektronisk delgivning endast om en befullmäktigad med en giltig allmän fullmakt som getts i tjänsten Suomi.fi för att uträtta samfundets skatteärenden loggar in i MinSkatt i ett ärende som gäller samfundet. Dessutom preciserades motiveringen i propositionen också i fråga om effekterna av att företagsverksamheten upphör eller förändras.

7 Specialmotivering

7.1 Lagen om beskattningsförfarande

26 c §. Delgivning. I propositionen föreslås att förfarandet för delgivning av beskattningsbeslut och andra beslut som gäller beskattningen ska kompletteras med bestämmelser om vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda för att elektronisk delgivning ska få användas. Vidare föreslås bestämmelser om på vilket sätt elektronisk delgivning ska kunna ske. Den föreslagna regleringen kompletterar den allmänna regleringen av elektronisk delgivning. Beskattningen är till sin karaktär ett massförfarande. I beskattningen händer det årligen att delgivningar samtidigt sänds till en stor grupp skattskyldiga. Skatteförvaltningen har också en elektronisk servicetjänst, som innehåller så gott som alla beskattningshandlingar. Det är meningen att bestämmelserna om beskattningsförfarandet ska innehålla uttömmande bestämmelser om elektroniskt delgivningsförfarande.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. ändras så att samtycke av den skattskyldige inte längre ska vara ett villkor för elektronisk delgivning. Enligt bestämmelsen ska huvudregeln vara att Skatteförvaltningen kan delge sina beslut och andra handlingar i sin elektroniska servicetjänst MinSkatt. I bestämmelsen föreslås konstateras att beskattningsbeslut och handlingar delges en fysisk person elektroniskt om personen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses

i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Skatteförvaltningen ska av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata få uppgift om huruvida personen använder meddelandeförmedlingstjänsten och delgivningen sker elektroniskt alltid när så är fallet. Enligt 5 § i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster är Skatteförvaltningen skyldig att använda den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen.

I paragrafens 5 mom. föreslås bestämmelser om elektronisk delgivning av beskattningshandlingar när en person inte använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Enligt bestämmelsen sker delgivningen elektroniskt när en fysisk person som uppnått myndig ålder och inte har förklarats omyndig minst en gång har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt. Med myndig person avses en person som har fyllt 18 år. Med person som inte är omyndig avses en person för vilken enligt uppgifterna i registret över förmynderskapsärenden inte har förordnats intressebevakare eller fastställts intressebevakningsfullmakt. Om en person under 18 år på egen begäran har tagit i bruk den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, sker delgivningen enligt 4 mom. ändå elektroniskt. För den som inte är myndig sker delgivningen per post som sänds till intressebevakaren.

Enligt 5 mom. sker delgivningen elektroniskt också när mottagaren är ett dödsbo, ett samfund, en samfällid förmån eller en sammanslutning och den lagliga företrädaren eller den befullmäktigade har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Med den befullmäktigade avses en person som har behörighet att företräda den skattskyldige i alla skatteärenden och som har ett elektroniskt identifieringsverktyg med vilket han eller hon kan logga in som befullmäktigad i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. För tillfället betyder detta att den befullmäktigade har en i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster avsedd fullmakt att sköta samtliga skatteärenden.

Även om de i 4 och 5 mom. föreskrivna villkoren för elektronisk delgivning i och för sig skulle vara uppfyllda, ska Skatteförvaltningen vid behov kunna utöva prövningsrätt och delge beslutet eller handlingen på annat sätt än elektroniskt, det vill säga i praktiken med brevpост. Skatteförvaltningen ska också kunna se till att ha beredskap att sända brevpост om det i det elektroniska delgivningssystemet inträffar en sannolikt långvarig störning, som till exempel hindrar Skatteförvaltningen att föra in beslut och andra handlingar i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller som omöjliggör inloggning i tjänsten.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. om notifikation till den skattskyldige om elektronisk delgivning. Skatteförvaltningen ska sända en notifikation om delgivningen till en skattskyldig som för detta ändamål har uppgett en elektronisk adress till vilken notifikationen ska sändas. Att notifikationen på detta sätt sänds till den elektroniska adress som den skattskyldige har uppgett innebär ett undantag från bestämmelsen i 19 b § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, där det föreskrivs att om delgivning sker i en myndighets servicetjänst, ska en notifikation om delgivningen alltid sändas till mottagaren. Om den skattskyldiga använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, sänds notifikationen alltid till den tjänsten. En elektronisk adress som den skattskyldige har uppgett för Skatteförvaltningen kan vara till exempel en e-postadress, ett telefonnummer, eller något annan elektronisk plattform till vilken meddelandet kan sändas. Huvudregeln är att det ska finnas bara en adress till vilken notifikationer sänds, men den skattskyldige ska också ha möjlighet att av Skatteförvaltningen få en notifikation om delgivningen till en adress som den skattskyldige direkt har uppgett för Skatteförvaltningen, även om den skattskyldige också använder

meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi. Detta innebär att den skattskyldige kan få två notifikationer om samma delgivning, till exempel ett e-postmeddelande genom meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och ett textmeddelande till sin telefon från Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen ska dessutom till exempel kunna erbjuda den skattskyldige möjlighet att uppge adressen till en person som den skattskyldige har befullmäktigat att ta emot notifikationer eller att uppge en adress för notifikationer som gäller ett bestämt skatteslag, när detta är ändamålsenligt med tanke på hur ett ärende bäst kan skötas. Om Skatteförvaltningen inte har någon elektronisk notifikationsadress, sänder Skatteförvaltningen inte någon notifikation om delgivningen. Om den adress som har uppgetts för mottagning av notifikationer är ett telefonnummer, sänder Skatteförvaltningen notifikationen som ett textmeddelande. I motsats till vad som föreskrivs i de gällande bestämmelserna ska det inte längre vara ett rättsligt villkor för giltig elektronisk delgivning att en notifikation har avsänts.

Det föreslås att till paragrafen ska fogas ett nytt 7 mom. om tidpunkten för elektronisk delgivning. En handling ska anses delgiven den tredje dagen efter att den har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I motsats till vad som föreskrivs i de gällande bestämmelserna ska avsändandet av notifikationen om delgivningen inte längre ha betydelse för beräkningen av tidpunkten när delgivningen har skett. Om det till följd av ett tekniskt hinder hos Skatteförvaltningen inte är möjligt att sända notifikationen, sker delgivningen dock först när det är tekniskt möjligt att sända den. På motsvarande sätt som enligt de gällande bestämmelserna ska det vid beräkningen av delgivningstidpunkten beaktas att det kan förekomma störningar i informationssystemet, varför det föreslås föreskrivas att om det under tre dagar räknat från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst har funnits ett hinder för åtkomst till denna servicetjänst, ska handlingen anses ha blivit delgiven den tredje dagen efter att det tekniska hindret har undanröjts.

I förslaget till nya 8 mom. föreskrivs om den skattskyldiges rätt att meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Meddelandet kan lämnas till Skatteförvaltningen av den skattskyldige själv eller någon som den skattskyldige har befullmäktigat. För ett samfund eller en samfällid förmån lämnas meddelandet av den lagbestämda företrädaren eller någon som befullmäktigats av samfundet eller den samfällida förmånen. För en sammanslutning kan meddelandet lämnas av ett personbolags ansvariga bolagsman eller delägaren i en beskattningssammanslutning. Efter att meddelandet har behandlats ska på delgivningen av beslut och handlingar till den skattskyldige inte tillämpas bestämmelserna i 5 mom., vilket innebär att delgivningen ska ske per post om den elektroniska delgivningen har grundat sig på användning av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och den skattskyldige inte använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. I lagen föreslås inte bestämmelser om hur länge den skattskyldige med anledning av sitt meddelande kommer att stå utanför det elektroniska delgivningsförfarandet. Om den skattskyldige efter att lämnat Skatteförvaltningen ett nyss nämnt meddelande återigen loggar in i MinSkatt, ska på delgivningen av beslut och andra handlingar från inloggningstidpunkten på nytt tillämpas 5 mom., vilket innebär att delgivningen ska kunna ske elektroniskt även om den skattskyldige inte skulle använda den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster.

Det i 8 mom. avsedda meddelandet till Skatteförvaltningen skulle således endast gälla det elektroniska delgivningsförfarande för beskattningsbeslut och andra handlingar som grundar sig på användning av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. En skattskyldig som på det sätt som föreslås i den proposition som innehåller förslag till allmänna bestämmelser om

elektronisk delgivning använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, kommer fortfarande att få sina beskattningshandlingar elektroniskt, trots sitt meddelande till Skatteförvaltningen. Det kommer också att vara möjligt att elektronisk delgivning av beskattningshandlingar fortfarande verkställts för en fysisk person vars konto i den i nyss nämnda lag avsedda meddelandeförmedlingstjänsten har stängts på hans eller hennes begäran, men den skattskyldige inte har meddelat Skatteförvaltningen att han eller hon inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

I samband med inloggning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst ska den skattskyldige få ett meddelande om att han eller hon till följd av sin inloggning i fortsättningen kommer att delges Skatteförvaltningens beslut och övriga handlingar elektroniskt. Samtidigt ska den skattskyldige informeras om hur han eller hon kan lämna det elektroniska delgivningsförfarandet som baserar sig på användning av tjänsten MinSkatt, vilket kan ske genom att den skattskyldige meddelar att han eller hon inte längre använder Skatteförvaltningens elektroniska tjänster.

7.2 Lagen om ändring av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

56 §. Delgivning till den skattskyldige. I propositionen föreslås att paragrafens 5 mom. ska ändras till att motsvara 26 c § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Dessutom föreslås att till paragrafen ska fogas nya 6–9 mom., som ska motsvara 26 c § 5–8 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

7.3 Lagen om ändring av lagen om skatteuppbörd

71 §. Delgivning. I propositionen föreslås det att 71 § i lagen om skatteuppbörd ändras. Det föreslås att till 1 mom. ska fogas en bestämmelse om att en sådan annan part som avses i lagen om skatteuppbörd ska ha rätt till delgivning när ett beslut med stöd av 20 eller 52 § i lagen delges någon annan än den skattskyldige.

Enligt hänvisningsbestämmelsen i 2 mom. ska på delgivning av sådana separata beslut och sammandrag som meddelas med stöd av lagen om skatteuppbörd tillämpas vad som föreskrivs i 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. Beslut som meddelas med stöd av lagen om skatteuppbörd ska härefter delges elektroniskt, såvida de förutsättningar för elektronisk delgivning uppfylls som föreslås ingå i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande.

För skattskyldiga som enligt den gällande bestämmelsen har delgetts sammandrag som vanlig delgivning per post ska delgivningen härefter ske med tillämpning av de delgivningsförfaranden om vilka föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Samtycke av den skattskyldige ska inte länge vara ett villkor för elektronisk delgivning av ett sammandrag. Sammandraget ska få delges elektroniskt till exempel till en fysisk person som inte har antecknats i arbetsgivarregistret eller registret över mervärdesskattskyldiga och som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk, om den skattskyldige har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller den skattskyldige använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster.

Den elektroniska delgivningen av sammandrag till skattskyldiga som enligt de gällande bestämmelserna omfattas av elektronisk delgivning föreslås bibehållas oförändrad. Enligt förslaget till 3 mom. ska det vara möjligt att delge sammandrag elektroniskt till samfund,

sammanslutningar och samfällda förmåner oberoende av om den skatteskyldige eller den skattskyldiges företrädare har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller inte och trots att den skattskyldige kan ha sänt ett meddelande till Skatteförvaltningen om att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I 4 mom. föreslås att på motsvarande sätt som enligt 3 mom. ska delgivningen av ett sammandrag få ske elektroniskt till fysiska personer och dödsbon som har införts i det arbetsgivarregister om vilket föreskrivs i 31 § i lagen om förskottsuppbörd eller i det register över mervärdesskattskyldiga om vilket föreskrivs i 172 § i mervärdesskattelagen och som inte bedriver skogsbruk som sin enda mervärdesskattepliktiga verksamhet. Eftersom inloggning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst inte föreslås vara ett villkor för elektronisk delgivning av sammandraget och nyss nämnda skattskyldiga inte kan vägra elektronisk delgivning av sammandraget genom ett sådant meddelande som avses i 26 c § 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande, motsvarar den föreslagna elektroniska delgivningen av sammandraget till de nyss nämnda skattskyldiga nuläget.

Den tid som ska förflyta innan den elektroniska delgivningen av sammandraget ska anses ha skett föreslås vara densamma som den som gäller vid delgivning av beskattningsbeslut och andra handlingar, det vill säga tre dagar. Undantaget i 3 mom. föreslås slopas. Enligt gällande lag anses den skattskyldige ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. Härefter ska den skattskyldige med stöd av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande anses ha blivit delgiven sammandraget den tredje dagen efter att sammandraget har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Enligt 70 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd sammanställs sammandraget senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång. Tiden efter vars utgång den skattskyldige ska anses ha blivit delgiven sammandraget ska räknas från tidpunkten när sammandraget för månaden i fråga förts in i den elektroniska servicetjänsten.

I 5 mom. föreslås ett undantag från bestämmelserna i 3 och 4 mom. om delgivning av sammandrag. När sammandraget delges en utländsk skattskyldig, inklusive en skattskyldig som inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen, ska 26 c § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas fullt ut. För att delgivningen ska få ske elektroniskt förutsätts det följaktligen till exempel att det utländska samfundets lagliga företrädare loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Den gällande bestämmelsen i 5 mom., enligt vilken sammandraget kan delges elektroniskt när det inte innehåller andra uppgifter än uppgifter av mindre betydelse, föreslås slopas som obehövligt. I sådana fall ska det enligt 70 § 4 mom. inte vara obligatoriskt att sammanställa ett sammandrag.

Det föreslås att paragrafens 6 och 7 mom. ska upphävas. Om åtkomsten till den elektroniska servicetjänsten eller sändningen av notifikationen om elektronisk delgivning är hindrad under tre dagars tid, ska med stöd av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande sammandraget anses ha blivit delgivet den tredje dagen efter att hindret upphörde. I propositionen föreslås slopande av det nuvarande förfarandet att delge sammandraget per post när det har inträffat en störning i den elektroniska servicetjänsten. Om delgivning av ett sammandrag till en skattskyldig som inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen om vilken föreskrivs i 12 a kap. i mervärdesskattelagen föreskrivs härefter i paragrafens 5 mom.

Det gällande 8 mom., enligt vilket Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige, blir 6 mom. i den föreslagna paragrafen.

7.4 Lagen om förskottsuppbörd

6 a §. Elektronisk kommunikation och signering. Med anledning av de ändringar gällande elektronisk delgivning som föreslås i denna proposition föreslås att hänvisningen i 6 a § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd, där det hänvisas till 26 c § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande, ska ändras till en hänvisning till 26 c § 4–8 mom. i samma lag.

7.5 Lagen om överlåtelseskatt

56 c §. Tillämpning av annan lagstiftning. Med anledning av de ändringar gällande elektronisk delgivning som föreslås i denna proposition föreslås att hänvisningen i 56 c § i lagen om överlåtelseskatt (931/1996), där det hänvisas till 56 § 1–3 och 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, ska ändras till att gälla 56 § 1–3 och 5–9 mom. i samma lag.

8 Ikraftträdande

I propositionen föreslås att lagarna ska träda i kraft 12.1.2026 och tillämpas genast när de har trätt i kraft.

I det skede när lagarna träder i kraft har Skatteförvaltningen fortfarande inte tillräckliga tekniska förutsättningar för att kunna kontrollera om ett dödsbo, ett samfund, en samfällid förmån eller en sammanslutning använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Därför föreslås det att de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ enligt vilka beslut och andra handlingar kan delges elektroniskt om den skattskyldige använder meddelandeförmedlingstjänsten ska tillämpas på delgivning till dödsbon, samfund, samfällida förmåner och sammanslutningar först från 1.1.2027.

Ett samfund, en samfällid förmån och en sammanslutning har haft möjlighet att ge Skatteförvaltningen samtycke till elektronisk delgivning av beskattningsbeslut och andra handlingar. För att dessa skattskyldiga ska omfattas av elektronisk delgivning utan avbrott när lagändringarna träder i kraft, föreslås det att i bestämmelserna om ikraftträdande i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska föreskrivas att om den skattskyldige till Skatteförvaltningen har gett ett samtycke till elektronisk delgivning som gäller när lagen träder i kraft, ska på delgivningen av beslut och övriga handlingar från det att lagen träder i kraft tillämpas antingen 26 c § 5 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarande eller 56 § 6 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Dessa skattskyldiga ska kunna delges beslut och övriga handlingar elektroniskt redan från det att lagen träder i kraft och för dem ska även i övrigt tillämpas det föreslagna elektroniska delgivningsförfarandet.

9 Förhållande till andra propositioner

9.1 Samband med andra propositioner

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet (RP 124/2025 rd) har lämnats till riksdagen 25.9.2025. Lagändringarna i denna proposition är avsedda att träda i kraft samtidigt som de ändringar som föreslås i propositionen med förslag till lagstiftning om prioritering av elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Utgångspunkt

Enligt gällande lagstiftning förutsätter elektronisk delgivning av beslut och handlingar som gäller beskattningen samtycke av den skattskyldige. Även elektronisk delgivning av ett sådant sammandrag som avses i lagen om skatteuppbörd förutsätter oftast samtycke av en fysisk person.

I propositionen föreslås ändringar i förfarandet för delgivning av beslut och andra handlingar som gäller beskattningen. Enligt förslaget ska beslut och andra handlingar som gäller beskattningen delges elektroniskt till alla skattskyldiga som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Den skattskyldige ska ändå ha möjlighet att meddela Skatteförvaltningen att han eller hon inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att den skattskyldige har lämnat ett sådant meddelande ska Skatteförvaltningen inte använda elektronisk delgivning för honom eller henne.

Samtidigt har det föreslagits att de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning i förvaltningsärenden ska ändras så att elektronisk delgivning blir det primära delgivningssättet i myndighetsverksamhet. De föreslagna specialbestämmelserna, som gäller beskattningen, är avsedda att komplettera och precisera de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning. Syftet med de ändringar som föreslås i denna proposition är å ena sidan att beslut och andra handlingar som gäller beskattningen ska få delges elektroniskt till alla skattskyldiga som har förmåga att sköta sina ärenden elektroniskt, även om de skulle ha slutat använda Suomi.fi-meddelandeförmedlingstjänsten och således inte omfattas av de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning. Å andra sidan innebär de ändringar som föreslås i propositionen att elektronisk delgivning tillämpas även för samfund, sammanslutningar och samfälliga förmåner, som inte omfattas av de bestämmelser som föreslås ingå i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster om konton som på myndighetsinitiativ öppnas i meddelandeförmedlingstjänsten.

Grundlagsutskottet har i sin tidigare praxis förhållit sig reserverat till att fysiska personer åläggs att kommunicera elektroniskt, mot bakgrunden av den jämlikhet som tryggas i 6 § i Finlands grundlag och det rättsskydd som tryggas i 21 § i Finlands grundlag (GrUU 35/2010 rd, GrUU 5/2016 rd, GrUU 32/2018 rd). Utskottet har ställt sig positivare till att juridiska personer åläggs att kommunicera elektroniskt (GrUU 32/2018 rd). Också i avgörandep Praxis hos de högsta laglighetsövervakarna har man förhållit sig negativt till skyldighet till elektronisk myndighetskommunikation (t.ex. BJO 3911/4/11, 13.9.2012, BJO 2954/4/12, 28.5.2013, BJO 4653/4/14, 31.12.2015, OKV/429/1/2017, 19.6.2018). Den kraftiga ökningen av elektronisk myndighetskommunikation i och med den allmänna digitaliseringen i samhället ger emellertid möjlighet att bedöma grundlagsutskottets utlåtan Praxis avseende elektronisk kommunikation under samhällsliga omständigheter som delvis är nya.

Grundlagsutskottet har tidigare konstaterat att reglering av elektronisk delgivning har betydelse med tanke på rättsskyddet och principerna om god förvaltning enligt 21 § i grundlagen samt med tanke på likabehandling enligt 6 § i grundlagen (se till exempel GrUU 32/2018 rd). Riksdagens justitieombudsman har i sitt yttrande om en rapport som arbetsgruppen för en färdplan för i första hand elektroniskt tillhandahållna tjänster har avgett om behoven av lagändringar konstaterat att prioriteringen av elektronisk kommunikation som ett sätt att sköta ärenden måste genomföras på ett sätt som baserar sig på frivillighet, så att rättsskyddet kan garanteras för alla, även för personer i utsatt position (EOAK/5169/2017 s. 3). Justitiekanslern har i sitt yttrande om samma rapport konstaterat att enligt justitiekanslerns uppfattning kommer

elektronisk kommunikation att bli det huvudsakliga sättet att sköta ärenden, oberoende av om man i lagstiftningen tar ställning till om elektronisk kommunikation ska prioriteras eller inte. Om man gör det tillräckligt enkelt och problemfritt att använda elektronisk kommunikation, kommer den del av förvaltningens kunder som överhuvudtaget har tekniska förutsättningar till digital kommunikation att använda sig av denna form av kommunikation för att sköta sina ärenden (OKV/58/20/2017 s. 1).

10.2 Jämlikhet

Propositionen har betydelse med tanke på jämlikhetsprincipen i 6 § 1 mom. i grundlagen. Enligt grundlagen är alla jämlika inför lagen. Bestämmelsen innehåller såväl ett krav på juridisk jämlikhet som en tanke om faktisk jämlikhet. Människor eller grupper av människor får inte godtyckligt genom lag ges en gynnsammare eller ogynnsammare ställning än andra. Klausulen kräver ändå inte att alla människor i alla avseenden ska behandlas lika, om inte de förhållanden som inverkar på ärendet är likadana. Jämlikhetsaspekterna har betydelse såväl när medborgarna ges fördelar eller rättigheter genom lag som när de påförs skyldigheter. Samtidigt är det typiskt för lagstiftningen att den på grund av ett visst godtagbart samhälleligt intresse behandlar människor olika, bland annat för att främja faktisk jämställdhet (RP 309/1993 rd, s. 46 och GrUU 55/2016 rd, s. 2). I sin praxis har grundlagsutskottet av hävd framhållit att inga skarpa gränser för lagstiftarens prövning går att läsa ut ur jämlikhetsprincipen när en reglering i överensstämmelse med den rådande samhällsutvecklingen eftersträvas (GrUU 10/2024 rd, 8 punkten, GrUU 102/2022 rd, 5 punkten, GrUU 11/2012 rd, s. 2, GrUU 35/2010 rd, s. 2, GrUU 28/2009 rd, s. 2/II, GrUU 21/2007 rd, s. 2/I, GrUU 38/2006 rd, s. 2/I, GrUU 1/2006 rd, s. 2/I).

Den allmänna jämlikhetsprincipen kompletteras genom diskrimineringsförbudet i 6 § 2 mom. i grundlagen, enligt vilket ingen får särbehandlas på grund av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd eller handikapp eller av någon annan orsak som gäller hans eller hennes person. Förteckningen över förbjudna diskrimineringsgrunder är inte uttömmande utan till de förbjudna grunderna för åtskillnad hör också andra orsaker som anknyter till en person. Exempel på sådana är samhällelig ställning, egendom, deltagande i föreningsverksamhet, familjeförhållanden, graviditet, äktenskaplig börd, sexuell inriktning och boningsort (RP 309/1993 rd, s. 47). I bestämmelsen förbjuds också indirekt diskriminering, det vill säga sådana åtgärder som de facto – även endast indirekt – leder till ett diskriminerande resultat (RP 309/1993 rd, s. 47, GrUU 4/2016 rd, GrUU 31/2014 rd). Förekomsten av diskriminering ska bedömas mot de faktiska konsekvenserna av ett förfarande (GrUU 4/2016 rd, s. 3, GrUU 28/2009 rd, s. 2).

Bestämmelsen om förbud mot diskriminering innebär ändå inte att all åtskillnad mellan människor är förbjuden, även om åtskillnaden grundar sig på en orsak som uttryckligen anges i bestämmelsen. Det väsentliga är om åtskillnaden kan motiveras på ett acceptabelt sätt med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna. Grundlagsutskottet har till exempel ansett att sparmål inte räcker som motivering till ett avsteg från diskrimineringsförbudet i 6 § 2 mom. i grundlagen (GrUU 55/2016 rd). Kraven på motiveringen är emellertid höga, särskilt när det gäller de förbjudna särbehandlingskriterier som räknas upp i grundlagsbestämmelsen (GrUU 39/2018 rd, GrUU 55/2016 rd).

Grundlagsutskottet har i sin praxis utöver att bedöma om grunden kan godtas också fäst avseende vid om den valda lösningen står i rätt proportion till det eftersträvade målet (GrUU 61/2018 rd, GrUU 59/2018, GrUU 7/2017 rd). Proportionalitetskravet har ansetts förutsätta bland annat att inskränkningar som motiveras av ett acceptabelt syfte ska vara nödvändiga på ett sådant sätt att målet inte kan nås genom mindre ingrepp i de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUB 25/1994 s. 5). En begränsning får inte heller vara mer genomgripande än

vad som är motiverat med hänsyn till hur tungt vägande det bakomliggande intresset är i relation till det rättsobjekt som ska begränsas (GrUU 37/2013 rd s. 3, GrUU 14/2013 rd s, 4/I). Grundlagsutskottet har ansett att gradering av rättengångsavgiften enligt inledningssättet inte är något författningsrättsligt problem förutsatt att skillnaden i avgifter är skälig och att den inte hindrar att ett mål inleds också på något annat sätt än genom att sända uppgifterna direkt till tingsrättens datasystem (GrUU 35/2010 rd s. 2).

Grundlagsutskottet har i sin tidigare praxis förhållit sig reserverat till att privatpersoner åläggs att kommunicera elektroniskt (GrUU 5/2016 rd, GrUU 32/2018 rd). Utskottet har konstaterat att elektronisk kommunikation som enda möjlighet har samband också med bestämmelsen om jämlikhet i 6 § i grundlagen, eftersom redskap för elektronisk kommunikation faktiskt inte är tillgängliga för alla (GrUU 32/2018 rd, s. 3). Relevant var enligt utskottet att skyldigheten till elektronisk kommunikation enligt regeringens proposition med förslag till lag om ett bostadsdatasystem och till vissa lagar som har samband med den, som var föremål för utskottets bedömning, inte direkt gällde enskilda personer, utan skyldigheten gällde i främsta rummet juridiska personer (GrUU 32/2018 rd s. 3). Grundlagsutskottet menade att det kan anses att det finns sådana godtagbara grunder för att förutsätta elektronisk kommunikation som har samband med datasystemets elektroniska art och syftet med systemet (GrUU 32/2018 s. 3). Följaktligen ansåg utskottet att skyldigheten till elektronisk kommunikation med hänsyn till regleringskontexten eller objektet för regleringen och branschaktörernas kunskapsmässiga och färdighetsmässiga särdrag inte kunde anses problematisk med avseende på jämlikhet, rättsskydd eller grunderna för god förvaltning (GrUU 32/2018 rd s. 3).

På motsvarande sätt har även de högsta laglighetsövervakarna ställt sig kritiska till att elektronisk kommunikation sker utan samtycke (t.ex. utlåtandena OKV 58/20/2017 och EOAK/5169/2017 om Färdplanarbetsgruppens rapport). Justitiekanslern har ansett att sannolikt skulle uttryckligen den del av befolkningen som skulle ha behov av att göra en opt out-anmälan komma att uppleva utmaningar vid försök att göra en sådan anmälan (OKV/58/20/2017 s. 1).

10.3 Rättsskydd och god förvaltning

Enligt 21 § i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 2 mom. i paragrafen ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag.

Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska garantier för god förvaltning tryggas genom lag. Begreppet god förvaltning får sin innebörd av 21 § i dess helhet. Med detta avses dels de i 1 mom. nämnda kraven på att ärenden ska behandlas utan ogrundat dröjsmål och av en behörig myndighet, dels också den förteckning över delmomenten i en god förvaltning som framgår av 2 mom. I bestämmelsen räknas upp de viktigaste delmomenten i en god förvaltning, dvs. offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring. Listan är inte avsedd att vara uttömmande. Kravet på tjänsteutövningens opartiskhet, liksom serviceprincipen enligt förvaltningslagen, kan fogas till det krav på behörig handläggning som ställs i 1 mom.

Förvaltningslagen konkretiserar den i 21 § i grundlagen föreskrivna rätten för var och en till god förvaltning. I förvaltningslagens 2 kap. föreskrivs om grunderna för god förvaltning, till vilka enligt 6 § i förvaltningslagen räknas jämlikhetsprincipen, ändamålsbundenhetsprincipen, objektivitetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigat

förtroende. Till grunderna för god förvaltning hör dessutom serviceprincipen och adekvat service, rådgivningsskyldighet, gott språkbruk och myndigheternas skyldighet att samarbeta. Enligt till exempel 7 § 1 mom. i förvaltningslagen, där det föreskrivs om serviceprincipen och adekvat service, ska möjligheterna att uträtta ärenden och behandlingen av ärenden hos en myndighet om möjligt ordnas så att den som vänder sig till förvaltningen får behörig service och att myndigheten kan sköta sin uppgift med gott resultat.

En korrekt behandling förutsätter i enlighet med serviceprincipen att en person ska garanteras alternativa sätt att sköta ärenden hos myndigheter (GrUB 16/2020 rd; GrUB 11/2021 rd, OKV/2791/21/2022; OKV/429/1/2017), så att särskilt personer i utsatt ställning har en tillräcklig personlig frihet att från fall till fall sköta sina ärenden i enlighet med sina behov och förutsättningar (BJO 2954/4/12, 28.5.2013; EOAK 1945/2021; EOAK/3665/2020). Serviceprincipen förutsätter att kunderna har möjlighet att uträtta ärenden och att man tar hänsyn till deras förmåga i sätten att genomföra tjänsterna. Den ledande målsättningen för serviceprincipen är att skillnaderna i kundernas förmåga att sköta ärenden inte ska ha en ogynnsam eller skadlig inverkan och att det inte ska vara oskäligt svårt att genomföra förfarandet. Myndigheten ska även se till att det finns tillräcklig valfrihet. (EOAK/4653/4/14).

Enligt grundlagsutskottet ska delgivningen ske så att de uppgifter som mottagaren behöver för att utöva sina rättigheter delges mottagaren på ett tydligt och för mottagaren begripligt sätt och i tillräckligt god tid. När elektronisk delgivning används ska det ärende som delges på ett effektivt sätt komma till mottagarens kännedom och uppfylla kravet på ett behörigt förfarande i 21 § 1 mom. i grundlagen (GrUU 9/2010 rd s. 2, GrUU 5/2016 rd). Grundlagsutskottet och lagutskottet har i samband med reformen av utsökningsbalkens bestämmelser om delgivning framhållit vikten av information om reformen, inte bara till enskilda klienter inom förvaltningen, utan också på allmän nivå (GrUU 5/2016 rd, LaUB 3/2016 rd).

10.4 Bedömning av de ändringar som föreslås i propositionen ur jämlikhetens och rättsskyddets synvinkel

I denna proposition föreslås att delgivningsförfarandet inom beskattningen revideras till att motsvara de skattskyldigas förmåga att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Det elektroniska delgivningsförfarandet ska gälla endast sådana skattskyldiga som har fyllt 18 år, som har visat sin förmåga att använda Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och för vilka i registret över förmynderskapsärenden inte har antecknats intressebevakare eller fastställts intressebevakningsfullmakt. Om den skattskyldiga inte har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, ska Skatteförvaltningen inte delge den skattskyldige beskattningsbeslut eller andra dokument elektroniskt, såvida den skattskyldiga inte använder ett konto i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi.

Skatteförvaltningen har i sitt informationssystem uppgift om vilka skattskyldiga som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt samt uppgift om vilka skattskyldiga som för närvarande har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning. I nuläget använder en stor del av de skattskyldiga Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, men en klart mindre del av kunderna har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning. År 2024 loggade 3 447 460 personkunder minst en gång in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Detta betyder att cirka 70 procent av personkunderna har skött ärenden i MinSkatt och således visat sig ha förmåga att sköta ärenden digitalt.

Enligt lagförslaget ska Skatteförvaltningen sända en notifiering om delgivningen till de skattskyldiga som till Skatteförvaltningen har lämnat en elektronisk adress till vilken meddelandet kan sändas. Notifikationen kan sändas även som ett textmeddelande, om den

skattskyldige har lämnat Skatteförvaltningen ett telefonnummer för ändamålet. Notifiering genom textmeddelanden gör att delgivningen effektivare när den skattskyldige och att den skattskyldiges rättsskydd samtidigt stärks. Med tanke på den skattskyldiges rättsskydd är det också betydelsefullt att elektronisk delgivning ska få tas i bruk för delgivning till en fysisk person endast i det fall att han eller hon loggar in i MinSkatt för att sköta egna skatteärenden. Om en person loggar in i MinSkatt för att sköta skatteärenden för någon annans räkning, ska detta inte leda till elektronisk delgivning i hans eller hennes egna skatteärenden.

På motsvarande sätt förutsätter verkställandet av elektronisk delgivning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, på ett sådant sätt att den skattskyldige faktiskt får veta om en handling som sänts till tjänsten, i praktiken egen medverkan av den som använder tjänsten. Därmed kan en användare av MinSkatt som har tillräcklig elektronisk utrustning och digitala färdigheter förutsättas själv vara aktiv för att en effektiv delgivning ska kunna verkställas. Till dessa åtgärder hör till exempel att meddela kontaktuppgift för notifikationer och att kontrollera om nya meddelanden har inkommit till den elektroniska adressen som meddelats som kontaktuppgift för notifikationer eller MinSkatt. Om den skattskyldige å andra sidan saknar tillräcklig beredskap att använda tjänsten och ta emot elektroniska delgivningar, har han eller hon möjlighet att meddela att han eller hon inte använder MinSkatt, varvid hans eller hennes delgivning på nytt sänds per brev.

Enligt lagförslaget får skattskyldiga inte någon notifiering om delgivning om de inte använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och inte har lämnat elektroniska kontaktuppgifter eller ett telefonnummer till Skatteförvaltningen, även om de skulle använda MinSkatt. Det föreslås emellertid inte att det ska vara obligatoriskt att meddela kontaktuppgift för notifikationer, och en person kan därför också välja att inte ta emot notifikationer. I sin servicetjänst anvisar Skatteförvaltningen kunderna att lämna också en elektronisk adress för mottagning av notifikationer och informerar också de skattskyldiga om att en notifikation om delgivning av beskattningshandling sänds endast till dem som har lämnat kontaktuppgifter för detta ändamål. Skattskyldiga som inte har lämnat en sådan adress för notifikationer får ändå del av Skatteförvaltningens allmänna kommunikation med skattskyldiga, till exempel information om att de förhandsifyllda skattedeklarationerna finns i MinSkatt. Det är också möjligt att en skattskyldig inte vill få notifikationer till sin e-postadress eller telefon, men aktivt följer Skatteförvaltningens servicetjänst.

En skattskyldig som loggar in i MinSkatt informeras därvid om att till följd av att den skattskyldige använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, kommer han eller hon härefter att få även sina beskattningshandlingar elektroniskt. Samtidigt informeras den skattskyldige också om möjligheten att meddela att han eller hon inte använder tjänsten MinSkatt samt om meddelandets konsekvenser för delgivningssättet. Skatteförvaltningen sköter den allmänna informationen till de skattskyldiga i de olika skedena av beskattningen, så att de skattskyldiga får veta när Skatteförvaltningen tillämpar ett elektroniskt delgivningsförfarande för dem, vad elektronisk delgivning innebär och hur den ska göra som inte längre vill omfattas av ett sådant elektroniskt förfarande. Med tanke på de skattskyldigas rättsskydd och för att principerna om god förvaltning ska följas är det av avgörande betydelse att de skattskyldiga förstår när de omfattas av elektronisk delgivning. För att rättsskyddet ska tillgodoses är det viktigt att Skatteförvaltningen tydligt informerar sina kunder, både i sina allmänna anvisningar och vid riktad information, till exempel när en skattskyldig loggar in i MinSkatt.

I samband med att en skattskyldig loggar in i MinSkatt ska den skattskyldige informeras och anvisas att lämna även elektroniska kontaktuppgifter och då även informeras om hur den ska göra som inte längre vill omfattas av det elektroniska delgivningsförfarandet. Om en skattskyldig anlitar en assistent när den skattskyldige sköter ärenden i MinSkatt och

inloggningen sker med den skattskyldiges egna identifieringsverktyg, bör assistenten berätta för den som assisteras att delgivningen kommer att ske elektroniskt och även informera honom eller henne om möjligheten att i fortsättningen inte omfattas av förfarandet med elektronisk delgivning.

Propositionens syfte är att få alla skattskyldiga som har förmåga att sköta ärenden elektroniskt att omfattas av förfarandet med elektronisk delgivning. Därför är det motiverat att en skattskyldig som har meddelat att han eller hon inte längre använder MinSkatt, omedelbart på nytt kommer att omfattas av förfarandet med elektronisk delgivning om han eller hon trots sitt meddelande igen loggar in i MinSkatt. Förslaget ska även anses proportionell i förhållande till bestämmelsens målsättning. En övergångstid för återgången till att omfattas av elektronisk delgivning lik den som föreslås i de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning i myndighetsverksamhet är inte nödvändig i denna särreglering, som gäller beskattningen, eftersom presumptionen om att den skattskyldige har förmåga att elektroniskt ta emot delgivning i skatteärenden grundar sig på den omständigheten att den skattskyldige uttryckligen har loggat in sig i den tjänst där delgivningen sker. Den skattskyldige ska dock ha möjlighet att på nytt meddela att han eller hon inte använder MinSkatt.

Med tanke på jämlikheten och förbudet mot diskriminering har det betydelse att när en skattskyldig som på ovan nämnt sätt loggat in i MinSkatt enligt den föreslagna speciallagstiftningen ska delges sina beskattningshandlingar elektroniskt, ska detta inte gälla personer som efter att lagen har trätt i kraft inte har använt Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Förfarandet ska inte heller gälla minderåriga eller personer för vilka enligt en anteckning i registret över förmynderskapsärenden har förordnats intressebevakare eller fastställts intressebevakningsfullmakt.

Begränsningen av elektronisk delgivning till att omfatta bara dem som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst minskar de risker som förfarandet kan ha med tanke på jämlikheten eller rättsskyddet. I det föreslagna förfarandet kan man emellertid inte helt utesluta risken att Skatteförvaltningens elektroniska delgivningsförfarande kan komma att rikta sig till en person i utsatt ställning, som inte personligen har möjlighet att komma åt att läsa en handling i den elektroniska servicetjänsten och faktiskt få del av den. En sådan situation kan uppstå om inloggningen i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst har skett med användning av en sådan persons elektroniska identifieringsverktyg, när han eller hon under fria former har fått assistans med att sköta sina skatteärenden, och assistenten inte har berättat att till följd av inloggningen kommer delgivningarna härfter att ske elektroniskt och assistenten inte har lämnat något meddelande om att personen i fråga vill sluta använda MinSkatt. Dessutom är det möjligt att en person förlorar sin förmåga att sköta ärenden digitalt efter att han eller hon självständigt och med framgång har använt tjänsterna i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

I alla dessa situationer, där den elektroniska delgivningen inte når den skattskyldiga, ska den skattskyldiga kunna meddela att han eller hon inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I praktiken innebär detta att efter att den skattskyldigas meddelande har behandlats, kommer delgivningarna att sändas per post, såvida den skattskyldige inte på nytt loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller omfattas av det elektroniska delgivningsförfarandet med stöd av lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Meddelandet behöver inte motiveras och den skattskyldiga kommer omedelbart efter behandlingen av meddelandet att uteslutas ur det elektroniska delgivningsförfarandet.

Ur rättssäkerhetens och den goda förvaltningens synvinkel innehåller det föreslagna förfarandet en ovan beskriven risk för att ett beslut eller en annan handling som delgetts elektroniskt inte i

verkligheten når den skattskyldige eller den skattskyldiges företrädare. Detta kan bero på att personen i fråga inte har förmåga att sköta ärenden digitalt eller att han eller hon har förlorat sitt digitala identifieringsverktyg, som behövs för inloggning i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Genom att tillämpa principerna för god förvaltning ska Skatteförvaltningen också annars kunna sända de handlingar som ska delges den skattskyldige så att de omgående sänds till honom eller henne per post, om den skattskyldige kontaktar Skatteförvaltningen till exempel per telefon. I praktiken kan det uppstå en situation där den skattskyldige inte längre vill omfattas av det elektroniska delgivningsförfarandet, men delgivningen har sänts innan den skattskyldige har meddelat att han eller hon inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. I dessa situationer kan personen ta kontakt med Skatteförvaltningen och begära att få handlingarna på något annat sätt. Handlingar som gäller beskattningen ska i varje fall alltid lämnas ut med stöd av 11 och 12 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och den skattskyldige ska inte vara tvungen att förklara varför handlingarna begärs. En sådan begäran ska för den skattskyldiges räkning få framställas också av en person som den skattskyldige har befullmäktigat eller av hans eller hennes intressebevakare.

Med hänsyn till den skattskyldiges rättsskydd är det viktigt att Skatteförvaltningens alla handlingar finns tillgängliga i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Den skattskyldige har möjlighet att på ovan nämnt sätt begära att Skatteförvaltningen sänder handlingarna per post, om den skattskyldige inte har möjlighet att sköta sina ärenden digitalt i MinSkatt. Möjligheten förbättrar också rättsskyddet för skattskyldiga som inte omfattas av elektronisk delgivning, till exempel i situationer där ett beslut som sänts i ett brev inte kommer fram.

Med tanke på den skattskyldiges rättsskydd har det betydelse att händelser och delgivningar som gäller beskattningen huvudsakligen är regelbundet årligen återkommande och förutsägbara. Skatteförvaltningen informerar också aktivt till exempel om utsändning av förhandsifyllda skattedeclarationer och fastighetsskattedeclarationer och om fristerna för korrigerande av de förhandsifyllda uppgifterna. När en skattskyldig hörs i ett ärende eller delges en utredningsbegäran sker detta i allmänhet också på den grunden att den skattskyldige har framfört ett yrkande, till exempel yrkat på ett avdrag i sin skattedeclaration. Besvärstiderna i beskattningen är dessutom långa, varför eventuella fel i beskattningen kan rättas även om den skattskyldige inte omedelbart skulle få del av en beskattningshandling.

Skatteförvaltningen har också möjlighet att använda sig av delgivning per post trots att den skattskyldige använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Enligt förslaget till 26 c § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande och 56 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska Skatteförvaltningen få sända en handling för delgivning elektroniskt när de i lagen föreskrivna villkoren uppfylls. Bestämmelserna medger ändå prövningsrätt, varför Skatteförvaltningen ska ha möjlighet att sända handlingarna även per post, om till exempel en nära anhörig till den skattskyldige meddelar sig vara bekymrad för att den skattskyldige inte kommer att ha förmåga att sköta sina ärenden digitalt, trots att han eller hon har varit användare av Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Ur den goda förvaltningens och rättsskyddets synvinkel kan det också konstateras att det elektroniska delgivningsförfarandet är datasäkert för den skattskyldige även ur den synvinkeln att den skattskyldiges beskattningsuppgifter inte lämnar Skatteförvaltningen. Om den skattskyldiges förmåga att sköta sina ärenden digitalt eller att överhuvudtaget sköta ärenden försämras, stannar beskattningshandlingarna hos Skatteförvaltningen. När det gäller delgivning på papper finns det risk för att ett brev försvinner, kommer i fel händer eller annars inte når en

skattskyldig vars förmåga att sköta sina egna ärenden plötsligt allmänt försvagats. Till Skatteförvaltningen returneras till exempel årligen över 100 000 brev på den grunden att mottagaren inte har påträffats.

De bestämmelser som föreslås i denna proposition är avsedda att komplettera de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning. Med stöd av specialbestämmelserna för beskattningen kommer den elektroniska delgivningen att i praktiken omfatta även sådana fysiska personer som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, men som har begärt att deras konto i meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi ska stängas och således valt att stanna utanför den elektroniska delgivning som sker med stöd av de allmänna bestämmelserna om sådan delgivning. De ska dock anses ha förmåga att sköta ärenden elektroniskt i beskattningsfrågor, varför det med hänsyn till propositionens målsättning ska anses motiverat att dessa personer omfattas av elektronisk delgivning i ärenden som gäller beskattningen. Med hänsyn till propositionens målsättningar är det också motiverat att samfund, sammanslutningar och samfälliga förmåner ska omfattas av elektronisk delgivning i beskattningsärenden, även om de inte omfattas av öppnandet av den meddelandeförmedlingstjänst på myndighetsinitiativ som föreslås enligt förslaget till lag om ändring av lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster.

10.5 Skyddet för privatlivet och personuppgifter

De föreslagna lagändringarna är betydelsefulla med hänsyn till skyddet för privatliv och personuppgifter, som garanteras i 10 § 1 mom. i grundlagen.

Riksdagens grundlagsutskott har i sitt utlåtande om förslag till lagstiftning som kompletterar EU:s allmänna dataskyddsförordning (GrUU 14/2018 rd) ansett det motiverat att justera sin tidigare ståndpunkt till lagstiftningen om skyddet för personuppgifter på vissa punkter. Utskottet anser att dataskyddsförordningens detaljerade bestämmelser, som tolkas och tillämpas i enlighet med de rättigheter som garanteras i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, över lag utgör en tillräcklig rättslig grund även med avseende på skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § i grundlagen. Korrekt tolkade och tillämpade motsvarar bestämmelserna i förordningen enligt utskottets uppfattning också den nivå på skyddet för personuppgifter som bestäms utifrån Europakonventionen. Således är det inte längre av konstitutionella skäl nödvändigt att speciallagstiftningen inom förordningens tillämpningsområde heltäckande och detaljerat föreskriver om behandling av personuppgifter. Enligt grundlagsutskottets åsikt bör skyddet för personuppgifter i stället härefter i första hand tillgodoses med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nya nationella allmänna lagstiftningen (GrUU 14/2018 rd).

Dessutom har grundlagsutskottet särskilt påpekat att det bör finnas exakta och noga avgränsade bestämmelser om att det är tillåtet att behandla känsliga uppgifter bara om det är absolut nödvändigt (GrUU 15/2018 rd). I ett utlåtande (GrUU 48/2018 rd) har grundlagsutskottet framhållit att det i praktiken har förutsatts att i en sådan reglering ska ingå ett krav på att "informationen är nödvändig" för ett visst syfte. Av bestämmelsens ordalydelse ska också framgå mot vilket syfte nödvändighetskriteriet ska granskas.

I propositionen föreslås att förfarandet för delgivning av beskattningshandlingar ska ändras så att delgivningen sker elektroniskt till personer som använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi eller som använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt. Den elektroniska delgivningen avses ske så att personens beskattningshandlingar förs in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och personen informeras om delgivningen med en notifikation som sänds till meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi eller till det

telefonnummer eller den e-postadress som personen har lämnat till Skatteförvaltningen. I delgivningsförfarandet behandlas inte personuppgifter som hör till de särskilda personuppgiftsgrupperna, även om vissa uppgifter i de handlingar som delges kan innehålla sådana uppgifter. Uppgifter som hör till de särskilda personuppgiftsgrupperna ska dock inte ingå i delgivningsnotifikationerna.

Med tanke på skyddet för privatlivet, brevhemligheten och hemligheten i fråga om andra förtroliga meddelanden, som garanteras i 10 § i grundlagen, innebär det föreslagna elektroniska förfarandet ett bättre skydd med tanke på skyddet för personuppgifter och garanterar skyddet för sekretessbelagda uppgifter i beskattningsbeslut samt brevhemligheten. Det föreslagna elektroniska förfarandet innebär att Skatteförvaltningen inte sänder en kunds beskattningsuppgifter utanför Skatteförvaltningens egen tekniska miljö. Ett meddelande som Skatteförvaltningen sänder om en sak ska inte innehålla exakta uppgifter om innehållet i den skattskyldiges beskattning. Det elektroniska delgivningsförfarandet minskar dock en persons möjlighet att välja mellan delgivning på papper och elektronisk delgivning. Ur dataskyddets och datasäkerhetens synvinkel innebär delgivning på papper en betydligt större risk för dataskyddet och datasäkerheten än det elektroniska förfarande som föreslås i denna proposition. Postens tjänster har under den senaste tiden förändrats bland annat när det gäller distributionsfrekvensen. Skatteförvaltningen får också regelbundet information om kränkningar av datasäkerheten som har skett när postföretag har transporterat beskattningshandlingar.

Enligt artikel 6.2 i den allmänna dataskyddsförordningen kan medlemsstaterna behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen med hänsyn till behandling för att efterleva punkt 1 c och e genom att närmare fastställa specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling.

Enligt artikel 6.3 i samma förordning kan bestämmelserna i dataskyddsförordningen anpassas genom särskilda bestämmelser om bland annat vilken typ av uppgifter som ska behandlas, de registrerade och utlämning av personuppgifter. Medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. Enligt led c i artikel 6.1 är behandling av personuppgifter tillåten när behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige. Enligt led e i artikel 6.1 är behandling av personuppgifter likaså tillåten när behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.

Grunden för behandlingen ska enligt artikel 6.3 regleras antingen i unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt, som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Personuppgifter kan således inte behandlas direkt med stöd av underpunkt c i artikel 6.1. Regleringen ska utformas inom de ramar som anges av led c i artikel 6.1 samt i artikel 6.2 och artikel 6.3.

Genom en åtgärd som innebär behandling av personuppgifter ska Skatteförvaltningen innan delgivning verkställs utreda om personen använder meddelandeförmedlingstjänsten Suomi.fi och om personen använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt. Dessa uppgifter är inte nya uppgifter i Skatteförvaltningen och behandlingen av dem förutsätter inte att nya uppgifter samlas in. Uppgifterna om en persons telefonnummer och e-postadress kommer också att behandlas av Skatteförvaltningen när en notifikation om delgivningen sänds till den skattskyldige. I det elektroniska delgivningsförfarandet är dessa uppgifter nya om delgivningen gäller en fysisk person. Det är inte obligatoriskt för den skattskyldige att lämna sitt telefonnummer eller sin e-postadress. Behandlingen av uppgifterna regleras i de föreslagna bestämmelserna och är en del av Skatteförvaltningens uppdrag. Grunden för behandlingen av

personuppgifterna är bestämmelserna i led c i art. 6.1. i den allmänna dataskyddsförordningen, och de bestämmer samtidigt de registrerades rättigheter. Den registrerade har inte rätt att göra invändningar enligt artikel 21 i dataskyddsförordningen, om behandlingen av personuppgifter grundar sig på led c i artikel 6.1.

Det elektroniska delgivningsförfarande som föreslås i propositionen bedöms som helhet uppfylla nödvändighets- och proportionalitetskraven för begränsning av skyddet för privatliv, med hänsyn till det föreslagna förfarandets motiverade samhällsliga behov av ett tryggt elektroniskt delgivningsförfarande och minskning av pappersposten.

10.6 FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Syftet med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är att främja, skydda och säkerställa det fulla och lika åtnjutandet av alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter för alla personer med funktionsnedsättning och att främja respekten för deras inneboende värde. Konventionen åsyftar att i så vid utsträckning som möjligt täcka begreppet funktionsnedsättning och att beakta eventuella förändringar i samhället. Avsikten är inte att utesluta någon form av funktionsnedsättning från konventionens tillämpningsområde. Bestämmelserna om konventionens syfte, allmänna principer och åtaganden, jämlikhet och icke-diskriminering, kvinnor och barn med funktionsnedsättning, medvetandegörande om situationen, tillgänglighet samt de ur konventionens synpunkt relevanta definitionerna ingår i artiklarna 1–9. Dessa artiklar tillämpas genomgående med avseende på hela konventionen.

Delaktighet, förbud mot diskriminering och tillgänglighet är ledande principer i konventionen. I art. 3 i konventionen nämns bland annat principerna självbestämmanderätt, icke-diskriminering, delaktighet och jämställdhet. I art. 4 betonas vikten av att funktionshindrade personer och organisationer som företräder dem inkluderas och deltar i allt beslutsfattande som berör dem. Enligt punkt 13 i den allmänna kommentaren nr 6 (2018) av FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning förbjuds genom artikel 5 diskriminering rättsligt eller i praktiken inom alla områden som regleras och skyddas av offentliga myndigheter. Artikel 5 är viktig för genomförandet av konventionsbestämmelserna, särskilt med hänsyn till genomförandet av skäliga anpassningar och andra positiva specialåtgärder. Särskilda åtgärder som är nödvändiga för att uppnå faktisk jämlikhet för personer med funktionsnedsättning ska inte betraktas som diskriminering eller som diskriminerande.

Funktionshindrade personers likhet inför lagen garanteras förutom av art. 5 även av art. 12. Bestämmelsen i artikeln förutsätter att myndigheterna vidtar särskilda åtgärder för att utröna en funktionshindrad persons egen åsikt och för att den ska beaktas i beslutsfattande som gäller tjänst eller förmån. Enligt art. 13 ska konventionsstaterna säkerställa effektiv tillgång till rättssystemet för personer med funktionsnedsättning på samma villkor som för andra, däribland genom att erbjuda dem processuella och åldersrelaterade anpassningar för att underlätta en verksam roll för dem som direkta och indirekta deltagare i alla rättsliga förfaranden.

Bestämmelserna i konventionen förutsätter även tillgång till myndigheternas elektroniska tjänster. I stycke b i art. 9.1 och i stycke h i art. 9.2 betonas vikten av tillgång till elektroniska tjänster och förutsätts att adekvata åtgärder vidtas för att säkerställa tillgången till sådana tjänster. I art. 19 tryggas dessutom funktionshindrade personers rätt till självständigt liv och delaktighet i samhället.

De ur propositionens synvinkel viktigaste bestämmelserna i konventionen kan anses vara de som hänför sig till funktionshindrade personers jämlika tillgång till rättsskydd och rättsligt förfarande, dit delgivning av myndighetshandlingar hör. Den föreslagna regleringen kan anses

motsvara konventionens målsättningar för vissa funktionshindrade personers vidkommande. Såsom närmare anförts i avsnittet om propositionens verkningar med hänsyn till de grundläggande fri- och rättigheterna, kan elektronisk delgivning anses lämpa sig väl för vissa funktionshindrade personer, eventuellt rentav bättre än delgivning per post. Såsom ovan närmare förklaras i avsnittet om propositionens verkningar med hänsyn till kravet på jämlikhet, kan man dock förmoda att vissa funktionshindrade personers förmåga att sköta ärenden elektroniskt befinner sig på en lägre nivå och att elektronisk delgivning på det sätt som föreslås i propositionen lämpar sig dåligt för dem.

I propositionen tryggas funktionshindrade personers tillgång till rättsskydd och rättsligt förfarande enligt artikel 13 i konventionen för det första genom att en person inte ska komma att omfattas av elektronisk delgivning av handlingar som gäller beskattningen om han eller hon inte alls använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, MinSkatt. Detta innebär att de föreslagna bestämmelserna inte kommer att omfatta sådana funktionshindrade personer som överhuvudtaget inte sköter ärenden elektroniskt. Dessutom ska en person enligt propositionen inte komma att omfattas av elektronisk delgivning om det enligt uppgifterna i registret över förmynderskapsärenden har förordnats en intressebevakare för honom eller henne eller har fastställts en intressebevakningsfullmakt som gäller honom eller henne. På MinSkatt tillämpas dessutom de krav på tillgänglighet som vilka föreskrivs i lagen om tillhandahållande av digitala tjänster, vilka bidrar till att tillgodose också funktionshindrade personers möjligheter att använda tjänsten och således följer de allmänna principerna i art. 9, 13 och 19 i konventionen samt de allmänna principerna i art. 3 i konventionen.

Skatteförvaltningen är skyldig att i sina elektroniska servicetjänster tillgodose krav som föreskrivs i bestämmelser om tillgänglighet. Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst MinSkatt är dock inte helt tillgänglig. Bristerna i tillgänglighet framgår av tillgänglighetsbeskrivningen. Om en person meddelar att han eller hon av en orsak som beror på till exempel bristande tillgänglighet inte kan ta emot delgivning elektroniskt, kan Skatteförvaltningen utöva sin prövningsrätt och delge personen handlingarna genom att sända dem per post, även om personen i fråga skulle använda MinSkatt till den del som denna tjänst är tillgänglig. På dessa grunder anses regleringen uppfylla konventionens krav även i fråga om sådana funktionshindrade personer för vilka det inte är uteslutet att ta i bruk myndighetsinitierad elektronisk delgivning.

10.7 Språkliga rättigheter

I propositionen föreslås inga bestämmelser som uttryckligen gäller språkliga rättigheter. Vid genomförandet av de föreslagna ändringarna ska emellertid hänsyn tas också till språkliga rättigheter. Enligt 17 § 1 mom. i grundlagen är Finlands nationalspråk finska och svenska. Riksdagens grundlagsutskott har ansett det vara väsentligt att se till att båda nationalspråken får tillräckligt stor synlighet i digitala tjänster och att även andra språkliga rättigheter tillgodoses och har ansett det viktigt att de grundläggande språkliga rättigheterna beaktas redan i den inledande fasen av utvecklingen av tjänsterna och att de digitala tjänsterna utvecklas parallellt i olika språk (GrUb 5/2022 rd). Följaktligen ska de ändringar som i propositionen föreslås i elektronisk delgivning och kommunikationen om dem genomföras på finska och svenska.

Samiskspråkigas rätt att använda samiska i myndighetsverksamhet tryggas i 17 § 3 mom. i grundlagen, enligt vilket bestämmelser om samernas rätt att använda samiska hos myndigheterna utfärdas genom lag. Samiska språklagen har stiftats för att trygga denna rätt och den stärker för sin del samiskans ställning som officiellt språk och sänker tröskeln för att använda språket i officiella sammanhang. De instrument som lagen tillhandahåller avser bland annat att öka antalet personer som kan samiska hos de myndigheter som lagen gäller. När målet

uppnåtts kan befolkningen inom samernas hembygdsområde oftare erbjudas såväl kvalitativt som kvantitativt likadana tjänster oavsett modersmål. Tolkning och översättning är trots allt också i fortsättningen ett viktigt sätt att nå målen (GrUB 4/2003 rd s. 2).

Enligt 13 § 1 mom. 20 punkten i lagen om befolkningsdatasystemet och de certifikattjänster som tillhandahålls av Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata (661/2009) registreras i befolkningsdatasystemet det modersmål och kontaktspråk som personen har uppgett. Grundlagsutskottet har ansett att det också för samernas del ska räcka med att personen själv uppger modersmål eller att vårdnadshavarna uppger barnets modersmål. I analogi med detta har utskottet ansett att inte heller rätten att använda samiska i kontakter med myndigheterna ska knytas till definitionen av same i 3 § i sametingslagen (974/1995) (GrUB 12/2014 rd, s. 6).

Med stöd av 2 § 1 mom. 7 punkten i samiska språklagen tillämpas lagen på Skatteförvaltningen. Enligt 4 § i den lagen har en same rätt att i egen sak eller i ett ärende där han eller hon hörs använda samiska hos de myndigheter som avses i den lagen. Med samiskt språk avses med stöd av 3 § 1 mom. 1 punkten i samiska språklagen enaresamiska, nordsamiska eller skoltsamiska, beroende på vilken språkvarietet som används eller den huvudsakliga målgruppen i fråga. En myndighet får inte begränsa eller vägra beakta de språkliga rättigheter som följer av lagen i fråga på den grund att en same även kan andra språk, såsom finska eller svenska. Enligt förarbetena för paragrafen gäller rätten att använda samiska både muntlig och skriftlig behandling av ett förvaltningsärende, såsom visande av en handling för myndigheten (RP 180/1990 rd. s. 28).

Med stöd av 8 § 1 mom. i samiska språklagen ska information som myndigheterna riktar till allmänheten också ges på samiska. Enligt 8 § 2 mom. ska myndigheternas meddelanden, kungörelser, anslag och annan information till allmänheten samt skyltar och för allmänheten avsedda blanketter med ifyllnadsanvisningar inom samernas hembygdsområde avfattas och ges också på samiska.

För närvarande finns användargränssnittet för tjänsten MinSkatt inte på samiska språk. Skatteförvaltningen tillhandahåller ändå service på, översättning och tolkning till samiska för alla samer som meddelar att de önskar använda samiska när de sköter ärenden hos Skatteförvaltningen. Dessutom har bl.a. anvisningar på samiska om de viktigaste funktionerna i tjänsten MinSkatt publicerats på Skatteförvaltningens webbplats. Skatteförvaltningen ska i sin verksamhet iakttä samiska språklagen och beakta förpliktelserna i lagen när myndigheten genomför ändringar enligt propositionen.

10.8 Sammanfattning

Målsättningen för de lagändringar som föreslås i denna proposition är att främja primär digital elektronisk kommunikation från myndigheterna till sådana förvaltningskunder för vilka sådan kommunikation är möjligt. Genom propositionen försöker man garantera att alla skattskyldiga som har förmåga till elektronisk kommunikation kan delges beslut och handlingar i beskattningsärenden elektroniskt och att Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst således kan utnyttjas effektivt. Genom propositionen eftersträvas också inbesparingar i Skatteförvaltningens driftsutgifter.

I den föreslagna regleringen har hänsyn tagits till grundlagens krav på jämlikhet och att rättsskyddet ska tillgodoses. Elektronisk delgivning föreslås gälla bara de skattskyldiga som faktiskt använder tjänsterna i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller omfattas av elektronisk delgivning på den grunden att de använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster. Elektronisk delgivning

ska enligt propositionen inte gälla skattskyldiga som inte använder myndigheternas elektroniska kommunikationskanaler. Vid övergången till elektronisk delgivning har man i propositionen på många sätt försökt ta hänsyn till de risker för rättsskyddet och jämlikheten som kan beröra skattskyldiga om de befinner sig i utsatt position, till exempel genom att det föreslås bestämmelser om att skattskyldiga ska ha möjlighet att meddela att de inte använder MinSkatt. De skattskyldigas rättsskydd förbättras också genom att notifikationen om delgivning kan sändas till dem på flera olika sätt, t.ex. både som textmeddelande och per e-post. Även allmänna faktorer i beskattningsförfarandet, såsom att Skatteförvaltningen regelbundet och på ett förutsebart sätt sänder handlingar till de skattskyldiga samt de långa besvärstiderna inom beskattningen bidrar till att minska riskerna för rättsskyddet. I propositionen har man också tagit hänsyn till personer som befinner sig i utsatt position. Om en person inte omfattas av elektronisk delgivning enligt de allmänna bestämmelserna om elektronisk delgivning, medför inloggning i MinSkatt att han eller hon kommer att omfattas av elektronisk delgivning endast när det är frågan om beslut och handlingar som gäller beskattningen.

På ovan nämnda grunder kan den föreslagna regleringen anses godtagbar med hänsyn till jämlikhet och rättsskydd som garanteras i grundlagen samt med hänsyn till principerna för god förvaltning. Den föreslagna regleringen kan också anses stå i proportion till propositionens målsättningar.

Lagförslagen kan inte anses innebära problem med hänsyn till 6 eller 12 § i grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan kan lagarna behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Det är enligt regeringen dock önskvärt att grundlagsutskottet lämnar utlåtande i frågan, särskilt om den föreslagna regleringen kan anses vara förenlig med 6 och 21 § i grundlagen.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 26 c § 4 mom., sådant det lyder i lag 897/2018, och
fogas till 26 c §, sådan den lyder i lagarna 1067/2003, 520/2010, 772/2016 och 897/2018, nya 5–8 mom. som följer:

26 c §

Delgivning

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Beslut och handlingar kan delges elektroniskt om den skattskyldige använder den i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016) avsedda meddelandeförmedlingstjänsten.

Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten, kan i 1 och 3 mom. avsedda beslut och handlingar delges elektroniskt

1) en fysisk person som fyllt 18 år och som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och för vilken det inte har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig enligt uppgift i det register över förmyndarskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999),

2) dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar för vars räkning en laglig företrädare eller befullmäktigad har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen skickar den skattskyldige eller dennes befullmäktigade en notifikation om delgivning enligt 4 eller 5 mom. till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, eller till ett telefonnummer eller någon annan elektronisk adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Ingen notifikation skickas om Skatteförvaltningen saknar den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

En handling som delgetts elektroniskt anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller för sändande av en notifikation enligt 6 mom., anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Den skattskyldige kan meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att meddelandet har behandlats tillämpas inte 5 mom. på delgivning av beslut och handlingar till den skattskyldige. Om den skattskyldige efter det ovan avsedda meddelandet loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, tillämpas 5 mom. igen på delgivning av beslut och andra handlingar från och med inloggningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beslut och handlingar kan delges elektroniskt dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar först från och med den 1 januari 2027 om delgivningen sker med stöd av 26

c § 4 mom. i denna lag och baserar sig på det att dödsboet, samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i det momentet.

Om ett samfund, en samfälld förmån eller en sammanslutning har gett Skatteförvaltningen ett sådant samtycke till elektronisk delgivning som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas 26 c § 5 mom. 2 punkten på delgivning av beslut och andra handlingar från och med ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag

om ändring av 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 56 § 5 mom., sådant det lyder i lag 898/2018, och
fogas till 56 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 16/2018 och 898/2018, nya 6–9 mom. som följer:

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Beslut och handlingar kan delges elektroniskt om den skattskyldige använder den i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016) avsedda meddelandeförmedlingstjänsten.

Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten, kan i 1 och 3 mom. avsedda beslut och handlingar delges elektroniskt

1) en fysisk person som fyllt 18 år och som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och för vilken det inte har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig enligt uppgift i det register över förmyndarskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999),

2) dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar för vars räkning en laglig företrädare eller befullmäktigad har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen skickar den skattskyldige eller dennes befullmäktigade en notifikation om delgivning enligt 5 eller 6 mom. till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, eller till ett telefonnummer eller någon annan elektronisk adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Ingen notifikation skickas om Skatteförvaltningen saknar den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

En handling som delgetts elektroniskt anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller för sändande av en notifikation enligt 7 mom., anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Den skattskyldige kan meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att meddelandet har behandlats tillämpas inte 6 mom. på delgivning av beslut och handlingar till den skattskyldige. Om den skattskyldige efter det ovan avsedda meddelandet loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, tillämpas 6 mom. igen på delgivning av beslut och andra handlingar från och med inloggningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beslut och handlingar kan delges elektroniskt dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar först från och med den 1 januari 2027 om delgivningen sker med stöd av 56 § 5 mom. i denna lag och baserar sig på det att dödsboet, samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i det momentet.

Om ett samfund, en samfälld förmån eller en sammanslutning har gett Skatteförvaltningen ett sådant samtycke till elektronisk delgivning som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas 56 § 6 mom. 2 punkten på delgivning av beslut och andra handlingar från och med ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av 71 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 343/2019 och 388/2025, som följer:

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § eller ett beslut som med stöd av 20 eller 52 § har meddelats någon annan part än den skattskyldige, ska delgivningen ske till den som ansvarar för skatten eller den andra parten.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 26 c § 5 och 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande delge ett sammandrag som avses i 70 § elektroniskt också sådana samfund, sammanslutningar och samfällda förmåner som inte har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller som har meddelat Skatteförvaltningen att de inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 26 c § 5 och 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande delge ett sammandrag som avses i 70 § elektroniskt också en sådan fysisk person eller ett sådant dödsbo som inte har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller som har meddelat Skatteförvaltningen att personen eller dödsboet inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, om den fysiska personen eller dödsboet

1) har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, eller

2) har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen och inte bedriver skogsbruk som enda mervärdesskattepliktiga verksamhet.

På delgivning av ett sammandrag till en utländsk skattskyldig tillämpas inte 3 och 4 mom.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

4.

Lag

om ändring av 6 a § i lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 6 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 899/2018,
som följer:

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Med stöd av denna lag givna beslut, meddelanden och andra handlingar kan delges
betalningsmottagaren på elektronisk väg med iakttagande av vad som föreskrivs i 26 c § 4–8
mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

5.

Lag

om ändring av 56 c § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 56 c §, sådan den lyder i lag 1170/2021, som följer:

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas vid överlåtelsebeskattning dessutom bestämmelserna i 5–9, 19–21, 24, 30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1–3 och 5–9 mom. samt 57, 77 och 79–81 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som i de bestämmelserna föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på dem som enligt denna lag ansvarar för skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 23 oktober 2025

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

1.

Lag

om ändring av 26 c § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 26 c § 4 mom., sådant det lyder i lag 897/2018, och
fogas till 26 c §, sådan den lyder i lagarna 1067/2003, 520/2010, 772/2016 och 897/2018, nya 5–8 mom. som följer:

Gällande lydelse

26 c §

Delgivning

Föreslagen lydelse

26 c §

Delgivning

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster, om den skattskyldige har gett sitt samtycke till det. Uppgift om delgivningen sänds till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade på den elektroniska adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har uppgett. Handlingen anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att uppgiften om delgivningen sändes till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för mottagning av uppgiften om delfäendet eller för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska tjänster, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. *Beslut och handlingar kan delges elektroniskt om den skattskyldige använder den i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016) avsedda meddelandeförmedlingstjänsten.*

Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten, kan i 1 och 3 mom. avsedda beslut och handlingar delges elektroniskt

1) en fysisk person som fyllt 18 år och som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och för vilken det inte har förordnats en intressebevakare eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

fastställts en intressebevakningsfullmäktig enligt uppgift i det register över förmynderskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999),

2) dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar för vars räkning en laglig företrädare eller befullmäktigad har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen skickar den skattskyldige eller dennes befullmäktigade en notifikation om delgivning enligt 4 eller 5 mom. till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, eller till ett telefonnummer eller någon annan elektronisk adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Ingen notifikation skickas om Skatteförvaltningen saknar den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

En handling som delgetts elektroniskt anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller för sändande av en notifikation enligt 6 mom., anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Den skattskyldige kan meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att meddelandet har behandlats tillämpas inte 5 mom. på delgivning av beslut och handlingar till den skattskyldige. Om den skattskyldige efter det ovan avsedda meddelandet loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, tillämpas 5 mom. igen på delgivning av beslut och andra handlingar från och med inloggningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beslut och handlingar kan delges elektroniskt dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar först från och med den 1 januari 2027 om delgivningen

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sker med stöd av 26 c § 4 mom. i denna lag och baserar sig på det att dödsboet, samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i det momentet.

Om ett samfund, en samfälld förmån eller en sammanslutning har gett Skatteförvaltningen ett sådant samtycke till elektronisk delgivning som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas 26 c § 5 mom. 2 punkten på delgivning av beslut och andra handlingar från och med ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag

om ändring av 56 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016) 56 § 5 mom., sådant det lyder i lag 898/2018, och *fogas* till 56 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 16/2018 och 898/2018, nya 6–9 mom. som följer:

Gällande lydelse

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster, *om den skattskyldige har gett sitt samtycke till det*. Uppgift om delgivningen sänds till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade på den elektroniska adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har uppgett. Handlingen anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att uppgiften om delgivningen sändes till den skattskyldige eller dennes befullmäktigade. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för mottagning av uppgiften om delfäendet eller för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska tjänster, anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Föreslagen lydelse

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Skatteförvaltningen kan delge i 1 och 3 mom. avsedda beslut och andra handlingar genom Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. *Beslut och handlingar kan delges elektroniskt om den skattskyldige använder den i 3 § 1 mom. 7 punkten i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster (571/2016) avsedda meddelandeförmedlingstjänsten.*

Om den skattskyldige inte använder meddelandeförmedlingstjänsten, kan i 1 och 3 mom. avsedda beslut och handlingar delges elektroniskt

1) en fysisk person som fyllt 18 år och som har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst och för vilken det inte har förordnats en intressebevakare eller fastställts en intressebevakningsfullmäktig

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enligt uppgift i det register över förmynderskapsärenden som avses i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999),

2) dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar för vars räkning en laglig företrädare eller befullmäktigad har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen skickar den skattskyldige eller dennes befullmäktigade en notifikation om delgivning enligt 5 eller 6 mom. till den meddelandeförmedlingstjänst som avses i lagen om förvaltningens gemensamma stödtjänster för e-tjänster, eller till ett telefonnummer eller någon annan elektronisk adress som den skattskyldige eller dennes befullmäktigade har meddelat Skatteförvaltningen för detta ändamål. Ingen notifikation skickas om Skatteförvaltningen saknar den skattskyldiges elektroniska kontaktuppgifter.

En handling som delgetts elektroniskt anses ha blivit delgiven den tredje dagen från det att handlingen har förts in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Om det under denna tid har funnits ett tekniskt hinder för åtkomst till Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller för sändande av en notifikation enligt 7 mom., anses handlingen ha blivit delgiven den tredje dagen från det att det tekniska hindret undanröjdes.

Den skattskyldige kan meddela Skatteförvaltningen att den skattskyldige inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst. Efter att meddelandet har behandlats tillämpas inte 6 mom. på delgivning av beslut och handlingar till den skattskyldige. Om den skattskyldige efter det ovan avsedda meddelandet loggar in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, tillämpas 6 mom. igen på delgivning av beslut och andra handlingar från och med inloggningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Beslut och handlingar kan delges elektroniskt dödsbon, samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar först från och med den 1 januari 2027 om delgivningen sker med stöd av 56 § 5 mom. i denna lag och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

baserar sig på det att dödsboet, samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen använder den meddelandeförmedlingstjänst som avses i det momentet.

Om ett samfund, en samfälld förmån eller en sammanslutning har gett Skatteförvaltningen ett sådant samtycke till elektronisk delgivning som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, tillämpas 56 § 6 mom. 2 punkten på delgivning av beslut och andra handlingar från och med ikraftträdandet av denna lag.

3.

Lag

om ändring av 71 § i lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om skatteuppbörd (11/2018) 71 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 343/2019 och 388/2025, som följer:

Gällande lydelse

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § ska delgivningen ske till denne.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 70 § delges den skattskyldige elektroniskt. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats.

Sammandrag ska dock delges som sådan vanlig delgivning som avses i 59 § i förvaltningslagen till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som

Föreslagen lydelse

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § *eller ett beslut som med stöd av 20 eller 52 § har meddelats någon annan part än den skattskyldige*, ska delgivningen ske till *den som ansvarar för skatten eller den andra parten*.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 26 c § 5 och 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande delge ett sammandrag som avses i 70 § elektroniskt också sådana samfund, sammanslutningar och samfällda förmåner som inte har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller som har meddelat Skatteförvaltningen att de inte använder Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst.

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 26 c § 5 och 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande delge ett sammandrag som avses i 70 § elektroniskt också en sådan fysisk person eller ett sådant dödsbo som inte har loggat in i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst eller som har meddelat Skatteförvaltningen att personen eller dödsboet inte använder

Gällande lydelse

1) *inte* har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och

2) *inte* har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen eller *som* inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 4 mom. ska dock delges elektroniskt om det inte innehåller andra uppgifter enligt 70 § 1 mom. än uppgift om att inbetalningar eller sådana återbärningar som uppgår till mindre än 10 euro har använts till betalning av skatter eller uppgift om obetalda skatter.

Om sammandraget inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Sammandraget sänds per post, om den skattskyldige inte ska betala annan skatt till Finland än mervärdesskatt som omfattas av den särskilda ordningen enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

Föreslagen lydelse

Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänst, om den fysiska personen eller dödsboet

1) har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, *eller*

2) har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen *och* inte bedriver skogsbruk *som enda mervärdesskattepliktiga verksamhet.*

På delgivning av ett sammandrag till en utländsk skattskyldig tillämpas inte 3 och 4 mom.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 6 a § i lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 6 a § 2 mom., sådant det lyder i lag 899/2018,
som följer:

Gällande lydelse

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Med stöd av denna lag givna beslut,
meddelanden och andra handlingar kan delges
betalningsmottagaren på elektronisk väg i
enlighet med 26 c § 4 mom. i lagen om
beskattningsförfarande.

Föreslagen lydelse

6 a §

Elektronisk kommunikation och signering

Med stöd av denna lag givna beslut,
meddelanden och andra handlingar kan delges
betalningsmottagaren på elektronisk väg *med
iakttagande av vad som föreskrivs i* 26 c § 4–
8 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 56 c § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 56 c §, sådan den lyder i lag 1170/2021, som följer:

Gällande lydelse

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas vid överlåtelsebeskattning dessutom bestämmelserna i 5–9, 19–21, 24, 30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1–3 och 5 mom. samt 57, 77 och 79–81 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som i de bestämmelserna föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på dem som enligt denna lag ansvarar för skatt.

Föreslagen lydelse

56 c §

Tillämpning av annan lagstiftning

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas vid överlåtelsebeskattning dessutom bestämmelserna i 5–9, 19–21, 24, 30, 31, 52 och 55 §, 56 § 1–3 och 5–9 mom. samt 57, 77 och 79–81 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vad som i de bestämmelserna föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på dem som enligt denna lag ansvarar för skatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .
